

С В Е Т О Т О М Ъ С Т О

ЛЕКЦИИ ОТЪ УЧИТЕЛЯ
НА
МЛАДЕНКИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
ГОДИНА VI (1926 — 1927 г.)
ТОМЪ II.

СОФИЯ
1939

Светото мѣсто

— Само свѣтлиятъ пѣтъ на мждростѣта води къмъ истината.

Единъ отъ общитѣ процеси, на които се подчиняватъ всички живи сѣщества е храненето. Въпрѣки това, никое живо сѣщество не знае, какъ да се храни. Дойдете ли до човѣка, най-свършеното сѣщество на земята, и той не се храни правилно. Той дѣвче бързо, безъ да задържа храната въ устата си, вслѣдствие на което процесътъ на храносмилането не става правилно. Преди всичко храната трѣбва да се задържа по-дълго време въ устата, за да може частъ отъ енергията ѝ да се всмукне отъ езика. Чрезъ езика енергията се предава въ мозъка, а оттамъ въ сърдцето. Езикътъ възприема духовната енергия отъ храната, която по другъ начинъ не може да се възприеме. За да се ползува отъ тази енергия, човѣкъ трѣбва да бѣде свободенъ, да не се безпокои. Ето защо, когато се храни, човѣкъ трѣбва да бѣде добре разположенъ, да не се тревожи. Той трѣбва да бѣде като разумнитѣ деца.

Христосъ е говорилъ на ученицитѣ си съ притчи. Всѣка притча крие въ себе си дълбокъ смисълъ. Въ притчата за сѣяча Христосъ говори за житнитѣ семена, едни отъ които

паднали на пжтя, други на камениста почва, трети — между трънетъ, а нѣкои само паднали на добра почва. Отъ последнитѣ едно дало 30 зърна, второто — 60, а третото — сто. Каквото е казалъ Христосъ за житнитѣ зърна, сжщото се отнася и до човѣка. И човѣкъ попада въ неблагоприятни условия — на пжтя, между трънетъ и на камениста почва, или въ благоприятни условия — на добрата почва, дето може да расте и да се развива. Благоприятни условия се даватъ само на красиви, на добри, на любящи души. Красотата е изразъ на любовта. Следователно, който не люби, той не може да бжде красивъ. Красота безъ любовъ не сжществува. Красота безъ любовъ е мъртва. Такава красота сжществува само въ ума на художника. Добротата пжкъ опредѣля цената на човѣшкитѣ постжпки. Добриятъ човѣкъ е навсѣкжде приятъ. Той носи въ себе си условия за любовта.

Кои сж благоприятнитѣ условия въ живота? Да бжде въ благоприятни условия човѣкъ, това значи, да има храна, която да поддържа физическия му животъ; да бжде младъ, да може да възприема; да бжде герой, да носи мжчнотиитѣ и изпитанията въ живота. Младиятъ представя началото на живота, началото на Божественитѣ прояви. Който яде и се чувствува старъ, той не заслужва хлѣба. Който яде хлѣбъ и остарява, той не разбира силата на хлѣба. Започне ли човѣкъ да остарява, стомахътъ му се отказва да работи. Сжщиятъ законъ се отнася до ума и до сърдцето. Както

тѣлото има възможностъ да остарява, така могатъ да остаряватъ ума и сърдцето на човѣка. Видите ли, че човѣкъ не се интересува отъ нищо, престава да чете, да учи, да обича хората, знайте, че неговото сърдце и неговиятъ умъ сж започнали вече да остаряватъ. Страшно нѣщо е остаряването на тѣлото, но по-страшно е остаряването на ума и на сърдцето. Ето защо, започне ли тѣлото да остарява, човѣкъ трѣбва да се стреми да запази младостъта на ума и на сърдцето си.

Единъ день изгрѣващото слънце запитало райската птица: Защо изгрѣвамъ всѣка сутринь? Райската птица отговорила: Ти изгрѣвашъ, за да се види красотата на моитѣ пера. — Защо залѣзвамъ? — За да си почина. Ако слънцето зададе тия въпроси на васъ, какво ще му отговорите? Вѣрно ли е, че слънцето изгрѣва, за да се види красотата на райската птица? Ако перата на райската птица сж изразъ на усилената деятельность на Духа, вѣрно е, че слънцето изгрѣва, за да се открие красотата на свѣта. Наистина, голѣми усилия сж приложени, докато се създадатъ тия пера, съ своитѣ разнообразни и красиви шарки. Естественикътъ изучава външната страна на перата, но мистикътъ чете по тѣхъ, какво е писала природата. Той се интересува, защо природата е нашарила райската птица толкова красиво, а други птици е облѣкла съ прости дрехи, безъ никакви украшения. Защо природата облича едни сжщества съ красиви дрехи, а

други — съ прости, затова има редъ причини. Красива е дрехата на всѣко живо сѣщество, което става рано, преди изгрѣване на слънцето, и работи усилено и съ любовъ. Работи ли по този начинъ, и почивката му е приятна и навреме. Не става ли сутринъ рано, не работи ли, всѣко живо сѣщество ще бжде просто и бедно облѣчено. Работа се иска отъ всички живи сѣщества. Колкото по-сѣзнателни сѣ тия сѣщества, толкова повече любовъ трѣбва да влагатъ въ работата си. Красотата е резултатъ на усилието на душата и на духа. Следователно, отъ красотата на нѣщата ще сждите за усилията, които духътъ и душата сж проявили въ известно направление.

И тъй, иска ли да бжде младъ, човѣкъ трѣбва да става рано, когато любовта му пошепне на ухото. Любовта подканва човѣка да става рано, преди изгрѣването на слънцето. Младиятъ се примамва отъ слънцето, както детето отъ своя биберонъ. Като работи сѣзнателно и съ любовъ, човѣкъ ще има и хлѣбъ. Като работи и се храни, той ще бжде герой, ще развива силата си. Кога ще прояви геройството си? Вечеръ, следъ залѣзването на слънцето. Денемъ, когато слънцето грѣе, всѣки може да бжде герой. Изкуство е човѣкъ да бжде герой вечеръ, когато настане тъмнина. Колко е силенъ, човѣкъ може да познае вечеръ, въ най-голѣмата тъмнина. Ако вечеръ минава презъ гора и никжде не се спѣва, той е герой. Гората представя мжнотиитѣ въ живо-

та. Тъмнината представя условия за натъкване на човѣка на мжнотии. Следователно, ако въ мжнотиитѣ си човѣкъ върви напредъ, безъ да се спѣва, той минава за силенъ човѣкъ. Искате ли да знаете, дали сте млади и силни, влѣзте въ свѣта и се изучавайте. Яви ли се въ сърдцето ви най-малката ревностъ, ще знаете, че не сте млади. Младостъта изключва всѣкаква ревностъ. Младиятъ е изворъ, който дава изобилно. Не дава ли изобилно, той не е младъ. Щомъ не е младъ, ревността неизбѣжно върви съ него. Младиятъ е всѣкога доволенъ и богатъ. Не е ли доволенъ, човѣкъ е влѣзълъ въ областъта на старостъта.

Като ученици, вие трѣбва да се спирате върху малкитѣ нѣща, да се учите отъ тѣхъ. Колкото малко да е едно сжщество, все можете да научите нѣщо отъ него. Ако една муха кацне на носа ви, не бързайте да я изгоните, но вижте, какво ще научите отъ нея. Мухата е едмо малко сжщество, което иска нѣщо отъ васъ. Ако се занимавате съ нѣкакъвъ философски въпросъ и въ ума ви дойде мисълъта да помогнете на една бедна вдовица, трѣбва ли да изпждите тази мисълъ отъ главата си? Ако помогнете на бедната вдовица, вие ще научите отъ нея толкова, колкото и отъ философската мисълъ, съ която се занимавате. Ако не помогнете на бедната вдовица по физически начинъ, да ѝ дадете хлѣбъ да се нахрани, вие ще се натъкнете на по-страшно положение, ще изпитате сърдеченъ, или ум-

ственъ гладъ. Дали човѣкъ изпитва физически, сърдеченъ или умственъ гладъ, единъ е цѣрътъ : да се нахрани. Щомъ се нахрани човѣкъ, всѣ какво противоречие изчезва. Нахраните ли човѣка физически, сърдечно и умствено, той не се страхува отъ нищо.

Следователно, дръжете въ ума си следнитѣ мисли : когато стомахътъ работи добре, тѣлото е здраво ; когато сърдцето чувствува правилно, душата е здрава ; когато умътъ мисли право, духътъ е здравъ. Умътъ приготвя храна за духа, да се прояви. Сърдцето приготвя храна за душата. Ако сърдцето на човѣка е студено, по нѣкакъвъ начинъ трѣбва да го стоплите. Ако умътъ на човѣка е тъменъ, трѣбва да внесете въ него свѣтлина, да го просвѣтите. Искате ли да се нахраните физически така, че да бждете доволни отъ яденето, трѣбва да възстановите нормалното състояние на стомаха си. Искате ли да стоплите сърдцето си и да просвѣтите ума си, вие трѣбва да възстановите хармонията на своитѣ мисли и чувства. Чрезъ хармонията вие можете да оправите обърканитѣ и заплетени работи въ живота си. Двойниците на всички хора сж преплетени едни въ други, вследствие на което се спъватъ взаимно. Всѣки за себе си трѣбва да намѣри начинъ, какъ да се разплете, да се освободи отъ чуждото влияние върху себе си. Нѣкой се оплаква отъ съседа си, че не може да го търпи, не може да го гледа. Чуе ли неговото куче да лае, или волътъ му да мучи, цѣлъ настрѣхва — нищо

негово не може да понася. Защо не може да го търпи? Двойниците имъ сж преплетени. Всички хора трѣбва да работятъ върху себе си, да се разплетатъ. Ако нѣкой не може самъ да се разплете, да остави други да го разплетатъ. Остави ли се на другъ нѣкой да го разплете, той не трѣбва да се мѣси въ неговата работа, нека го остави свободно да работи. Когато расте, детето не трѣбва да мисли за растенето си, колко е израсло. Започне ли да се безпокои, че не е израсло, колкото трѣбва, растенето му ще спре. Нѣкои деца се мѣрятъ всѣки день, да видятъ, колко сж израсли, но вмѣсто да растатъ, тѣ спиратъ на едно мѣсто. Щомъ престанатъ да се мѣрятъ, растенето продължава.

Сжщиятъ законъ се отнася и къмъ умственото и сърдечно развитие на човѣка. Човѣкъ трѣбва да обича знанието, да се стреми къмъ него, безъ да го свързва съ мисълта за растежа на своя умъ. Започне ли да мисли, колко е израсналъ умствено, той непременно ще се спъне. Започне ли човѣкъ да мѣри любовта си, тя непременно ще пресъхне. Мъдростъта и любовта не могатъ да се ограничаватъ. Тѣ не се мѣрятъ, нито се говори за тѣхъ. Тѣ се развиватъ при свобода. Не се занимавайте и съ въпроса, кой колко ви обича. Да мѣрите любовта на хората, които ви обичатъ, това значи, да търгувате съ тѣхния капиталъ. Вие искате да знаете, колко капиталъ сж турили на ваша страна. Това е користолюбие. Приеми

любовта на ближния си, прояви и своята любов към него, и по-нататък не бутай. Богъ се проявява въ любовта. Любовта е свещенъ олтаръ, на който се принася чиста и света жертва. Само онзи има право да бута огъня на свещения олтаръ на любовта, който принася жертвата. Само Богъ, само Учителътъ има право да бута този огънь. Всѣки другъ, който си позволи да бута този огънь, ще си създаде редъ нещастия. Защо? Защото не знае елементитѣ, отъ които е съставенъ, не знае тѣхнитѣ свойства. То е все едно да пуснете едно дете въ лабораторията на нѣкой химикъ. То ще бута тукъ-тамъ, докато произведе нѣкаква експлозия. Затова казвамъ: Свещенъ е огънятъ на любовта. Най-малкото докосване отъ неподготвенъ човѣкъ до него може да произведе голѣма дисхармония. Дисхармонията пъкъ произвежда страдания и скръбъ. Мнозина страдатъ по причина на това, че преждевременно бутатъ свещения огънь на любовта. Искате ли да научите това изкуство, наблюдавайте, какво прави Онзи, Който принася жертвата. Щомъ видите и разберете, какъ Той постѣпва, постѣпете и вие по сѣщия начинъ.

И тъй, научете се да цените малкитѣ нѣща. Като научите този законъ, ще видите, че и росната капка съдържа толкова сили и възможности, колкото и голѣмиятъ изворъ. Ако човѣкъ вѣрва въ това, росната капка ще се увеличи, ще стане голѣмъ изворъ, отъ който мнозина ще могатъ да черпятъ. Такъвъ е за-

конътъ въ Божествения свѣтъ. Ако вие прие-
мете въ ума си една малка, Божествена мисль
съ любовь, тя ще изпълни и ума, и сърдцето
ви, и ще ви направи радостни. Не я ли прие-
мете съ любовь, вие се разколебавате въ ней-
нитѣ възможности, вследствие на което тя
ще пресъхне, а вие ще усѣтите такава жажда,
каквато никога не сте изпитвали. Малкото мо-
же да се увеличи, може и да се намали — отъ
васъ зависи.

Следователно, искате ли да се ползвате
отъ Божественитѣ блага, вѣрвайте въ малкото.
Въ малкото се крие Божественото. Вѣрвайте
въ него, дайте му пжтъ въ себе си и не го
критикувайте. Искате ли да критикувате, знай-
те, че доброто въ човѣка е повече отъ злото.
Щомъ е така, всѣки трѣбва да работи усиле-
но, да развива доброто въ себе си. За да
успѣва въ тази работа, човѣкъ трѣбва да
вѣрва първо въ Бога, после въ себе си и
най-после въ своя ближень. Да вѣрва въ Бога,
това значи, да работи въ Божествения свѣтъ.
Да вѣрва въ себе си, това значи, да работи въ
духовния свѣтъ. Да вѣрва въ ближния си, това
значи, да работи на физическия свѣтъ. Безъ
ближния си човѣкъ не може да расте. Всѣки
вашъ ближень е условие за вашето растене и
подигане. Колкото ближниятъ ви е необходимъ
за вашето растене и подигане на земята, тол-
кова и висшето „азъ“, което е вѣнъ отъ човѣ-
ка, е необходимо за връзка между него и ра-
зумнитѣ сщщества на небето.

Сега, гледайте на ближния си като на условие за вашето развитие; на висшето „азъ“ — като вътрешна връзка между разумнитѣ същества и васъ, а на Бога, като на Велика целъ, къмъ която трѣбва да се стремите. Богъ е Великиятъ Изворъ на живота, отъ Който изтича всичко разумно и възвишено. Каквото сж писали пророцитѣ преди хиляди години, каквото говорятъ сегашнитѣ учени и разумни хора, все отъ Бога излиза. Като знаете това, давайте пътъ на всѣка свѣтла и възвишена мисълъ, която прониква въ ума ви. Колкото малка да е, тя иде отъ Великия Източникъ на живота. Приемате ли я съ любовъ, тя върви предъ васъ, отваря пътя ви, приготвя условия за вашето свѣтло бждеще.

И тъй, искате ли да живѣете на земята добре, всѣкога дръжте въ ума си поне по една свѣтла мисълъ и въ сърдцето си — по едно свѣтло чувство. Тѣ ще бждатъ вашитѣ бждещи съпътници. И днесъ имате по двама такива съпътници, които постоянно ви придружаватъ. Ако още не сж дошли, скоро ще дойдатъ. Това, което днесъ изработите, ще ви придружава въ бждеще.

Т. м.

*

20. Лекция отъ Учителя, държана на
13 февруарий, 1927 г. София. — Изгрѣвъ.

Тритъ зрънца

— Само свѣтлиятъ път на мъдростта води къмъ истината.

Размишление.

Представете си, че ви сж дадени три зрънца за изследване. Едното зрънце е пѣсъчно, второто — житно, а третото — зародишъ отъ нѣкое млѣкопитаещо. Какви резултати ще се получатъ отъ тритъ зрънца, ако имъ притурите по единица калория топлина? Отъ топлината пѣсъчното зрънце ще се разшири малко, житното — ще почувствува импулсъ за растеж, а зародишътъ на млѣкопитаещото ще се зачене. Значи, при нагрѣване неорганичната материя се разширява само, а органичната започва вътрешно да расте. Изобщо, процеситѣ, които ставатъ въ неорганическата материя сж по-прости отъ тия, които ставатъ въ органическата. Ако въ органическия и психически свѣтъ човѣкъ постѣпва, както въ неорганическия, той ще се натѣкне на едно вътрешно ограничение въ себе си. Дойде ли до механизирание на органическитѣ процеси, човѣкъ приготвя условия за склероза въ организъма си. Склерозата не е нищо друго, освенъ изгубване на пластичността на организъма. Това се дължи на недоволството, на което човѣкъ се натѣква. За да се справи съ аномалнитѣ състояния на своя

физически и психически животъ, човѣкъ трѣбва да изучава окултната наука. Тя дава методи за съграждане на здраво, мощно тѣло, за организиране на човѣшкитѣ мисли и чувства, за укрепване на нервната система. Щомъ придобие това нѣщо за себе си, човѣкъ ще го приложи и въ обществото. Ако е мжчно човѣкъ да приложи тия методи къмъ себе си, още по-мжчно е да ги приложи къмъ обществото.

Една отъ задачитѣ на окултния ученикъ е да се справи съ недоволството си. На какво се дължи недоволството? Много причини има за недоволството: външни и вътрешни. Запримѣръ, убоде ли ви нѣкой съ игла, вие веднага ставате недоволни. Тази игла може да се забие въ тѣлото — да предизвика физическо недоволство, но може да се забие въ сърдцето и въ ума — да предизвика сърдечно и умствено недоволство. Обаче, има случаи, когато една и сжща причина може да произведе недоволство, а може и да не произведе. Ако вашиятъ възлюбенъ ви убоде съ игла, вие нѣма да се сърдите. Ако ви убоде човѣкъ, когото не обичате, веднага ще станете недоволни и ще му се разсърдите. Коя е причината, че въ първия случай човѣкъ не се сърди, а въ втория се сърди, не е известна. Това остава тайна. Отчасти човѣкъ може да разреши тази тайна, но не напълно.

Въ свѣта сжществуватъ три вида тайни: тайни на физическия, на духовния и на Боже-

ствения свѣтъ. Тайнитѣ на физическия свѣтъ могатъ да се разкриятъ напълно, 100%; тия на духовния свѣтъ — отчасти само, 75%, а тайнитѣ на Божествения свѣтъ всѣкога оставатъ скрити. Обикновениятъ човѣкъ не може да проникне въ тайнитѣ на Божествения свѣтъ. Отидете ли при извора, ще видите, че винаги една частъ отъ него остава закрыта. Това е мѣстото, отдето водата изтича. Това е главата на извора, т. е. неговата Божествена проява. Искате ли да измѣрите дълбочината и интензивността на извора, свойствата и качествата на неговата вода, застанете на мѣстото, което представя духовната частъ на извора, т. е. неговитѣ дробове. Дойдете ли до физическата проява на извора, ще спрете вниманието си върху неговата дължина, т. е. разстоянието отъ главата на извора до морето. Като измѣрвате дължината му, вие не можете да говорите вече за чистота на водата. Можете ли да сждите за чистотата на извора отъ водата на рѣката, произлѣзла отъ него? Все има известно уподобяване, но за да опредѣлите, каква е въ сжщностъ разликата между физически, духовенъ и Божественъ животъ, вие трѣбва да държите вътрешна връзка между Бога и своята душа. Божествениятъ нѣща сж всѣкога закрыти. За да разберете съдържанието имъ, вие трѣбва да отидете на мѣстото, отдето тѣ извирайтъ. Речете ли да ги разкриете, вие ще ги развалите.

Нѣкой иска да разбере, какво представлява той като човѣкъ, като его. Този въпросъ не се

разрешава. Никой досега не е отговорилъ на този въпросъ. Ще каже нѣкой, че е душа, че е его. Това сж думи, които не разрешаватъ въпроса. Или ще кажете, че човѣкъ мисли, чувствува, действува, движи се, пѣе, играе. И това още не е човѣкътъ. Човѣкъ не е нито въ мисълта, нито въ чувствата, нито въ постѣп-китѣ си, нито въ движението. Дойдете ли до Божественото, не пипайте. Нѣкой казва, че иска да се изяви, да покаже, кой е и какъвъ е, да разкрие цѣлия си животъ. Човѣкъ трѣбва да знае, че цѣлата слънчева система даже не може да го побере. Колкото да се разкрива, нѣма кжде да направи своето изложение. И като знае, какво представя, човѣкъ все пакъ трѣбва да бжде смиренъ. Смирението е законъ за запазване на енергиитѣ. Съ малко енергия смирениятъ извършва добра работа.

Сега, да се върнемъ къмъ третѣ зрънца, на които се прибавя по единица калория топлина. Отъ топлината пѣсъчното зрънце ще се разшири само. То може да се уподоби на човѣкъ, който е придобилъ голѣмо наследство, но гледа на живота механически. Съ полученитѣ пари той ще си направи кжща, ще я нареди добре и ще се радва, че може да живѣе охолно. Житното зръно, като получи топлина, ще придобие импулсъ за растене. То може да се уподоби на човѣкъ, който е далъ ходъ на вътрешния животъ въ себе си. Отъ приетата топлина въ себе си, зародишътъ на млѣкопитаещото започва да се развива. Това семе може да се

уподоби на човѣкъ. който изучава смисъла на живота. Следователно, единицата топлина, съзнателно поставена въ тритѣ свѣта, извършва три различни служби. Живо нѣщо е топлинната енергия, вследствие на което, влѣзе ли въ тѣлото, тя произвежда оживяване, въ сърдцето — въодушевление, а въ ума — свѣтлина. Значи, една и сѣща енергия произвежда три различни резултата, споредъ областъта, въ която прониква. Когато влѣзе въ тѣлото и не намѣри отгласъ, топлинната енергия отива въ сърдцето; ако и тамъ не намѣри отгласъ, тя отива въ ума; ако и тамъ не намѣри отгласъ, отива въ висшитѣ области на живота. Добре е, дето мине, да остави и да вземе нѣщо и да се върне къмъ своя източникъ. Какво ще вземе отъ човѣка? Неговитѣ неджзи, недоволства, скърби и страдания. Тя ще ги занесе въ ретортитѣ на Божествения свѣтъ, дето ще ги превърне въ нѣщо възвишено и красиво. Това, което хората считатъ безсмислено, въ Божествения свѣтъ се превръща въ нѣщо смислено.

И тъй, изучавайте окултната наука, нейнитѣ методи и закони, за да ги прилагате въ всѣкидневния си животъ, да го осмислите и обновите. Това значи, да мине човѣкъ отъ обикновено състояние въ възвишено, въ което всичко преживяно изчезва, окапва, както листата на дърветата. И въ края на краищата отъ човѣка остава коренъ, за основа на физическия животъ, стѣбло — за основа на духовния свѣтъ и клоне — за основа на Божествения

свѣтъ. На земята човѣкъ може да е билъ виденъ, знаменитъ, но влѣзе ли въ висшия свѣтъ, отъ него оставатъ само три нѣща: коренъ, стѣбло и клоне.

Като ученици на Велика Школа, отъ васъ се иска геройство, юначество. За да се насърдите въ тази областъ, вие трѣбва да проследите живота на революционеритѣ, да видите, съ какво въодушевление сж се хвърляли въ борбитѣ. Градъ куршуми се сипятъ предъ тѣхъ и около тѣхъ, но тѣ вървятъ напредъ. Трѣбвали човѣкъ, който е изпълненъ съ велики идеи, да се страхува отъ живота? Вие сте изпълнени съ велики идеи, а въпрѣки това се страхувате. Вземете примѣръ отъ великитѣ хора въ свѣта, които сж излагали живота си за своитѣ идеи и убеждения. Тѣзи хора могатъ да ви дадатъ добри уроци, да ви помогнатъ въ трудни моменти на живота ви. Поради изсичане на горитѣ и избиване на млѣкопитаещитѣ хората се натъкватъ на голѣми страдания, безъ да могатъ да си помогнатъ. Тѣ не подозиратъ, че животнитѣ и растенията представятъ резервуаръ на жизнени сили, за растенето и развитието на човѣка. Съ изтрѣбването на млѣкопитаещитѣ жизнената имъ енергия се разпръсва въ пространството. Понеже хората не могатъ да се свързватъ прѣко съ силитѣ на природата, тѣ се лишаватъ, именно, отъ ония жизнени сили, които възприематъ отъ животнитѣ. Казано е въ Писанието: „Не се свърз-

вайте съ свѣта.“ Това значи: не се свързвай съ илюзиите на свѣта.

Сега и на васъ се кизва да не се свързвате съ низшите животински прояви, но да използвате тѣхните жизнени сили. Тѣ сж козмически сили, необходими за развитието ви. Като приемате тии сили съзнателно, вие ще примирите физическия свѣтъ съ духовния и съ Божественния. Тѣии свѣтове сж неразривно свързани помежду си. Живѣйте съзнателно и изучавайте мислитѣ, чувствата и желанията си. Не се смущавайте, че не сте постигнали известно желание. Всѣко желание се реализира на опредѣленото за него време. Сжщото се отнася и до мислитѣ и чувствата на човѣка. Въ това, именно, сели красотата на живота. Отъ васъ се иска внимание, да не пропуснете времето за проява на далена мисълъ, на дадено чувство или желание. Пропуснете ли времето имъ, ще изпаднете въ такова положение, че на 30 годишна възраст ще пожелаете това, което е за 80 годишна възраст; или, на 80 годишна възраст ще пожелаете това, което е за 30 годишенъ човѣкъ. Спазвате ли съответното време за всичко, вие ще придобиете особена пластичностъ и здравина на тѣлото си, които ще се отразятъ благотворно върху живота на душата и на духа ви. Искате ли да хармонизирате живота на ума, на сърдцето, на вслята, на душата и на духа, турете за основа на живота си идеята за братството и приятелството.

Съвременнитѣ хора говорятъ за братство и приятелство, но като дойдатъ до приложение, не издържатъ. Тѣ се натѣкватъ на редъ атавистични чувства, мисли и желанія, които нарушаватъ чистотата на братството и приятелството. Рѣдко ще срещнете мома или момѣкъ, които да запазятъ помежду си братски и сестрински отношения. Въ края на краищата между тѣхъ възникватъ такъвъ родъ чувства и мисли, които помрачаватъ свѣтлината въ тѣхния животъ. Тѣ не трѣбва да се смуцаватъ, но трѣбва да се справятъ съ своя атавизъмъ. Какво отъ това, че нѣкой ялъ и пилъ? Трѣбва ли за смѣтка на миналитѣ поколения вие да страдате? Други сж яли и пили, а вие се нагърбвате да плащате тѣхнитѣ дългове. Въ Писанието е казано, че за всѣко престѣпление се въздава до четвъртия родъ. Единъ отъ древнитѣ пророци е казалъ, че който яде киселецъ, зжбитѣ му скоминяватъ. Съ други думи казано: който пипа огънь, той непременно ще се изгори. Ако бащата е ялъ киселецъ, и ако е пипалъ огънь безъ участието на сина, само бащата ще носи послѣдствията на своя изопаченъ животъ. Обаче, ако бащата и синътъ сж пили заедно, и двамата ще носятъ послѣдствията на своя ненормаленъ животъ. Това не значи, че трѣбва да се страхувате отъ влияния. Каквото да правите, вие сте потопени въ свѣтъ, отъ чиито влияния не можете да се освободите. Благодарете на разумнитѣ братя и сестри, които грижливо па-

зятъ тѣлата ви, когато вие се излѣчвате въ време на сънъ. Ако нѣмаше кой да пази тѣлата ви, вие щѣхте да ги намѣрите ограбени и разрушени.

И тъй, дойдете ли до Божественото, спрете се съ всичкото уважение и почитание, безъ да Го отваряте. Ще дойде нѣкой да ви пита, вѣрвате ли въ Бога. Ще кажете на този човѣкъ: Мога да ви говоря върху астрология, хиромантия, графология, но по въпроса, вѣрвамъ ли въ Бога, не казвамъ нито дума. Това е въпросъ, отъ който стоя далечъ, не се занимавамъ съ него. — Сжествува ли Богъ? — И съ този въпросъ не се занимавамъ. Когато запитали Хермеса, великиятъ Учитель на Египетъ, какво представятъ злото и грѣхътъ, той стисналъ устни и премълчалъ. Ако бѣха задали този въпросъ на нѣкой обикновенъ човѣкъ, той щѣше да извади ножа отъ ножницата си, да разрѣже връвта, която свързва злото, и ще започне да говори. Не, стане ли въпросъ за злото, ще стиснете устнитѣ си и ще мълчите, както Хермесъ е мълчалъ. Отворите ли устата си, ще я напълните съ нѣщо лошо. Тѣй щото, не говорете за злото, но дръжете се за доброто и за красивото въ свѣта. Нека доброто и красивото въ свѣта бждатъ мѣсто за почивка въ живота ви. Нека красивото и доброто бждатъ вашитѣ ръководни начала.

Съвременнитѣ хора обичатъ да философствуватъ и се натъкватъ на въпроса за душата, която разглеждатъ ту като материално, ту като

духовно проявление. Когато говоримъ за душата, ние имаме предъ видъ козмичната душа, която съдържа всички слънца въ себе си. Тѣ представятъ нейни клетки, въ които тя прониква, за да ги движи. Козмическата душа манипулира съ тия слънца, както желае. Следователно, тя е господарка и на материалната, и на духовната имъ страна. Когато съществата не сж пробудени още, ние казваме, че козмическата душа е материална. Пробудятъ ли се съществата, започнатъ ли да се движатъ, въ тѣхъ се проявява духовното естество на душата. Казваме, че всичко въ природата е одухотворено. И най-после, когато съществата започнатъ да живѣятъ смислено, да мислятъ и да чувствуватъ правилно, казваме, че душата проявява своето Божествено естество. Каквото да се говори за душата, каквито теории да четете, въ края на краищата всѣки трѣбва да задържи онова вътрешно разбиране, което има въ себе си. Не е важно, че не може да го изкаже съ думи. Важно е, че това понятие, което той има за душата, го задоволява.

Христосъ казва: „Скрѣбна е душата ми до смъртъ.“ Тѣзи думи изразяватъ материалното състояние на душата. Тѣ подразбиратъ нѣкаква физическа болка. Когато нѣкой счупи ржката или крака си, казва: Заболѣ ме душата. Значи, болката е толкова силна, че се отразява на душата. Мине ли болката, всичко се забравя. Обаче, има състояния, които сж по-страшни отъ всѣкаква физическа болка. Тѣ се отразя-

ватъ на духовното състояние на душата. При онова положение човѣкъ мжно забравя това, което е преживѣлъ. Споредъ нѣкои учени душата представя съвокупностъ отъ умствени способности въ човѣка. Умствениятъ способности сж въ зависимостъ отъ проявитѣ на сърдцето и волята. Значи, душата представя сборъ отъ прояви на ума, на сърдцето и на волята на човѣка. Дойдете ли до френологията, тя разглежда тия прояви по другъ начинъ. Тя изучава умствениятъ способности на човѣка споредъ развитието на различнитѣ мозъчни центрове и отъ тѣхъ вади заключение за интелигентността на човѣка.

Като ученици, вие трѣбва да работите съзнателно върху себе си, да пресъздадете своя мозъкъ, да преработите неговата материя. Това не се постига въ единъ животъ. Много работа се изисква отъ човѣка, докато постигне съвършенство. Ако изучавате клеткитѣ на човѣшкия мозъкъ, ще видите, че клеткитѣ на моралния човѣкъ се различаватъ коренно отъ тия на обикновения човѣкъ, а още повече отъ тия на престѣпника. Каквото е изработилъ човѣкъ въ единъ животъ, оттамъ нататкъ ще продължава да работи. Нищо въ природата не се губи. Следователно, дето и да сж разпрѣснати клеткитѣ на даденъ човѣкъ въ пространството, въ края на краищата, когато той отново слиза на земята, всички негови клетки ще се събератъ на едно мѣсто и ще образуватъ новото му тѣло. Въ създаването на човѣшкия органи-

зъмъ се крие голѣма мистерия. Когато се казва, че планетитѣ иматъ влияние върху човѣшкия организъмъ, това показва, че тѣ сж му дали нѣщо. Това е законъ въ природата. Влияние има само тамъ, дето сжществуватъ отношения на взимане и даване. Като знаете това, вие трѣбва да бждете смѣли и решителни. Това не значи да мислите, че всичко можете да направите. Има нѣща, които човѣкъ безусловно може да направи, но има и такива, които не може да направи.

Единъ старъ дѣдо възседналъ магарето си, а редомъ съ него вървѣло едно младо момче и си говорили. Момчето казало: Дѣдо, хайде да си поговоримъ по нѣкои философски въпроси. — Хайде, дѣдовото, азъ съмъ старъ, опитенъ, всичко зная и всичко мога да направя. — Не, дѣдо, макаръ да си старъ, не можешъ да направишъ всичко. — Всичко мога да направя, дѣдовото. — Щомъ всичко можешъ да направишъ, слѣзъ отъ магарето, азъ да се кача на него, а ти да вървишъ пешъ. — Вижъ, това не мога да направя. Следъ нѣколко деня младото момче се качило на магарето си — отивало въ града. То настигнало дѣдото, поздравило го и продължило пътя си. Дѣдото го извикалъ и му казалъ: Синко, хайде да поговоримъ за една работа, която може да стане. — Каква е тази работа? — Да слѣзешъ отъ магарето, за да се кача азъ. — Момчето веднага скочило на земята и казало на дѣдото: Заповѣдай, дѣдо, качи се на магарето, азъ мога да вървя

пешъ. Значи, това, което за стария е невъзможно, за младия е възможно.

Следователно, когато нѣкой се запитва, дали е младъ, или старъ, нека си отговори, може ли да слѣзе отъ магарето, да отстѣпи на дѣлото, а той да върви пешъ. Ако може да направи това, той е младъ; не може ли да го направи, той е старъ. Въ дадения случай магарето ще послужи като символъ, съ който ще разрешавате задачите си. Намѣрите ли се на кръстопътъ, кажете въ себе си: Мога ли да слѣза отъ магарето, да отстѣпя, или не мога? Какво правятъ повечето хора? Щомъ се намѣрятъ предъ известна мъжнотия, тѣ казватъ: Защо ми дойде тази мъжнотия на главата? Все азъ ли трѣбва да страдамъ? Кога ще се смекчи съдбата къмъ мене? Каквито въпроси да си задава, човѣкъ не може да си отговори, защо страда. Не е той единственъ, който страда. Всички хора страдатъ. Той е здравъ, има здрави очи и уши, да вижда и да чува добре; има здрави рѣце и крака, да ходи и да работи; има книги на разположение, да се просвѣщава. Какво повече иска? Наредъ съ него седи слѣпъ и глухъ човѣкъ, който не може да работи, но благодари на Бога и за това положение. Кой отъ двамата стои по-високо? Казано е въ Писанието: „Който изтърпи докрай, той спасенъ ще бѣде“. Следователно, ще дойде день, когато тия двама души ще смѣнятъ положението си: на недоволния ще се отнематъ благата и ще се дадатъ въ рѣцете на доволния.

Сега, отъ всички хора се изисква да дойдатъ до съзнателно разрешение на въпроситѣ. Задачата на човѣка не седи въ избѣгване на страданията. Човѣкъ трѣбва да страда, но разумно. Когато страда, той трѣбва на придобива нѣщо красиво. Не е въпросъ да убива желанията си, но да ги облагородява, докато единъ день ги постигне. Красивитѣ желанія сж бистра планинска вода, която полива всичко, каквото срещне на пътя си. Като не могатъ да реализиратъ желанията си, мнозина се обезсърдчаватъ и започватъ да отричатъ всичко. Тѣ казватъ: Богъ не сжществува, душа не сжществува. Ако, наистина, душа не сжществува, защо хората се занимаватъ съ въпроса за нейното сжществуване, или несжществуване? Душата сжществува, затова, именно, хората се занимаватъ съ нея. Човѣкъ обича да говори за това, което знае. Тази е причината, поради която човѣкъ всѣкога говори за живота, за душата, за добродетелитѣ. Безъ тия нѣща слизането на човѣка на земята е безпредметно. Най-понятна и близка идея за човѣка е тази за живота. Каквото да прави, човѣкъ все за живота говори. Той излиза отъ него и се връща къмъ него. Какви сж формитѣ на живота, това не е важно. Формата се опредѣля отъ мислитѣ и чувствата, отъ потика на душата и на духа. Колкото по-мощенъ е духътъ и по-възвишена душата, толкова по-сложна и красива е формата, въ която животътъ ще се излѣе. За да разбере живота въ неговата пълнота и цѣло-

купностъ, човѣкъ би трѣбвало поне за моментъ да влѣзе въ всички форми, да разбере състоянието, въ което се намиратъ. Това, обаче, може да направи само адептътъ, само посветениятъ. Затова е казано на слабия да не се свързва съ грѣшния, да не би и двамата да паднатъ заедно. Само силниятъ може да се свързва съ слабия и съ грѣшния, и то временно, докато ги подигне.

Като ученици, отъ васъ се иска силна, съсредоточена мисль. За да постигнете това, вие трѣбва да правите редъ упражнения и усилия. Запримѣрь, вие сте се наели съ издаване на списанието „Житно зърно“. Какво показва името на списанието ви? Че трѣбва да орете, да сѣете и да жънете. Ако почвата му не е добра, трѣбва да я наторите. Ако има плѣвели между житото, трѣбва да ги оставите настрана, да не се смущавате отъ тѣхъ. Почвата на списанието ви ще се подобри съ увеличаване на материалнитѣ срѣдства. Колкото повече абонати имате, толкова по-добре ще върви списанието. Ако има абонати, които не искатъ да плащатъ, ще гледате на тѣхъ като на плѣвели, които сами по себе си ще отпаднатъ. Работете усилено съ мисълта си, да заставите абонатитѣ си да плащатъ, а тия, които не сж се записали, да се запишатъ. Съ мисълта си можете да постигнете голѣми резултати. Мощно нѣщо е човѣшката мисль! Тя прониква навсѣкжде и преобразява нѣщата незабелязано. Единственото препятствие на

вашето списание е материалната му подкрепа. За да знаете, какъ ще върви, направете му хороскопъ, да видите, кои планети му влияятъ благоприятно и кои — неблагоприятно. Съ издаване на списанието ще се изпита вашата разумна воля, вашия умъ и вашето сърдце. За всичко това, обаче, се иска искреностъ и чистота: искреностъ въ списването му, както и въ прокарването на самото списание въ обществото.

— Само свѣтлиятъ пътъ на мъдростъта води къмъ истината.

*

21. Лекция отъ Учителя, държана на 20 февруарий, 1927 г. София.—Изгрѣвъ.

Здрави връзки

— Само свѣтлиятъ пѣтъ на мждростѣта води къмъ истината.

Размишление.

Съвременнитѣ хора говорятъ за правилни и неправилни отношения. На какво се дължатъ отношенията? Тѣ сж резултатъ на известна връзка. на привързаностъ между хората. Има хора, които се привързватъ силно, вследствие на което страдатъ. Тѣ не трѣбва да се обезсърдчаватъ, защото, дето има привързване, тамъ има и развързване. Защо едни хора се привързватъ лесно, а други не могатъ? Това се дължи на известна хармония, на нѣкаква далечна връзка между тѣхъ. Колкото по-здрава е връзката, толкова и отношенията имъ сж по-хармонични. Това виждаме и въ съчетанието на тоноветѣ. Има тонове, които сж хармонични помежду си. Такива тонове образуватъ акордъ, съзвучие. По-добре хармониратъ ония тонове, между които има интервалъ терция. Запримѣръ, тоноветѣ do, mi, sol си хармониратъ, когато тоноветѣ do и re не си хармониратъ. Като изучавате произведенията на гениалнитѣ поети, виждате, че и тѣхната поезия е основана на сжщитѣ закони, на каквито и музиката, поради което между поетитѣ и музикантитѣ сжществува тѣсна връзка. Добре е

музикантитѣ да правятъ опити, да превеждатъ гласнитѣ и съгласнитѣ букви въ тонове. Съгласнитѣ букви представатъ известна спънка, противодействие, ограничение, а гласнитѣ — просторъ, разширение. Като пише, истинскиятъ поетъ се спира не само върху музикалното значение на всѣки звукъ, но и на мѣстото му въ сричкитѣ и думитѣ. Сжщо така той обръща внимание и на мѣстата на думитѣ въ поезията си.

Думитѣ, сричкитѣ, буквитѣ представятъ плоскости и възвишения, по които човѣкъ се движи. Попадне ли въ една отъ наклоннитѣ плоскости, човѣкъ започва стремително да се хлъзга, докато дойде до равнище. Така той проявява нѣкои нежелателни качества, следъ което трѣбва да мине известно време, да се хармонизира. Срещнатъ ли се двама души на една наклонна плоскость, тѣ непременно ще се скарать. Понѣкога скарването е толкова голѣмо, че трѣбва да дойде нѣкой отвънъ да ги примири. Защо се карать хората? Защото сж попаднали на наклонна площъ и не могатъ да се спратъ — хлъзгатъ се. Скарването, спорътъ между хората се дължи на известни избухливи вещества въ човѣшкия организъмъ, които лесно се запалватъ и образуватъ експлозии. Тѣзи експлозии ставатъ независимо отъ човѣшката воля. Избухливитѣ вещества въ човѣшкото естество не сж нищо друго, освенъ запасъ отъ енергии, необходими въ крайни случаи, въ време на война, на голѣми

нападения и т. н. Едно нехармонично движение на мускулитѣ на лицето може да стане причина за възпламеняване на избухливитѣ вещества въ човѣка. Нехармоничнитѣ движения, както и отрицателнитѣ думи, представятъ бомби, които могатъ да извадятъ човѣка отъ релситѣ на неговото движение. Човѣкъ трѣбва да познава вътрешната, т. е. психическа страна на живота, за да може да си въздействува съ нея. Това наричаме ние психическа психология. Познава ли тази психология, човѣкъ може да я приложи при самовъзпитанието си. Като се самовъзпитава, човѣкъ трѣбва да дойде до пълно самообладание, да пази своята енергия, да не я изразходва напразно. Трѣбва ли човѣкъ да се гнѣви, че на пжтя му имало камъкъ, и той по невнимание ударилъ крака си? Ако нѣма нужното самообладание, той ще вземе камъка и ще го хвърли гнѣвно настрана. Не, види ли на пжтя си камъкъ, човѣкъ трѣбва да се наведе спокойно, да го помѣсти настрана отъ пжтя си и да замине. Отде знае, може би подъ този камъкъ да се крие нѣкакво богатство? И като дигне камъка, ще намѣри богатството подъ него.

Единъ познатъ разправяше своята опитностъ. Единъ день той седѣлъ въ градината си и челъ една философска книга. Като прочелъ нѣколко глави, той затворилъ книгата, легналъ да си почине и заспалъ. Като се събудилъ, той отново взелъ книгата да продължи четенето, но видѣлъ вътре единъ пликъ и

се ядосалъ, че нѣкой бъркалъ книгата му и турилъ въ нея плика. Така разгнѣвенъ, той бързо взелъ плика, смачкалъ го и въ момента, когато се готвѣлъ да го хвърли въ огъня, дошла на ума му мисълта: Преди да изгоря плика, ще видя, какво има въ него. Отваря плика и какво да види? Една голѣма банкнота въ плика, а на едно листче написано: Вземете тия пари и си услужете, както намирате за добре. Отъ кого били тия пари, не могълъ да разбере — никакъвъ подписъ нѣмало тамъ. Въ първо време той се ядосалъ, но като видѣлъ паритѣ, зарадвалъ се. Малъкъ билъ пликътъ, но съдържанието му било голѣмо.

Следователно, научете се да цените малкитѣ нѣща. Сама по себе си клетката е малка, но тя е проводникъ на нѣщо велико. Когато се организиратъ въ едно цѣло, малкитѣ клетки ставатъ проводници на великия, съзнателенъ животъ. Всѣка клетка представя електрическа лампичка, презъ която минава свѣтлината. И човѣкъ представя малка вселена, съ опредѣлена целъ и движение въ известна посока.

Като ученици, вие трѣбва да се изучавате, да дойдете до вътрешно познаване на себе си. Това се постига чрезъ работа и учене въ всѣко направление. Ако живѣе на физическия свѣтъ, човѣкъ ще изучава земята, заради което ще работи съ рало и мотика. После, той ще мине въ сърдечния свѣтъ, да изучава всичко, което се отнася до отношенията му къмъ

всички живи същества, малки и голѣми. После ще навлѣзе въ умствения свѣтъ, дето ще изучава поезия, философия, наука. Като мине презъ всички свѣтове и придобие нѣщо ново, човѣкъ има право да си почине. Като си почива, той ще размишлява върху малкитѣ и високи върхове въ науката, въ музиката, въ изкуството и ще разбере, че голѣмитѣ нѣща съществуватъ благодарение на малкитѣ. Като изучавате малкитѣ нѣща, постепенно ще вървите къмъ голѣмитѣ, като се нагаждате къмъ новитѣ форми на науката, на живота, на изкуствата. Не можете ли да се нагодите къмъ новитѣ форми, да ги използвате разумно, вие ще се върнете назадъ, къмъ старитѣ форми. Това подразбира инволюция. Който е готовъ за новитѣ форми, той ще върви напредъ, ще еволюира. Въ каквото направление да работи, човѣкъ се нуждае отъ сътрудникъ, или въ работата, или въ поощряването му. Колкото добре да работи, човѣкъ все има нужда да сподѣли работата си съ нѣкой, който разбира, и да даде своята преценка. Като сподѣли съ нѣкого, човѣкъ усилюва вѣрата си.

Докато е на земята, човѣкъ се нуждае отъ мнението, преценката и съвета на своя ближень. Въ преценката, която давате, вие трѣбва да бъдете справедливи, нито да надценявате, нито да подценявате. Такава преценка не е опасна за слабия човѣкъ. Иначе, той може да се подхлъзне и да падне. Не е страшно падането. Защо? И въ падането човѣкъ се учи. Са-

мо онзи може да падне, който не е завършилъ развитието си. Обаче, който е завършилъ развитието си, той никога не пада. Само онзи се страхува отъ мечка, който не е срѣщалъ такава. Срещне ли го веднѣжъ и го наплюе, той вече не се страхува. Страшно е, когато човѣкъ за прѣвъ пѣтъ срѣща мечка на пѣтя си. Отъ страхъ той заболява. Очитѣ на мечката сѣ малки и сѣ поставени близо до носа. Малкитѣ очи показватъ, че мечката приема малко впечатления, но ги задържа дълбоко въ себе си, вследствие на което тя има интензивни чувства. Мечката силно обича и силно мрази. Следователно, ако мечка ви обикне, радвайте се; намрази ли ви, пазете се. Защо плюе мечката? Чрезъ плюенето тя изказва негодуванието си, че се е намѣрилъ нѣкой, да попрѣчи на разположението, или на настроението ѣ. Обаче, като животно, мечката е страховлива. Ако има будно съзнание, човѣкъ може да мине покрай мечката спокойно, безъ да му направи нѣщо.

Страхътъ е животинско чувство. Той е силно развитъ въ животнитѣ. Тѣ разчитатъ на него. И мечката, която е бавна, трема, като се уплаши, бѣга по-бързо отъ конь. Страхътъ я спасява. Страхътъ се срѣща въ човѣка, като остатѣкъ отъ животинското му състояние. Щомъ се страхува, човѣкъ се свързва съ животнитѣ; щомъ се гнѣви — сжщо. За да не се подава на отрицателнитѣ чувства въ себе си, човѣкъ трѣбва да държи съзнанието си

будно, да се свързва съ възвишенитѣ и разумни същества. Човѣкъ е колективно същество, свързанъ съ същества по-високо и по-низко-стоящи по съзнание отъ него. Отъ човѣка зависи, съ кои отъ тѣхъ ще се свърже. Много помагачи има човѣкъ, но той трѣбва да съзнава тона, да се свързва съ тѣхъ и да се ползува разумно отъ тѣхната помощъ. Орачѣтъ оре земята съ ралото си, но милиони червеи орать преди него. Той казва, че разоралъ земята, но нѣма предъ видъ ония невидими помагачи въ земята, които сж работили преди него. Човѣкъ посажда плодни дръвчета, отглежда ги, радва се на плода имъ, но забравя милионитѣ пчели, пеперуди и други насѣкоми, които, като невидими помагачи, сж извършили тѣхното оплодяване.

Какво ще кажете за помощта на слънцето, на водата, на въздуха? Колко още невидими разумни същества помагатъ на човѣка! Хиляди и милиони същества взиматъ участие при разрешаване на известенъ философски въпросъ. Човѣкъ напрѣга ума си и допринася нѣщо къмъ разрешаването на ладения въпросъ. Който не разбира това, той мисли, че самъ разрешава въпроситѣ. Никой не работи самъ. Има въпроси, които отъ хиляди години насамъ се разрешаватъ, но и досега още не сж разрешени. Запримѣръ, въпросътъ за душата и до днесъ още не е разрешенъ. Въпросътъ за ума сжщо не е разрешенъ. Задава се въпросъ, дали умътъ е сила, или принципъ. Споредъ нѣ-

кои философи умътъ е облѣченъ въ специфично тѣло — умствено, което има свои специфични органи. Човѣкъ може да разреши въпроса за ума, когато развие неговитѣ органи. Тогава умътъ на човѣка функционира свободно и независимо, както виждаме това въ физическото тѣло на човѣка.

За следния пѣтъ пишете върху темата: „Първата играчка, или първиятъ предметъ въ детинството ми, който ми е направилъ силно впечатление“. Така ще провѣрите, отъ коя възраст сте започнали да задържате впечатления въ паметта си. Добре е отъ време на време човѣкъ да се връща къмъ детинството си, да види, какви впечатления и спомени носи оттамъ, какви стремежи и желания сж го вълнували.

Задача. Въ продължение на десетъ деня всѣки отъ васъ трѣбва да мѣсти по единъ камѣкъ, който се е изпрѣчилъ на пътя му. Като правите задачата си, ще бждете концентрирани, за да попаднете точно на този камѣкъ, който трѣбва да премѣстите. Не е безразлично, кой камѣкъ ще мѣстите. Ще премѣстите само онзи камѣкъ, който ви прави впечатление, който е въ връзка съ мисълта ви. Сжщевременно ще отбележите и мисълта, която сте имали въ този моментъ. Ще следите, на коя страна на пътя е билъ камѣкътъ, отдѣсно или отлѣво. Ще се наведете внимателно, ще дигнете камѣка и ще го поставите пакъ настрана, а не срѣдъ пътя. Ако сте има-

ли добра и възвишена мисълъ, и на сжшия камъкъ стъпи нѣкой отчаянъ човѣкъ, състоянието му ще се измѣни. Обръщайте внимание, кога мѣстите камъка — сутринъ, следъ обѣдъ, или навечеръ. Ако го премѣстите сутринъ, вие сте били въ възходящо състояние; сжщото състояние ще предадете на онзи, който стъпи на този камъкъ. Ако го премѣстите следъ обѣдъ, състоянието ви е било низходящо. Следъ залѣзъ слънце нѣма да мѣстите камънитѣ. Добре изпълнена задача ще бѣде тази, ако можете да поставите камъка на онова мѣсто, което му е опредѣлено.

Така изпълнена задачата, това представя само една отъ странитѣ ѝ. Пълно разрешение на задачата подразбира приложение на вътрешната ѝ страна. Това значи: всѣки да премѣсти въ живота си по една твърда мисълъ, по едно твърдо желание и по едно твърдо чувство, които спъватъ, както самия него, така и окръжаващитѣ. Може ли да направи това, той е далъ вече права насока на живота си. Щомъ една твърда мисълъ се отмѣсти отъ пжтя ви, следъ нея ще тръгнатъ всички останали. За да съгради своя характеръ, човѣкъ трѣбва да започне отъ външнитѣ предмети. Ако не си готовъ да дигнешъ отъ земята единъ листъ, прѣчка или камъкъ, ти не можешъ и въ себе си да премѣстишъ нито една твърда мисълъ, нито едно твърдо чувство. Исправенъ ли си къмъ външния свѣтъ, ти можешъ да работишъ и вътрешно.

Задачата, която днесъ ви давамъ, е добъръ методъ за самовъзпитание и възпитание. Така могатъ да се възпитаватъ и малкитѣ деца. Когато води децата на разходка, учителятъ трѣбва да обръща вниманието имъ на всичко, което срѣщатъ на пътя си. Ако сж на планина, той трѣбва да спира вниманието имъ върху изворчетата и, ако сж нечисти, да се заеме заедно съ тѣхъ да ги изчисти. Малки идеи сж тѣзи, но тѣ влизатъ въ умоветѣ на децата и се разрастватъ. Пржчки, листа, камъчета, каквото срещнете на пътя си, дигайте и туряйте настрана. Пжтътъ, по който вървите, трѣбва да бжде чистъ. Ако имате стомна, която пуца вода презъ поритѣ си, не се сърдете на грънчаря, но намѣрете начинъ да не мокри дъскитѣ. Турете подъ нея една чинийка, и дъскитѣ ще бждатъ сухи.

Всѣки човѣкъ има две стомни въ себе си — умътъ и сърдцето му. Случва се понѣкога тия стомни да пропусчатъ частъ отъ съдържанието. Намѣрете начинъ да не се излива съдържанието имъ. Турете по една чинийка подъ тѣхъ. Ако стомнитѣ ви пропусчатъ, не се обезсърдчавайте. Това е една погрѣшка, която може да се изправи и ще даде добри резултати. Погрѣшката на добрия човѣкъ се превръща въ добро. И грѣшка да направи, добриятъ човѣкъ си остава добъръ. Лошиятъ човѣкъ, обаче, и добро да направи, пакъ лошъ си остава. Човѣкъ трѣбва да бжде добъръ. Защо? Защото доброто е основа на цѣлокупния животъ. Ра-

зумнитѣ сжщества сж свързани съ доброто. Който върши добро и е добъръ, той е свързанъ съ разумнитѣ сжщества, съ сжществата на любовта.

— Само свѣтлиятъ пътъ на мъдростта води къмъ истината.

»

22. Лекция отъ Учителя, държана на
27. февруарий, 1927 г. София.

Възпитание и самовъзпитание

— Само свѣтлиятъ пжтъ на мждростѣта води къмъ истината.

Размишление.

Чете се темата: „Първата играчка въ моето детинство“.

Тема за следния пжтъ: „Първата ми учителка, или първиятъ ми учителъ“. Спомени около нея, или него: името, характера имъ и т. н.

Какъ ще обясните движението на кометитѣ? Добре е да прочетете нѣщо върху движението на планетитѣ и на кометитѣ. Това е отъ областѣта на астрономията. Като ученици, добре е да изучавате астрономия, както и други нѣкои науки. Всѣка наука указва известно влияние върху мозъчнитѣ центрове и по този начинъ предизвиква нахлуване на кръвъ въ главата. Човѣкъ започва да мисли повече, вследствие на което мозъчнитѣ центрове въ него се развиватъ.

Като казвамъ, че човѣкъ трѣбва да мисли, нѣмамъ предъ видъ обикновената мисль. Човѣкъ трѣбва да се занимава съ възвишени мисли. Обикновенитѣ мисли заравятъ ценнитѣ работи. Какво става съ една книга, която съ

години не се отваря? Щомъ не се чете, книгата се покрива съ прахъ и се разрушава. Сжщото може да се каже и за човѣшкия умъ. Ако човѣкъ не мисли, умътъ му прашасва; ако не чувствува, сърдцето му прашасва. Обикновенитѣ мисли и чувства сж прахъ, който внася известно наслояване въ човѣшкия умъ и въ човѣшкото сърдце. Така сж прашасвали цѣли култури, докато най-послед сж изчезнали. Дойде ли до прашасване на ума и на сърдцето, човѣкъ трѣбва вече да търси спасение. Само Божествената мисълъ и Божественитѣ чувства могатъ да го спасятъ. Въ ржцетѣ на малкото момченце и момиченце дървеното конче и восъчната кукла сж на мѣсто. За тѣхъ тѣ струватъ повече и отъ най-ценната научна книга. Обаче, дойдатъ ли до известна възраст, когато ги интересуватъ по-високи нѣща, кончето и куклата губятъ своето значение.

Необятна е вселената! Тя трѣбва да интересува човѣка, да я изучава, да проникне въ нейната дълбочина. Човѣшкиятъ мозъкъ е малка вселена, която сжщо заслужава изучаване. Днесъ хората изучаватъ своя мозъкъ, но само анатомически и физиологически. Тѣ не проникватъ въ подробности, да видятъ, защо нѣкой човѣкъ е астрономъ, другъ — химикъ, трети — математикъ или философъ и т. н. За да разрешатъ тия въпроси, ученитѣ казватъ, че нѣкой човѣкъ е астрономъ, защото е работилъ повече върху астрономията. Но какви сж мозъчните клетки на астронома, какви — на хи-

мика, на философа, тѣ не знаятъ. Ако разгледате мозъчните клетки въ специаленъ мозъченъ центъръ на астронома и химика, на химика и философа, ще видите, че тѣ се различаватъ. После, ако сравните мозъчните клетки на два химика, ще видите, че и между тѣхъ има разлика. Изобщо, човѣшкиятъ мозъкъ не е още изученъ. Той крие въ себе си голѣми тайни, които единъ день ще се проучатъ.

Днесъ всички хора говорятъ за възпитание и самовъзпитание и търсятъ методи вънъ отъ себе си. Тѣ не подозиратъ, че методитѣ за възпитанието и самовъзпитанието сж въ самитѣ тѣхъ. Всѣка наука е методъ за самовъзпитание. Запримѣръ, като изучава астрономия, човѣкъ се натъква на сжщата наука и въ себе си. Той разбира, че между външнитѣ явления въ природата и явленията, които ставатъ въ неговия организъмъ, има известно съответствие. Затова е казано, че човѣкъ е микрокосмосъ. Запримѣръ, както се явяватъ петна на слънцето, така се явяватъ петна въ слънчевия му вжзелъ, въ черния дробъ и т. н. Като изучава състоянията си при явяването на тия петна, човѣкъ може да сжди за промѣнитѣ, които ставатъ въ външната природа. Съответствието между явленията въ природата и въ човѣшкия организъмъ се забелязва особено ясно при влиянието на планетитѣ върху даденъ човѣкъ. Запримѣръ, явленията, които ставатъ на слънцето, се отразяватъ силно върху ония хора, които се намиратъ подъ негово влияние.

Влиянието на луната се отразява върху луннитѣ типове. Изобщо, пълненето и празненето на луната се отразява върху съграждането на човѣшкия умъ.

Планетитѣ указватъ влияние не само върху човѣка, но и върху земята. Забелязано е, че когато има повече петна на слънцето, влагата на земята се увеличава. Когато петната се намаляватъ, сушата се увеличава, и на земята наставатъ неплодородни години. Много хора боледуватъ, поради отсъствие на влага въ организъма имъ. Водата е добъръ проводникъ на електричеството и магнетизъма въ природата. Следователно, организъмъ, лишенъ отъ влага, е лишенъ сжщевременно отъ електричество и магнетизъмъ. Като знаете това, вие трѣбва да подържате здравословното състояние на своя организъмъ. Разумни сили управляватъ човѣшкия организъмъ. Тѣ се подчиняватъ на великитѣ закони на природата.

Иска ли човѣкъ да подържа здравословното състояние на организъма си, той трѣбва да бжде въ връзка съ разумнитѣ закони на природата и да имъ се подчинява. Запримѣръ, срѣщате едно малко дете, на което бащата е милиардеръ. Ако е своенравно, детето ще се налага на слугитѣ, на учителитѣ си. Учителитѣ му сж учени хора, но се подчиняватъ на детето, защото е малко още, защото баща му е богатъ, силенъ човѣкъ. Обаче, тѣ ще му се подчиняватъ, докато бащата е живъ. Щомъ бащата умре, и слугитѣ, и учителитѣ му ще се

почувствуватъ свободни и ще наложатъ своя авторитетъ върху него.

Следователно, докато човѣкъ е още дете, немошно и неотговорно, разумнитѣ сили сж снизходителни къмъ него. Щомъ стѣпи на краката си, на свой редъ тѣ го заставятъ да имъ се подчинява. Съ други думи казано: докато човѣкъ е свързанъ съ своя Великъ Баща, разумнитѣ сили го толериратъ, понеже Бащата плаща за погрѣшкитѣ му и ги изправя. Щомъ се прекъсне връзката, разумнитѣ сили въ природата започватъ да го учатъ, както тѣ разбиратъ. На сжщото основание човѣкъ трѣбва да знае, какъ да се отнася съ своитѣ дарби и способности, които му служатъ. Тѣ сж негови слуги, но сж по-учени отъ него. Не знае ли, какъ да се отнася съ тѣхъ, той ще изгуби влиянието си върху тѣхъ и ще осиромашее. Човѣшкиятъ организъмъ може да осиромашее и да забогатѣе — отъ човѣка зависи. За да не става това, човѣкъ не трѣбва да се тревожи, не трѣбва да създава мжнотии на разумнитѣ сили, които работятъ за негово добро. Запримѣръ, за да не страда много, препорѣчва се на човѣка да яде малко. Защо? Ако много яде и преяжда, голѣма частъ отъ мозъчнитѣ енергии отива въ стомаха, а съ това се намалява деятелността на мозъка. Мозъкътъ е акумулаторъ на електричество и магнетизъмъ. Едва успѣе да събере тази енергия, храната отива въ стомаха, дето се поглѣща. Въ края на краищата излиза, че мозъкътъ работи само за стомаха.

Съвременната наука не е опредѣлила, какво трѣбва да бъде разстоянието между едно ядене и друго. Сегашнитѣ хора закусватъ сутринь, обѣдватъ на 12 ч., къмъ 4 — 5 часа пакъ закусватъ и къмъ 8 — 9 часа вечерятъ. Обаче, всѣки стомахъ има свое специфично време, когато трѣбва да приема храна. Всѣки човѣкъ трѣбва да знае времето, когато ще се храни, а същевременно и количеството на храната, която ще употреби. Общо правило е човѣкъ да остава малко гладенъ, да усѣща, че може още да яде, но да не си дояжда. По този начинъ той не изразходва всичката мозъчна енергия. Въ мозъка всѣкога трѣбва да има известно количество запасна енергия.

Като ученици, вие трѣбва да правите упражнения, да прилагате правилата за хранене, за дишане, за пиене на вода, за спане. Като прилагате тия правила, вие съзнателно си въздействувате и се самовъзпитавате. Много има да работи човѣкъ върху себе си, докато се справи съ старитѣ си навици. Колкото работа да ви предстои, не се обезсърдавайте. Започнете още отсега. Колкото по-рано започнете, толкова по-добре за васъ. Човѣкъ е свободенъ да работи, или да не работи, но ако се откаже отъ днешната работа, той ще изгуби условията на деня. Той губи условията на онази вълна, която днесъ го е подела. После и да има желание да учи и да работи, условията ги нѣма. Той може да има запасъ отъ енергия, може да има добри идеи, но условия нѣ-

ма. Христосъ казва: „Работете, докле е день, защото иде нощъ, когато никой не може да работи“. Като види, че е пропусналъ условията, човѣкъ казва: Като отида на онзи свѣтъ, тамъ ще бжда при други условия. Едно трѣбва да знаете: този и онзи свѣтъ сж неразривно свързани. Условията на онзи свѣтъ се опредѣлятъ отъ тия, които сте имали на земята. Ако на земята не сте работили съзнателно, не мислете, че на онзи свѣтъ ще можете да работите по-добре. Тамъ само ще прегледате смѣтките си. Ако на земята сте работили добре, и въ духовния свѣтъ ще работите добре. Тамъ ще имате добри резултати и ще се радвате на плодетѣ си. Това наричатъ религиознитѣ „животъ на блаженство“. Енергиитѣ отъ физическия свѣтъ се преливатъ въ духовния.

Като ученици, вие трѣбва да се научите да трансформирате нѣщата. Всѣко желание трѣбва да се превърне въ духовна сила. Не постигнете ли това, животътъ ви се обезсмисля и става еднообразенъ. Наистина, какво по-голъмо еднообразие може да сжествува отъ живота на обикновения човѣкъ? Стане сутринъ, облѣче се, закуси и отива на работа. После обѣдва и пакъ отива на работа. Вечеръта се връща уморенъ — вечеря и ляга да спи. На другия день пакъ сжщото еднообразие. Отъ човѣка зависи да осмисли живота си и да внесе въ него нѣщо ново. Духовниятъ елементъ въ човѣка разнообразява и осмисля не-

говия животъ. Безъ този елементъ човѣкъ минава презъ животинско състояние. Следователно, като живѣете, вие ще се проявявате като човѣкъ, или като животно, запримѣръ, като вълкъ. Ако вълкътъ има надмощие въ човѣка, овцата въ него ще изчезне — вълкътъ ще я изяде. Ако човѣкътъ се проявява, овцата свободно ще се размножава. Човѣкъ ще се ползува само отъ вълната и млѣкото на овцата, но кожата ѝ ще бѣде здрава. Когато духовното естество въ човѣка се проявява, той развива своята интелигентность, своята умствена деятельность. Прояви ли се животното въ човѣка, на първо мѣсто виждаме неговитѣ низши желания и чувства.

Задачата на човѣка е да работи върху себе си, да се самовъзпитава. Както възпитава другитѣ, така трѣбва и себе си да възпитава. Правилни ли сте опити, да се откажете отъ нѣкое свое желание, да не го задоволите? Представете си, че у васъ се яви силно желание да си купите парче баница. Понѣкога въ човѣка се явява толкова силно желание за баница, че и да нѣма пари, той ще задоволи желанието си. Той ще вземе пари на заемъ и пакъ ще си хапне баница. Изкуство е сега, като е купилъ баницата, да я даде на другъ нѣкой да я изяде, а той да гледа, какъ другиятъ яде баница, вмѣсто него, и да е доволенъ. Това значи самовъзпитание. Има известни чувства и желания въ човѣка, които трѣбва да се ограничаватъ. Такива чувства и желания

трѣбва да се възпитаватъ. Обаче, има чувства и желанія въ човѣка, които трѣбва да се задоволяватъ. Всѣко естествено желание трѣбва да се задоволи. То дава потикъ на човѣка.

Естественитѣ желанія сж разумни. Гениалнитѣ хора сж разумни. Значи, тѣ знаятъ, кои желанія трѣбва да се ограничаватъ и възпитаватъ и кои трѣбва да се задоволяватъ. Гениалнитѣ хора знаятъ, кога и колко да спятъ, да ядатъ, да работятъ. Обикновено тѣ решаватъ задачитѣ си сутринъ, въ раннитѣ часове, когато всички хора спятъ. Тогава работата на човѣка е най-плодотворна. Има часове презъ деня, които сж най-благоотворни за работа. Ако хората знаяха тия часове, тѣ щѣха да ги използватъ. Въ малко часове тѣ щѣха да иматъ голѣми резултати. Това е отъ значение главно за учителитѣ. Днесъ учителитѣ работятъ по петъ-шестъ часа на день, но резултатитѣ имъ сж слаби. Учителътъ може да работи съ ученицитѣ интензивно, благоотворно, най-много дватри часа на день. Работи ли повече, той не може да има резултати. Това се отнася главно до ония учители, чиито ученици само приематъ, безъ да даватъ. Другъ е случаятъ, ако между учителя и ученицитѣ става правилна обмѣна. Тогава и учителътъ, и ученицитѣ даватъ. При правилна обмѣна отъ дветѣ страни, учителътъ може да работи плодотворно четири-петъ часа.

Правилна обмѣна трѣбва да сжществува не само между учители и ученици, но между

всички хора. Днесъ хората не сж доволни едни отъ други, защото се затварятъ. Едни на други тѣ сж затворени шишета. Красиво е понѣкога да гледашъ затворено шише, но то нищо не дава. За предпочитане е отвореното, хвърленото жито на нивата, отколкото затвореното. За предпочитане е отворената круша, която е готова да дава на всички, отколкото затворената. За предпочитане е да срещнешъ човѣкъ съ отворенъ умъ, отколкото човѣкъ съ затворенъ умъ. Болниятъ човѣкъ трѣбва да бжде затворенъ за себе си, защото нѣма какво да даде, но отворенъ къмъ другитѣ, за да приема отъ тѣхъ. Здравиятъ човѣкъ, обаче, трѣбва да бжде отворенъ, да дава и да приема. Като четете нѣкоя хубава книга, вие се отваряте, за да приемете нѣщо отъ съдържанието ѝ. Като приемете нѣщо, което може да ви ползува, вие благодарите на онзи, който я писалъ. Човѣкъ трѣбва да приема красивитѣ и велики нѣща отъвънъ, но да е готовъ да дава нѣщо отъ себе си. Ако приемате и не благодарите, и ако давате и не благодарите, вие нѣма да се ползвате отъ благата на живота.

Мнозина четатъ, слушатъ, какво имъ се говори, но казаатъ, че това сж отвлѣчени работи. Тѣ казватъ: Хлѣбъ, облѣкло, кѣща е нужна за насъ — нищо друго. Важно е да осигуримъ старинитѣ си. Тѣ не подозиратъ, че осигуряването имъ зависи отъ добрия и правиленъ животъ. Ако живѣятъ разумно, и

младинитѣ, и старинитѣ имъ ще бждатъ осигурени. Като живѣятъ добре, тѣ сж вжтрешно спокойни и, каквато работа започнатъ, добре я свършватъ. Външно човѣкъ може да се вълнува, но вжтрешно трѣбва да пази своя миръ. Когато сте разтревожени, мислете за слънцето, за енергията, която иде отъ него. Слънцето постоянно дава и взима. Правете опити да излагате гърба си на слънце и да мислите презъ това време за него, да се свържете съ неговата енергия, да видите, какво влияние ще укаже върху васъ. Излагайте гърба си на слънце, и когато сте разположени, и когато сте неразположени, и наблюдавайте, какви резултати ще имате въ единия и въ другия случай. При това, човѣкъ трѣбва да знае, презъ кои часове на деня да се излага на слънце, за да възприема само неговитѣ благотворни лжчи. Има лжчи, които уморяватъ, убиватъ човѣка. Той трѣбва да избѣгва влиянието на такива лжчи. Когато земе-дѣлецътъ работи на нивата по цѣли дни и е принуденъ да се излага на всѣко време на слънце, за да се предпазва отъ вреднитѣ лжчи на слънцето, той трѣбва да носи шапка, въ форма на многожгълникъ, да пречупва вреднитѣ слънчеви лжчи.

Като ученици на Велика Школа, вие трѣбва да бждете здрави. Каквото се случи въ живота ви, трѣбва съзнателно да търпите, а не по неволя. Какво ще направите, ако нѣкой ви бode съ игла? Ако сте търпеливи, ще гле-

лате, какъ забожда иглата въ ржката ви, единъ сантиметъръ дълбоко, и ще стоите спокойно, безъ да трепне единъ мускулъ на лицето ви. Това е търпение. Нѣкои минаватъ за търпеливи, но по необходимостъ търпятъ. Подлагатъ ги на различни изтезания, като завързватъ ржцетѣ и краката имъ, да не ритатъ и да не се бранятъ, запушватъ устата имъ съ кърпа, да не викатъ. Това не е търпение. Този човѣкъ и да иска да вика, да се брани, не може. По-нѣкога човѣкъ има сила да се справя съ голѣмитѣ мъчнотии. Обаче, дойде ли до малкитѣ мъчнотии, той се спъва. Търпеливиятъ човѣкъ се справя еднакво и съ малкитѣ, и съ голѣмитѣ мъчнотии. Следователно, вие трѣбва да работите първо съ малкитѣ величини и постепенно да отивате къмъ голѣмитѣ.

— Само свѣтлиятъ пътъ на мъдростъта води къмъ истината.

23. Лекция отъ Учителя, държана на
5. мартъ, 1927 г. София.

Реализиране на желанията

— Само свѣтлиятъ пѣтъ на мъдростѣта води къмъ истината.

Размишление.

Чете се темата: „Първиятъ ми учителъ, или първата ми учителка и спомени за тѣхъ“.

За следния пѣтъ пишете върху темата: „Причини на индивидуалнитѣ погрѣшки“.

Като пишете темата си, правете разлика между грѣшка и грѣхъ. За да отговорите на въпроса, защо човѣкъ грѣши, вие трѣбва да мислите, да изучавате себе си и своитѣ ближни. Докато е младъ, човѣкъ най-добре учи. Дойдатъ ли старини, човѣкъ мъчно учи. И въ зрѣла възраст човѣкъ може да учи, но затова се иска силна воля и желание за учене. За да не изпадне въ безволие, човѣкъ трѣбва да стимулира всички клетки на своя организъмъ, да имъ даде тласъкъ къмъ деятелностъ. Даде ли имъ импулсъ, тѣ знаятъ, какво да правятъ. Всѣка клетка, всѣки органъ въ човѣшкото тѣло има специфична служба. Силнитѣ желания стимулиратъ клеткитѣ и органитѣ на човѣка къмъ известна дейностъ. Човѣкъ трѣбва да има силни желания, но не и многобройни. Ако желанията му сж много, нѣкои отъ

клетките се уморяват и се отказват да работят. Останалите клетки работят вмѣсто уморените, съ което се създава дисхармония въ организъма. Кажете ли човѣкъ, че не е добре разположенъ, че има лошо настроение, причината за това се крие въ вътрешната дисхармония на организъма му, резултатъ на чрезмѣрните желания въ него. Въ човѣшката душа сж вложени много желания, които не могат да се реализиратъ въ единъ животъ. За да се реализира едно желание, необходими сж благоприятни условия. Безъ тѣзи условия реализирането на това желание е невъзможно. Каквито усилия да прави, човѣкъ не може да постигне никакви резултати. Въ това отношение човѣкъ трѣбва да бѣде разуменъ, да знае, кои желания може да реализира въ даденъ моментъ и кои не може. Като знае това, той не трѣбва напразно да изразходва своите енергии.

При реализиране на желанията съществува законъ, споредъ който, искате ли да реализирате известно желание, турете го въ подсъзнанието си и не мислете повече за него. Работете въ това направление, но не мислете, кога ще го реализирате, какви ще бждатъ резултатите му и т. н. Запримѣръ, ако едно дете иска да порасне, да стане високо, и всѣки день се мѣри, да види, колко е израсло, растенето ще спре. Престане ли да мисли по това желание, престане ли да се мѣри, единъ день то ще остане изненадано, че е израсло съ нѣколко санти-

метра. Този законъ действува, както въ физическия, така и въ психическия животъ на човѣка. Не се ли спазва този законъ, никакво желание не може да се реализира. При това, за реализиране на желанията трѣбва да се спазватъ известни условия. Запримѣръ, може ли малкото кученце да вземе парче месо отъ устата на едно голѣмо, силно куче? Каквото да прави, колкото да е силно желанието му да си хапне отъ това месо, кученцето може да го постигне само при едно условие: когато голѣмото куче задоволи глада си и остави парченца отъ месото, които не може вече да яде. Тогава малкото кученце ще се приближи внимателно къмъ тия парченца и ще си хапне, отчасти ще задоволи желанието си.

Като не знаятъ законитѣ за реализиране на желанията, хората се чудятъ, защо едни отъ желанията имъ не се постигатъ, а други се разрушаватъ. Много естествено. Днесъ на земята има около два милиарда хора. Представете си, че всички тия хора въ единъ моментъ иматъ едно и сѣщо желание. Значи, на вашето желание се явяватъ още два милиарда конкуренти. Каква е вѣроятността вие, именно, да постигнете това желание? При това, съвременнитѣ хора не сѣ дошли до еднакъвъ уровень на развитие, да знаятъ, въ даденъ моментъ, кой човѣкъ има най-голѣма нужда отъ нѣщо и да могатъ да отстѣпятъ. Хората не сѣ организирани въ едно общо цѣло. Всѣки живѣе за себе си и се стреми къмъ своитѣ

лични интереси. Въ това отношение хората сж подобни на пѣсѣчни зрънца, поставени въ едно шише. Тѣ постоянно се блѣскають, удряють се едно въ друго, безъ да постигнатъ това, което желаять. Каква хармония може да сжществува между пѣсѣчните зрънца?

Наблюдавали ли сте, какво става съ вашитѣ идеи? Дойде ви една идея въ ума и започвате да мислите, какъ да я реализирате. Мислите день — два, месецъ, година върху нея, докато единъ день я захвърлите. Следъ това презъ ума ви минава друга идея, но и нея туряте настрана. Защо? Времето ѝ не е дошло. Дайте си отчетъ, колко отъ вашитѣ идеи сж реализирани. Защо човѣкъ не може да реализира своитѣ идеали? Защото не е готовъ. За да постигне своя идеалъ, търговецътъ трѣбва да бжде уменъ, да разполага съ знания, да приложи разумно капитала си. За да постигне своя идеалъ, ученикътъ трѣбва да има известни способности, да приложи своя умъ на работата. За да реализира своитѣ идеи, човѣкъ трѣбва да прави упражнения, да развива своя умъ, своето сърдце и своята воля, да ги впрегне на работа.

Като ученици, вие трѣбва съзнателно да работите върху себе си, да развивате постоянно и издържливостъ, еднакво да понасяте и радоститѣ, и скърбитѣ. Считайте ги като гости, вѣнъ отъ васъ, които ви посещаватъ. Отнасяйте се къмъ тѣхъ съзнателно и ги приемайте съ любовъ, а не по закона на необходи-

мостъта. Ако генералътъ накаже нѣкой отъ подведомственитѣ си офицери и го накара да мине презъ града босъ, съ стомна въ рѣка, пълна съ вода, той ще изпълни ли наказанието си? Ще го изпълни, защото законътъ го заставя. Това, което за офицера е законъ, за ученика трѣбва да бѣде идеалъ. За своя идеалъ ученикътъ трѣбва да бѣде готовъ на всичко. Идеалътъ потиква човѣка да върви напредъ. Въ стремежа си да постигне своя идеалъ, човѣкъ познава, какви сили се криятъ въ него. Изобщо, въ стремежа си да реализира своя идеалъ, човѣкъ се изучава, вижда, докѣде е достигналъ въ развитието си.

Като е дошълъ на земята да учи, човѣкъ се натѣква на задачи, които самостоятелно трѣбва да реши. Представете си, че ви даватъ задача, да си пробиее пътъ въ обществото. Какъвъ методъ ще приложите за решаване на тази задача? Или, представете си, че ви накаратъ да минете презъ една неприятелска линия, която е образувана отъ множество войници, добре въоръжени и гжсто наредени единъ до другъ. Вие поглеждате оттукъ-оттамъ и намирате, че е невъзможно да минете линията. Най-после казвате: За да мина презъ тази линия, трѣбва да се превърна или на птица, да прелетя надъ нея, или на къртица, да мина подъ нея. Птицата и къртицата символизиратъ две състояния, съ които човѣкъ може да мине презъ известни изпитания. Това е сложна задача. Да минешъ презъ една неприятелска

линия, това значи, да реализираш известно желание. Човѣкъ може всѣки день да реализира по едно свое желание, но въпрѣки това не успѣва. Защо? Условиата за реализиране на това желание не сж при него, тѣ се намиратъ далечъ нѣкъде, вследствие на което желанието остава нереализирано. Единъ день, когато всички хора се организиратъ, когато заживѣятъ братски помежду си, нѣма да има непостигнато желание. Чрезъ мисълта си хората взаимно ще си помагатъ. При това положение, ако условиата за реализиране на едно ваше желание сж въ Америка, или въ Англия, обърнете се къмъ своето вътрешно радио. веднага да ви отворятъ пѣтъ. Днесъ за реализирането на едно желание минаватъ десетки години, а тогава, при едно бързо съобщение между хората, желанието ще се реализира веднага.

Реализиране на желанията на човѣка наричаме придобиване на щастието. Обаче, щастието на даденъ човѣкъ не се намира непременно въ народа, въ който живѣе. Щастието на българина не е само въ България, щастието на германеца не е само въ Германия, на англичанина не е само въ Англия. Ние виждаме българи, прѣснаги изъ цѣлия свѣтъ — търсятъ щастието си. Ние виждаме американци въ Германия, англичани въ Индия — всички търсятъ своето щастие. Щастието на човѣка не е само въ почвата, която обработва. Часть отъ условията му се намиратъ въ почвата, въ въздуха, въ

водата, въ храната, но частъ отъ условията му се намиратъ на Слънцето, на Венера, на Юпитеръ, както и на всички останали звезди и планети. Ако знае законитѣ да се съобщава съ тия планети, човѣкъ би намѣрилъ своитѣ условия въ тѣхъ и би ги използвалъ разумно. Ако е дошълъ до високо съзнание, човѣкъ ще телеграфира на приятелитѣ си, които живѣятъ на слънцето, да му изпратятъ условията, които се намиратъ тамъ. Щомъ получатъ телеграмата, тѣ веднага ще му изпратятъ ония елементи, които му сж необходими.

Съвременнитѣ хора не сж дошли още до това развитие, направо да се съобщаватъ съ съществата на другитѣ свѣтове и да получаватъ отъ тѣхъ необходимитѣ елементи за живота си. Какво правятъ тогава? Тѣ се обръщатъ къмъ религията, по вътрешенъ пжтъ да се свържатъ съ Бога, т. е. съ възможноститѣ на Живия Козмосъ. Да се обърне човѣкъ къмъ Бога, това значи, да придобие онази свѣтлина, чрезъ която да изучава условията за развитието на своя умъ, на своето сърдце и на своята воля. Само по този начинъ той може да съгради своя животъ, да организира силитѣ въ себе си, да даде пжтъ на Божественото, на висшето „Азъ“.

Уп ра ж н е н и е. Съ лѣвата ржка правите паси върху дѣсната—отъ рамото до лакета, при което взимате тона si (долно si, подъ петолинието) съ звука „у“. Продължавате паситѣ отъ лакета до китката и пѣте тона mi

(на първата линия) съ звука „а“. И най-после продължавате паситѣ по китката, като пѣте тона si (на третата линия) съ звука „и“. Горната част на ржката, отъ рамото до китката, представя физическия свѣтъ. Чрезъ движение на лѣвата ржка по горната част на дѣсната, вие усиливате волята си. Разстоянието на ржката отъ лакета до китката представя духовния свѣтъ, т. е. чувствата въ човѣка. Китката представя ума, т. е. Божествения свѣтъ.

Това упражнение ще трае седмица. Ще го правите по два пжти на день: сутринь десетъ пжти и вечерь десетъ пжти. Като правите упражнението, ще наблюдавате, какви резултати произвежда върху ржката, или върху цѣлия ви организъмъ.

Само свѣтлиятъ пжтъ на мъдростъта води къмъ истината.

✧

24. Лекция отъ Учителя, държана на
13 мартъ, 1927 г. София.

Дветъ страни

— Само свѣтлиятъ пътъ на мъдростъта води къмъ истината.

Размишление.

За следния пътъ ви давамъ задачата, всѣки да си избере по една звезда и да напише името и съзвездието, въ което тя влиза. После, проследете, каква фигура образува тя съ съседнитѣ ней звезди. За да изберете една звезда, трѣбва да излѣзете вечеръ, при звездно небе, и да се оставите свободни, безъ никакво влияние отъ страна на ума и на сърдцето и така, по вдъхновение, да спрете вниманието си върху нѣкоя звезда. Фигуритѣ, въ които сж наредени звездитѣ, представятъ центрове на сили, които указватъ известно влияние върху човѣка.

Сегашнитѣ хора разрешаватъ много философски въпроси, едни отъ които ги спѣватъ, а други — не. Трѣбва ли човѣкъ да се занимава съ въпроси, които го спѣватъ? Трѣбва ли да се занимава съ въпроси, които не може да разреши? Запримѣрь, единъ отъ неразрешимитѣ въпроси е, защо човѣкъ живѣе, но въпрѣки това, всѣки се мъчи да даде нѣкакъвъ отговоръ. Нѣкой казва, че човѣкъ живѣе, за

да яде. Другъ казва, че човѣкъ живѣе, за да се мжчи, да се учи, да познае себе си и т.н. Кой отъ даденитѣ отговори е правиленъ, не се знае. Преди всичко човѣкъ трѣбва да се запита, живѣе ли въ сжщностъ, или не. Ще кажете, че щомъ сжществувате, вие живѣете. Да живѣе човѣкъ, въ високъ смисълъ на думата, това значи, винаги да има будно съзнание. Прекжсне ли се съзнанието му за моментъ, и животътъ се прекжсва. Следователно, само онзи човѣкъ живѣе, на когото съзнанието никога не се прекжсва. Прекжсне ли се съзнанието му, той престава да живѣе. Той мисли само, че живѣе, но въ сжщностъ не живѣе.

Като ученици, вие трѣбва да придобивате знания. За тази цель трѣбва да се ползвате отъ методитѣ, съ които природата работи. Ще кажете, че искате да бждете свободни, независими, да изнесете нѣщо самостоятелно. Въпросътъ за свободата е дълбокъ, философски, и върху него трѣбва много да се разисква. Кога прѣстътъ на ржката е свободенъ? Когато е свързанъ съ ржката. Напусне ли ржката, той изгубва свободата си. Значи, истинската свобода подразбира вжтрешна връзка съ нѣщата. Прекжсне ли се връзката между прѣста и ржката, свободата изчезва. Прѣстътъ е свободенъ, докато стои на ржката и върши нѣкаква служба. Въ този смисълъ свободата подразбира известно задължение. Значи, прѣстътъ е свободенъ да върши,

или да не върши своята служба. Щомъ не върши службата си, той е ограниченъ. Човѣкъ е свободенъ да учи и да не учи, но като започне да учи, той се ограничава. Човѣкъ е свободенъ да яде, или да не яде, но щомъ започне да яде, той се ограничава. Оттукъ виждаме, че свободата, за която говоримъ, е относителна. Абсолютна свобода не съществува.

Какво разбиратъ философитѣ подъ думата „абсолютна свобода“? Съществува ли абсолютна свобода? Споредъ нѣкои философи съществува абсолютна свобода, а споредъ други — не съществува. И еднитѣ, и другитѣ сж прави. Въпросътъ за свободата е подобенъ на въпроса за формата на сферата. Външно сферата е изпъкнала, а вътрешно — вгълбната. Ако единъ ученъ изучава външната страна на сферата, той ще има едно мнение за нея. Ако другъ ученъ я изучава отвътре, той ще има друго мнение за нея. И за свободата на човѣка има две мнения. Който изучава човѣка отвънъ, при външнитѣ условия на живота, той казва, че човѣкъ не е свободенъ. Който го изучава отвътре, той казва, че човѣкъ е свободенъ. Кога е свободенъ човѣкъ? Когато има какво да прави. Щомъ нѣма какво да прави, той не е свободенъ.

Думата „свобода“ започва съ буквата „с“, която означава законъ на промѣни. Свободата подразбира стремежъ въ известна посока. При свободата, която има, човѣкъ се стреми да вземе една разумна посока —

къмъ Бога. Не се ли стреми къмъ разумната посока на живота, човѣкъ постепенно изгубва свободата си, а оттамъ и своята самоувѣреностъ. Страшно е да изгуби човѣкъ самоувѣреностъта си.

Разправятъ за една лѣкарка, че лесно губѣла своята самоувѣреностъ. Като се движела изъ улицитѣ на града, отъ време на време тя изпадала въ състояние, като че губи равновесието си и не може повече да ходи. Тя лягала на пѣтя и лежала, докато самоувѣреностъта ѝ отново се върне. Защо губи тя своята смѣлость и самоувѣреностъ?

Разправятъ за единъ офицеръ, че изгубилъ смѣлостьта си, благодарение на книги, въ които се описва живота следъ смъртъта. Като челъ такива книги, той се наплашилъ много и не се решавалъ да излиза вечеръ самъ. Той взималъ пушката въ рѣка и молѣлъ жена си да го придружи да излѣзе вънъ. И съ пушка въ рѣка той пакъ се страхувалъ да излиза самъ.

Страхътъ е чувство, при което човѣкъ губи и смѣлостьта, и паметъта си. Единъ знаменитъ проповѣдникъ, въ Америка нѣкъде, билъ известенъ между слушателитѣ си съ голѣмото си красноречие. Когато излизалъ на амвона да говори, той говорилъ съ часове, и презъ всичкото време речъта му се лѣяла като вода. Единъ день, както проповѣдвалъ, той видѣлъ, че въ стаята влѣзла една госпожа съ черни очила. Като погледналъ къмъ

нея, той веднага забравилъ проповѣдта си. Докато се готвѣлъ да се извини предъ слушателитѣ си, че не се чувствува добре и не може да свърши беседата си, въ това време отвѣнъ влѣзълъ единъ благъ, добъръ човѣкъ. Той погледналъ къмъ него. Въ този моментъ паметта му се върнала, и той продължилъ проповѣдта си. Така той завършилъ своята проповѣдъ. Значи, госпожата съ чернитѣ очила предизвикала въ него дисхармонично състояние, и той забравилъ всичко, което трѣбвало да каже на слушателитѣ си. После, добриятъ господинъ му съдействувалъ да възстанови цѣлата проповѣдъ въ паметта си.

За да не губи своята самоувѣреностъ, добре е понѣкога човѣкъ да се насърдчава. Въ нѣкои случаи насърдението подига човѣка, а нѣкога го спъва. Понѣкога е добре да насърдишъ човѣка, а нѣкога е добре да премълчишъ. Когато поетътъ напише нѣщо, добре е, преди всичко, той самъ да хареса работата си. Нека той самъ прочете стихотворението си и, ако го хареса, и ближнитѣ му ще го харесатъ. Забелязано е при това, че колкото повече енергия приеме отвѣнъ и я предаде на стихотворението си, толкова по-добре ще го приематъ хората. Когато човѣкъ се моли за реализиране на нѣкое свое желание, Богъ всѣкога му помага.

Сега, за да ви заставятъ да напишете едно хубаво стихотворение, невидимиятъ, разуменъ свѣтъ ви дава трудни задачи. Ако сте

човѣкъ, който знае да пише добре и да говори сладко, никога не може да бѣде наказанъ. Обикновено наказватъ само тия хора, които не знаятъ да пишатъ добре, нито знаятъ сладко да говорятъ. Даже и смъртъта отстъпва предъ хора, които пишатъ хубаво и говорятъ сладко. Смъртъта ги души, но тѣ не умиратъ, а възкрѣсватъ.

Допуснете сега, че имате три единици. Първата единица представя житно зърно, втората — заякъ, а третата — човѣкъ. По какво се различаватъ тѣзи три единици? Тѣ се различаватъ по форма, по съзнание и по възможности. Ако сравните житното зърно и заяка, коя отъ дветѣ единици принася по-голѣмо благо за човѣка? Ще кажете, че житното зърно принася по-голѣма полза за човѣка отъ заяка. Кое е отличителното качество на заяка? Заякътъ се отличава съ голѣмъ страхъ. Благодарение на страха, който е миналъ отъ животното въ човѣка, човѣкъ е придобилъ благоразумие, станалъ е предпазливъ, съвѣстенъ. Въ човѣка има вътрешенъ страхъ, който го заставя да работи. Значи, житното зърно храни цѣлото човѣчество, а заякътъ го прави благоразуменъ, работливъ. Какво е допринесълъ човѣкъ за човѣчеството? На този въпросъ сами ще си отговорите.

Като говоримъ за човѣка, ние различаваме нѣколко човѣшки раси: черна, червена, жълта и бѣла. Кой сж отличителнитѣ качества на тия раси? Черната раса се отличава съ голѣмо въображение, вследствие на което развива чув-

ствата си; червената — съ силно развита активностъ, благодарение на което тя се занимава съ практическото приложение на геометрията и математиката. Жълтата раса се отличава съ силно развитъ обективенъ или предметенъ умъ. Бѣлата раса се отличава съ разумностъ. Откакъ е дошла на земята, бѣлата раса тегли нѣщата съ везни и така ги изучава. Хората отъ жълтата раса сж по-идейни отъ тия на бѣлата раса, които обичатъ главно да систематизиратъ нѣщата. Шестата раса, която предстои да дойде, съдържа въ себе си добритѣ качества на всички раси, които сж живѣли преди нея. Въ това отношение тя представя вътрешенъ синтезъ на човѣшкитѣ добродетели.

Като живѣе на земята, човѣкъ преживява всички свои минали сжществувания. Вследствие на това ще видите, че понѣкога въ него се проявява обективниятъ умъ — остатъкъ отъ жълтата раса. Хората отъ жълтата раса сж голѣми консерватори, крайни фанатици. Това особено ясно се вижда въ религията. Понѣкога човѣкъ е воинственъ — остатъкъ отъ червената раса. Понѣкога чувствата взиматъ надмощие въ човѣка. Той става крайно чувственъ и се отдава на фантазии. Това е остатъкъ отъ черната раса. Видите ли, че човѣкъ проявява разумността си, той е отъ бѣлата раса. Колкото да се пази, човѣкъ все ще мине презъ фазитѣ на своитѣ минали сжществувания, но ако е съзнателенъ, ще се учи отъ тѣхъ, безъ да имъ се подава. Слушайте нѣкой да каз-

ва, че като срещне нѣкого, когото не обича, иска му се да се хвърли върху него, да го разкъса. Кой разкъсва своята жертва? Вълкътъ, мечката, тигърътъ. Значи, и човѣкъ понѣкога се подава на низши животински желания и чувства. Тия прояви се криятъ въ подсъзнанието на човѣка и, когато не очаква, тѣ се проявяватъ.

Когато се казва, че човѣкъ трѣбва да чисти съзнанието си, това значи, да се освобождава отъ всички низши мисли, чувства и желания, остатъци отъ миналото. Както и да гледате на животнитѣ, не забравяйте, че и тѣ иматъ добри чѣрти, които заслужаватъ подражание. Запримѣръ, лъвътъ, слонътъ сж крайно признателни. Направите ли имъ едно добро, тѣ никога нѣма да го забравятъ. Лъвътъ има голѣмо достоинство. Като скочи подиръ жертвата си и не може да я хване, втори пътъ той не се опитва да я напада, оставя я свободна. Така постѣпва и турчинътъ. Не може ли при пръвъ опитъ да нападне нѣкого, вторъ опитъ не прави. Той казва: Отъ мене да мине.

Въ нивата на единъ турски бей се завъдили много лалугери. Когато житото завързало, лалугеритѣ го изяли — за бея нищо не останало. Силно разгнѣвенъ, беятъ издебналъ лалугеритѣ на нивата си и тъкмо се готвѣлъ да гръмне съ пушката си, всички лалугери се изправили на заднитѣ си крака, а преднитѣ дигнали нагоре, като че се молятъ. Като видѣлъ тази картина, беятъ веднага свалилъ

пушката си и казалъ: Щомъ ме признавате за господарь, отъ мене да мине. Подарявамъ живота ви.

Какво представя лалугерътъ? Лалугерътъ не е нищо друго, освенъ малка погрѣшка, която човѣкъ съзнателно или несъзнателно прави. Видишъ ли погрѣшката си, не бързай веднага да я убивашъ, но намѣри начинъ да я изправишъ. Благодари, че си видѣлъ погрѣшката си, защото и тя, като лалугера, веднага се скрива. Щурецътъ, обаче, като види човѣкъ, бавно се отправя къмъ дупката си и застава тамъ съ лице къмъ него, като че го поздравява.

Като изучавате характера на хората, виждате, че едни отъ тѣхъ иматъ нѣщо общо съ лалугера, а други – съ щуреца. Когато човѣкъ, който има нѣщо общо съ проявитѣ на лалугера, срещне своя кредиторъ, той веднага се скрива въ дупката и гнѣвно извиква: Петъ пари нѣма да ти дамъ! Защо нѣма да му даде? Щомъ е взелъ пари на заемъ, той е длъженъ да ги плати. Не е ли по-добре да се изправи на краката си, да дигне ржцетѣ си нагоре и да се помоли на кредитора да отложи за известно време полицата? При това положение кредиторътъ ще бжде готовъ да продължи срока за изплащане на полицата. Ако човѣкъ, съ прояви подобни на щуреца, срещне своя кредиторъ, веднага ще влѣзе въ дупката си, ще застане съ лице къмъ него, ще го поздрави и ще му каже: Господи-

не, сега нѣмамъ възможность да ви се отплатя. Отложете малко срока на изплащането. Сега мога само да ви попѣя. Съ пѣсенъта си шуриецътъ лесно разрешава своята задача.

Като ученици, вие трѣбва да изучавате проявитѣ на животнитѣ, тѣхния характеръ, и да се учите отъ тѣхъ. Така можете да направите нѣкои свои лоши чѣрти и погрѣшки. Растителното и животинското царства не сж нищо друго, освенъ човѣкътъ, разложенъ на своитѣ части. Съзнанието на човѣка е прѣснато изъ цѣлата природа: въ въздуха, въ водата, въ камѣнитѣ, въ растенията, въ животнитѣ. Следователно, да изучавате природата, това значи, да изучавате себе си, да изучавате състоянията на вашето съзнание. Въ това отношение всички науки иматъ своята цена. Това е великата философия на живота. Дойдете ли до изучаване на небето, тамъ се откриватъ други знания. Като изучавате характера си, чрезъ сравняване съ проявитѣ на низшитѣ същества, не се мжчете да го измѣните, но се стремете да го очистите отъ низшитѣ елементи на животинското царство.

Човѣкъ трѣбва да облагороди характера си, но не да го измѣни. Ако си сприхавъ по характеръ, бжди сприхавъ, но справедливъ. Ако си флегматиченъ, бжди такъвъ, но за злото, за отрицателното въ свѣта. Кой какъвто е по характеръ, такъвъ да си остане, но на мѣстото си. Разнообразието е една отъ красивитѣ страни

на живота. Ако нѣкой е бързорекъ, такъвъ да си остане. Той е изворъ, отъ който водата изобилно блика. Ако си бавенъ, тежъкъ въ речта си, ти си щерна, която има малко вода. Щомъ имашъ малко вода, бавно ще течешъ и малко ще давашъ. Ако си страхливъ, ще приложишъ страха си въ живота, да развиешъ благоразумие. Ако си сприхавъ, ще прилагашъ енергията си въ работа, да придобиешъ нѣщо. Има коне сприхави по характеръ, но крайно работливи. Такъвъ конь е за предпочитане предъ кроткия, който върши малко работа.

Единъ български чорбаджия си купилъ едно малко конче, което обикналъ много. И кончето обикнало господаря си. То било много сприхаво. Когато оставало само въ обора, кончето ритало, хапѣло другитѣ коне. Щомъ виждало господаря си, то утихвало и започвало радостно да цвили. Когато станало голѣмъ конь, способенъ за работа, той работѣлъ на господаря си по цѣли дни. Чорбаджията билъ доволенъ отъ него. Коньтъ ималъ любовъ къмъ господаря си, боготворѣлъ го.

Следователно, за да обичашъ нѣкого, ти трѣбва да го боготворишъ. Не го ли боготворишъ въ себе си, ти не го обичашъ. Ако хората на миналото сж боготворѣли аписа, котката, змията, защо днесъ да не боготворятъ своя ближенъ? Ако любишъ и боготворишъ човѣка, защо да не боготворишъ и своята свещена идея — основа на твоя животъ? Всѣка идея, която чо-

вѣкъ не боготвори дълбоко въ себе си, не е никаква идея. Обичате ли, ще ви обичатъ. Обичайте своята свещена идея, боготворете я, за да можете да я реализирате, да видите нейните плодове. Не обичате ли, нѣма да ви обичатъ. Богъ обича човѣка, всичко жертвува за него, затова и човѣкъ обича Бога. Идеята на човѣка за Бога, любовта му къмъ Него, трѣбва да бждатъ свещени. Само по този начинъ човѣкъ може да изпълни своето велико предназначение, да стане факторъ въ живота, да изяви своята мощъ въ науката, въ музиката, въ изкуствата.

Днесъ всички хора говорятъ за любовта, всички сж писали любовни писма, въпрѣки това любовта не е въ тѣхъ. Защо? Не сж писали писмата си, както трѣбва. Задача на всѣки човѣкъ е да напише поне едно любовно писмо въ живота си. Ако невидимиятъ свѣтъ одобри това писмо, ще го пуснатъ въ рая. Иначе, ще остане предъ вратата на рая, отдето ще го върнатъ пакъ на земята да изучава любовта. Любовното писмо, което човѣкъ напише, представя неговия матуритетенъ изпитъ, който ще го вкара въ царството на любовта. Не издържи ли изпита си, ще учи още, докато единъ день бжде готовъ за матура. За да видите, докжде сте стигнали въ любовта, нека всѣки отъ васъ напише по едно любовно писмо. За единство въ работата, представете си, че вашиятъ възлюбенъ се е превърналъ на

кокиче. Тогава нека всѣки отъ васъ напише своето любовно писмо до кокичето. Вие ще четете писмото си на кокичето, което ще слуша само и ще мълчи. Това е правилното отнасяне къмъ писмото. Ако любовното писмо се подлага на критика и на бележки, то не е любовно писмо. Щомъ писмото не е любовно, то не може да постигне своята целъ. Получите ли едно любовно писмо, вие ще го приемете безъ критика, безъ никакви забележки. Любовното писмо се чете като Евангелие, съ трепетъ и разположение.

Единъ младъ момъкъ, студентъ въ единъ отъ свѣтовнитѣ университети, се отчаялъ отъ живота, заради което решилъ да се самоубие. Той се събудилъ рано сутринята и започналъ да обмисля начина за самоубийството си. Въ това време отъ съседната стая на кжщата той дочуль нѣколко думи отъ една пѣсень: „Дето и да ходишъ, азъ все за тебе мисля.“ Като чуль тия думи, той трепналъ, скочилъ на крака, замислилъ се дълбоко и казалъ: Нѣма да се убивамъ! Питамъ: Какво по-хубаво любовно писмо можете да получите отъ това?

„Дето и да ходишъ, азъ все за тебе мисля“. Това сж думи отъ една обикновена пѣсень, но истинни сж тия думи. Кой е този, който всѣкога мисли за човѣка? Единъ е Този, Който всѣкога мисли за човѣка. Дали пада или става, дали грѣши, човѣкъ трѣбва да знае, че има Единъ, Който всѣкога мисли за него.

Да мисли Богъ за човѣка, и човѣкъ за Бога, това е великото, къмъ което всѣки трѣбва да се стреми.

— Само свѣтлиятъ пътъ на мъдростъта води къмъ истината.

•

25. Лекция отъ Учителя, държана
на 20 мартъ, 1927 г. София.

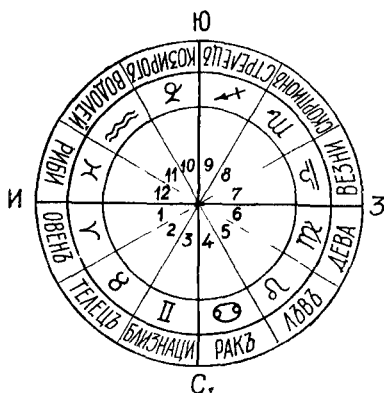
Планетни влияния

— Само свѣтлиятъ пжтъ на мж-дростъта води къмъ истината.

Размишление.

Чете се резюме на темата: „Причини на индивидуалнитѣ погрѣшки“.

Зодиактъ, който виждате на фиг. 1., пред-

фиг. 1.

ставя пжтя на физическото развитие на човѣ-ка. Кржгътъ, който изразява зодиака, е въ

постоянно движение. Презъ всѣки 25,000 години кръгътъ прави пълно обръщане. Значи, следъ 25.000 години ще го видите на същото мѣсто, на което е днесъ. Въ сегашната епоха равноденствената точка е въ областта на съзвездието Водолѣй.

Като ученици, вие трѣбва да се занимавате съ външния свѣтъ, да изучавате и земята, и небето. Изучаването на небето помага за развиването на човѣшкия умъ. Изобщо, външниятъ свѣтъ указва влияние върху подсъзнанието, съзнанието, самосъзнанието и свръхсъзнанието на човѣка. Нѣкои считатъ, че астрологията е отвлѣчена наука, вследствие на което изучаването ѝ нѣма никакво практическо приложение. Отъ астрологическо гледище, какво влияние иматъ звездитѣ върху човѣка? (—Влиянието на неподвижнитѣ звезди не е конкретизирано.) Сегашнитѣ астролози изучаватъ влиянието само на ония неподвижни звезди, които сж близо до зодиака.

Зодиакалниятъ кръгъ е раздѣленъ на 12 равни части, наречени домове. Всѣки домъ е свързанъ съ опредѣлено зодиакално съзвездие. Следователно, всѣки домъ служи като резервуаръ, въ който се влива, ако не всичката, то поне частъ отъ енергията на звездитѣ отъ съзвездието, съ което е свързанъ този домъ. Въ който домъ влиза човѣкъ, подъ негово влияние се намира. За да разберете влиянието на звездитѣ, вие трѣбва да изучавате тѣхното естество. Запримѣръ, какво е влиянието на

Овена? Овенътъ указва влияние върху главата, мозъка, лицето. Въ умствено отношение дава активна мисълъ. Той дава холериченъ темпераментъ, който е активенъ, деятеленъ.

Задачата на човѣка се заключава въ хармонизиране силитѣ на неговия организъмъ и въ създаване на правилни отношения съ всички звезди. Сегашниятъ човѣкъ не възприема правилно енергиитѣ на козмоса, вследствие на което на известни мѣста въ организъма сж натрупани повече енергии, отколкото трѣбва, а на други мѣста — по-малко. Това неправилно разпредѣляне на енергиитѣ въ организъма на човѣка създава неговитѣ нещастия и страдания. Неправилното разпредѣляне на енергиитѣ е причина за недоволството въ човѣка. Виждате, че нѣкой човѣкъ има на разположение всичко, каквото пожелае, но въпрѣки това е недоволенъ. За да се освободи отъ недоволството си, човѣкъ трѣбва да разпредѣли правилно енергиитѣ на организъма си. И най-възвишенитѣ енергии създаватъ тягостно състояние на човѣка, щомъ сж натрупани на едно мѣсто. Природата не търпи никакъвъ излишкъ.

Вие трѣбва да изучавате астрологията, за да се ползвате отъ нея още въ този животъ. Споредъ астрологическитѣ показания вие можете да опредѣлите, кога да започнете известно предприятие. Запримѣръ, ако искате да успѣвате въ науката, кое ще бжде първото стѣпало въ зодиака? (— Астролозитѣ считатъ за научни,

или интелектуални знаци въздушнитѣ: Близнаци, Везни и Водолѣй. Днесъ 75% отъ ученитѣ, художницитѣ и философитѣ се раждатъ подъ единъ отъ петтѣ знака: Близнаци, Везни, Овенъ, Скорпионъ и Дева). Сегашнитѣ времена изискватъ учени хора, да познаватъ добре астрологията, за да показватъ пътя на ония, които сж го изгубили. Мнозина не успѣватъ въ живота си, именно, по тази причина — изгубили сж пътя си.

Като изучавате астрологията, вие ще си обясните, защо хората обичатъ известни плодове, или цвѣтя повече отъ другитѣ. Нѣкои обичатъ черешитѣ. Подъ чие влияние се намира черешата? (— Подъ влиянието на Венера. Затова тя има кръгла форма и червенъ или розовъ цвѣтъ). Подъ чие влияние се намира ябълката? (— Подъ влиянието на Венера и на Скорпионъ). Изобщо, растенията и плодетѣ съдържатъ такъвъ родъ енергии, въ зависимостъ отъ планетитѣ, съ които сж свързани. Планетитѣ пъкъ сж свързани съ звездитѣ отъ зодиака. Искате ли да въздействувате по нѣкакъвъ начинъ върху характера си, вие трѣбва да употрѣбавате такава храна, която да ви даде съответнитѣ енергии. Особено силно въздействие указватъ плодетѣ. Сжщо така върху характера на човѣка влияятъ и книгитѣ. Запримѣръ, ако четете книгитѣ на Викторъ Хюго, вие се свързвате съ Слънцето и Юпитеръ. При това, за всѣка възраст човѣкъ трѣбва да чете съответни книги. Въ бждеще човѣкъ ще упо-

трѣбва храна, съответна на възрастта и на развитието си. Всѣки день човѣкъ ще употребява храна, споредъ планетитѣ, които действуватъ този день: въ понеделникъ — една храна, въ вторникъ — друга и т. н. И днесъ човѣкъ се стреми къмъ разнообразие въ храната, но между храната, която употребява, и планетата, която въ дадения моментъ действува, нѣма съответствие. Като изучава живота си и проявитѣ на своя характеръ, човѣкъ дохожда до убеждението, че се намира подъ влиянието на планетитѣ не само външно, физически, но и вътрешно, т. е. духовно. Оттамъ казваме, че който е страхливъ, той се намира подъ влиянието на Сатурна; който мрази — подъ влиянието на Марса; който се влюбва лесно — подъ влиянието на Венера.

Като говоримъ за влюбването, ние имаме предъ видъ онази любовъ, която се явява и се губи като снѣга. Тя се топи като снѣга и захарта, затова я наричаме снѣжна или захарна любовъ. Влюбването е преходно състояние. Да се влюбишъ, това значи, да се облѣчешъ съ най-новата си дреха, както се обличашъ за великъ празникъ. Порадвашъ се единъ день или нѣколко часа на новата си дреха, но следъ това обличашъ пакъ старата, работническа дреха. Не съжбявайте, че сте изгубили едно преходно състояние. То е детинско състояние, презъ което човѣкъ минава, за да влѣзе въ нѣщо постоянно. Всѣка загуба, която човѣкъ претърпява, не е нищо друго, освенъ вътреш-

на промѣна, презъ която неизбѣжно трѣбва да мине. Вжтрешнитѣ промѣни, които ставатъ съ човѣка, водятъ къмъ придобиване на истински качества. Къмъ тѣхъ човѣкъ трѣбва да се стреми. Всѣки човѣкъ иска да изработи своя характеръ.

Често слушате да казватъ за нѣкого: Характеръ има този човѣкъ! Кое качество въ човѣка показва, че има характеръ? Характерниятъ човѣкъ всѣкога устоява на думата си и никога не обещава нѣща, които не може да изпълни. Обещае ли нѣщо, той непременно ще го изпълни. Той първо мисли, и после обещава. Характерниятъ човѣкъ бързо изправя погрѣшкитѣ си. Като направи нѣкаква погрѣшка, той не търси виновника вънъ отъ себе си, но веднага се заема съ изправяне на погрѣшката си. Колкото голѣма да е погрѣшката му, той не съжالياва, че я направилъ. Той се учи отъ направената погрѣшка и я изправя. Като живѣе на земята, всѣки човѣкъ има възможность да сгрѣши, да направи нѣкакво опущение, но щомъ има характеръ, щомъ има добри заложби въ себе си, той е готовъ да изправи погрѣшката си и да прояви доброто, което е вложено въ него. Всѣки неджгъ въ човѣка, който става причина за грѣшки, не е нищо друго. освенъ остатъкъ отъ желанията на нѣкое предпотопно животно. И да иска да задоволи тия желания въ себе си, човѣкъ се намира въ невъзможность—нѣма съответна храна за тѣхъ. Като не може да ги задоволи, тѣ го измжч-

ватъ. Има ненаситни желания въ човѣка, които живѣятъ заедно съ него, но той не може нито да ги задоволи, нито да се освободи отъ тѣхъ, и така заминава за другия свѣтъ. За да се справи съ едно такова желание, човѣкъ трѣбва да намѣри въ себе си друго нѣкое, съответно на първото, въ което да влѣе неговата енергия.

Следователно, всѣко ненаситно желание за слава, за богатство, за знание, не е нищо друго, освенъ остатъкъ отъ желанията на предпотопнитѣ животни (динозауруси, полиозауруси и т. н.). Фактътъ, че тия животни сж изчезнали отъ лицето на земята, показва, че днесъ нѣма условия за тѣхното съществуване. И желанията имъ днесъ сж нереализуеми. Невъзможно е днесъ човѣкъ да се прослави предъ цѣлия свѣтъ. И най-виднитѣ богове, и най-виднитѣ учени, писатели, философи, музиканти не сж известни на цѣлия свѣтъ. Какво знаятъ хотентотитѣ, запримѣръ, за Бетховенъ, за Викторъ Хюго, или за другъ нѣкой ученъ, или писателъ? Само културнитѣ хора се интересуватъ отъ великитѣ личности въ свѣта. Даже и тѣ нѣматъ еднакво мнение за тѣхъ. Запримѣръ, нѣкои боготворятъ Бетховена, но тѣ сж малко на брой, не е цѣлиятъ свѣтъ. Има музикални гении, които още не сж дали мнението си за Бетховена. Ония, които сж се проявили чрезъ Бетховена, мълчатъ, не даватъ мнението си за него. Единъ день тѣ пакъ ще се проявятъ и ще дадатъ

на свѣта нѣщо по-хубаво отъ това, което досега сж дали. Днесъ нѣма още условия за проявяване на възвишената музика. Не е лесно да се създаде истински гений. За да се роди такъвъ човѣкъ, преди всичко той трѣбва да има идеално организирано тѣло, да издържа на голѣмото напрежение на силитѣ, които ще се проявятъ чрезъ него.

Сега, като казвамъ да изучавате небето и звездитѣ по него, имамъ предъ видъ да се свързвате съ разумнитѣ сили, които действуватъ въ тѣхъ, за да се облагородите. Нeka всѣка звезда, която ви прави впечатление, бжде ваша възлюбена. Колкото по-далечна и недостъпна е за васъ, толкова и любовта ви ще бжде по-голѣма. Любовта е онази възвишена, мощна сила, която подига човѣка. Тя е реална сила, но не прозаична. За да познае любовта, човѣкъ трѣбва да разбере проявения свѣтъ, да познава душитѣ. Само при това положение човѣкъ може да говори за любовта, като за нѣщо разбрано и реално. Колко души познавате вие днесъ? Можете ли да кажете, че познавате даденъ човѣкъ? Ако днесъ казвате, че го познавате, утре ще видите, че не сте го познавали. Днесъ казвате за нѣкого, че е талантливъ, на другия день се съмнявате въ таланта му. Това не е познаване.

Съвременниятъ човѣкъ се нуждае отъ сила — физическа и духовна. Ако нѣкой е силенъ само физически, въ духовно отно-

шение е слабъ. Той страда отъ духовна слабостъ, отъ духовна анемия. Тази анемия се дължи на непостигнати желания. Човѣкъ трѣбва да знае, какъ да трансформира желанията си. Ако почвата на неговата градина не благоприятствува за тропически растения, той трѣбва да сѣе такива, които вирѣятъ въ умѣрения поясъ. Нѣкой страда отъ това, че въ градината му не могатъ да вирѣятъ лимони, портокали, мандарини, фурми и др. Щомъ тѣзи плодове не вирѣятъ, нека посади ябълки, круши, сливи, които ще му дадатъ изобилно плодове и ще го радватъ. Не е добре човѣкъ да сѣе въ градината си цвѣтя и плодове, които не могатъ да вирѣятъ. Тази мисль, преведена на обикновень езикъ, означава: подържайте въ себе си такива желания, които не увѣхватъ, но устояватъ на всички бури и изпитания въ живота. За това се изисква характеръ. Имашъ ли приятель, не се съмнявай въ него. Усѣмнишъ ли се въ него, и той ще се усѣмни въ тебе. По този начинъ ще се разрушите единъ другъ. Съмнението разрушава човѣка. Като видите, че не сте имали основание да се съмнявате, вие се смѣете на себе си, че сте изпаднали въ такова положение, и казвате: Като дете, правѣхъ голѣми глупости, но като възрастенъ, мислѣхъ, че ще ги избѣгна. Който е правилъ глупости въ детинството си, той прави глупости и въ старини. Глупавиятъ въ младини е глупавъ и въ

старини. Разумниятъ въ младини е разуменъ и въ старини.

Като казвамъ, че детето върши глупости, нѣмамъ предъ видъ красивитѣ детински прояви. Детинскитѣ прояви не сж глупави. Виждате, че нѣкое дете наредило куклитѣ, кончето и ги управлява, учи ги. Въ това нѣма нищо глупаво. Красиво и приятно е да гледате, какъ детето застава сериозно предъ своитѣ играчки и си въобразява, че сж негови ученици. То ги учи да пѣятъ, да играятъ и се радва, че има ученици. То има желание да ги съживи, да станатъ живи и да се разговаря съ тѣхъ. Красиво нѣщо е детинството! И като възрастень, и като старъ, човѣкъ трѣбва да запази детинското въ себе си. То представя онази чистота, която е необходима за здравето на човѣка.

Като ученици, вие трѣбва да държите съзнанието си будно, да запазите споменъ за всички свои преживявания, отъ най-ранна възраст до най-дълбока старостъ. На ученика не се позволява никакво прекъсване на съзнанието. Нска всѣки отъ васъ си даде отчетъ, коя е най-ранната възраст, отъ която той носи спомени. Толстой разправя за единъ свой споменъ още отъ най-ранната си възраст, като пеленаче. Единъ день той усѣтилъ, че нѣщо силно го стѣга, вследствие на което изпиталъ крайно възмущение. Той преживялъ това чувство само за моментъ и повече не се повторило — изпадналъ въ забрава. Духътъ

му се примирилъ съ положението, въ което се намиралъ, съ надежда, че скоро ще израсне и ще се освободи отъ оковитѣ на пеленитѣ. Не изпитва ли човѣкъ и въ умствения свѣтъ сжщото стѣгане? Човѣкъ мисли, иска да изнесе нѣкаква идея, но веднага окръжаващата срѣда — майка, баща, учители, цѣлото общество започватъ да го стѣгатъ, турятъ му пелени, повои, и той се принуждава да отстѣпва. Докога отстѣпва човѣкъ? Докато порасне. Щомъ порасне, щомъ самъ се убеди и засили въ идеята си, той скъсва поволя и излиза отъ ограничителнитѣ условия.

Сега и на васъ казвамъ: Докато сте деца, занимавайте се съ своитѣ кукли и играчки. Докато сте деца въ великия животъ, занимавайте се съ малки работи. Ще кажете, че сте възрастни вече, или че сте остарѣли. Кой човѣкъ е старъ? Споредъ мене, старъ човѣкъ е онзи, който презъ цѣлия си животъ може да обърне единъ пѣтъ колелото на живота. Може ли единъ пѣтъ да обърне това колело, той е обиколилъ цѣлата вселена. Това колело не се обръща въ единъ день, нито въ една година, нито въ десетъ години. При сегашнитѣ условия, за да обърне човѣкъ колелото на живота, изискватъ се 120 години. Колелото на живота се движи бавно, но сигурно. Като знаете това, не правете усилия да го завъртите изведнѣжъ, защото ще се натъкнете на обратни реакции, които сж крайно опасни. Ето защо, за да дойдете до положителни знания

за живота, вие трѣбна да разбирате, подъ влиянието на кои планети се намирате. Всѣка планета носи известни възможности за човѣка. Въ това отношение човѣкъ трѣбна да се познава. За да се развине, човѣкъ се нуждае отъ влиянието на планетитѣ. Чрезъ влиянието на Сатурна, човѣкъ развива предпазливостъ, съвѣстностъ, чрезъ Меркурий — разсѣдливостъ, чрезъ Венера — мекота, чрезъ Слънцето — стремѣжъ къмъ красота, къмъ радостъ и веселие, къмъ музика и наука.

За да придобие добритѣ влияния на планети, които не му влияятъ, човѣкъ трѣбва да дружи съ такива хора, които иматъ тъкмо тия чѣрти въ себе си. За това, като ученици, вие трѣбва да си образувате малки групи отъ по 12 души, които се намиратъ подъ влиянието на 12-тѣ зодии. По този начинъ вие взаимно ще си въздействувате. Като изучавате астрологията, вие ще придобиете повече свѣтлина въ живота си и по-добре ще разбирате себе си и своитѣ ближни. При съзнателна работа върху себе си, вие минавате отъ духовното си детинство въ духовна възможностъ, която ще ви даде по-голѣма свобода, по-голѣми възможности, по-голѣми сръдства отъ тия, съ които днесъ разполагате. За да се справите разумно съ днешнитѣ възможности и сръдства, вие трѣбва да се познавате, да не правите грѣшки, които скжпо ще ви струватъ.

Съвременнитѣ хора се подаватъ на недоволството, поради което страдагъ, усложняватъ живота си. На ученика е позволено да бжде недоволенъ само при единъ случай: когато не е приложилъ добродетелитѣ си. Всѣка вечеръ, преди да си легне, човѣкъ трѣбва да си зададе въпроса: приложилъ ли съмъ днесъ своитѣ добродетели? И ако се укаже, че е изпусналъ момента да приложи добродетелитѣ си, той има право да бжде недоволенъ. Отъ кого? Отъ себе си. Следователно, недоволството се оправдава само въ такъвъ случай, когато може да послужи като потикъ за прилагане на известни добродетели. Добродетелитѣ пъкъ сж необходимо качество за развиване на човѣка. Тѣ сж тѣсно свързани съ човѣшкия животъ. Отъ тѣхъ зависи бждещето на човѣка. Тѣй щото, като ученици, позволява ви се да бждете недоволни само въ споменатия случай, а въ всички останали случаи на живота си трѣбва да бждете доволни. Ако нѣкои отъ васъ сж недоволни отъ положението си въ живота, питамъ: Биха ли размѣнили своето положение съ това на нѣкой африкански главатаръ? Биха ли размѣнили положението си съ това на една царица на кошера? Виждате, съ каква преданность, усърдие и послушание работи царицата въ кошера. Вземете примѣръ отъ тази царица и работете като нея. Човѣкъ трѣбва да се насърчава отъ всичко: отъ пчелитѣ, отъ мравитѣ, отъ дърветата и растенията, отъ камѣнитѣ и т. н.

Задавали ли сте си въпросъ, коя е причината за малокръвието на човѣка, отъ гледището на астрологията? (— Когато разглеждатъ жизнения проблемъ, астролозитѣ казватъ, че физическата сила на мъжа е въ зависимостъ отъ Слънцето. Ако Слънцето получава лошъ аспектъ отъ Сатурна, жизнената сила на мъжа е слаба, вследствие на което може да бжде малокръвенъ. Физическата сила на жената пъкъ е въ зависимостъ отъ Луната. Ако Луната се намира въ дисхармониченъ аспектъ съ Марсъ или Сатурнъ, жената може да бжде анемична). Луната е свързана съ религията, съ религиознитѣ форми въ човѣшкия животъ. Въ този смисълъ, жената е силна, когато е религиозна. Мъжътъ е силенъ, когато е духовенъ и справедливъ.

Човѣкъ може да се лѣкува чрезъ различни плодове и храни. Различаваме три вида храни: сладки, кисели и лютиви. Сладкитѣ храни се отнасятъ къмъ Венера, киселитѣ — къмъ Меркурий, а лютивитѣ — къмъ Марса. Понеже българинътъ е сатурновъ типъ, той обича повече лютиви храни. Англичанинътъ, като марсианецъ, обича повече кисели храни, но яде и сладки. Изобщо, всѣка възраст изисква специална храна. Това е въпросъ, който въ бждеще ще се изучава.

За следния пътъ направете една таблица на плодоветѣ въ България и вижте, всѣки

плодъ къмъ влиянието на коя планета се
отнася.

— Само свѣтлиятъ пътъ на мж-
дростъта води къмъ истината.

*

26. Лекция отъ Учителя, държана
на 27 мартъ, 1927 г. София.

Скрити сили

— Само свѣтлиятъ път на мъдростта води къмъ истината.

— Въ истината е скритъ животътъ.

Като ученици, вие трѣбва да работите съ мисълта си, да правите опити, да използвате скрититѣ сили въ своя организъмъ, като лѣчебни сръдства. Въ човѣка има клетки, задачата на които е да лѣкуватъ. Тѣ се наричатъ лѣчебни клетки. Достатъчно е човѣкъ да отправи мисълта си къмъ тѣхъ, за да проявятъ тѣ своето действие. Въ такъвъ случай човѣкъ не се нуждае отъ външни лѣкарства. Ако страда отъ треска, човѣкъ може мислено да приеме хининъ въ организма си. Лѣчебнитѣ клетки веднага ще проявятъ своята сила, ще се застъпятъ за организма и ще му помогнатъ. Отъ човѣка се иска само концентрирана и положителна мисълъ. Всѣка отрицателна мисълъ парализира действието на клеткитѣ. Искане ли да се лѣкува, човѣкъ трѣбва да поддържа положителни мисли. Искане ли да реализира желанията си, той трѣбва сжщо да поддържа положителни мисли въ себе си. Нѣкои животни прилагатъ закона за концентриране на мисълта. Коткитѣ особено си слу-

жатъ съ този законъ. Когато иска да хване нѣкоя мишка, котката седи при дупката ѝ съ часове, докато, съ силата на мисълта си, я застави да излѣзе навънъ. Щомъ мишката излѣзе отъ скривалището си, котката веднага я хваща. Когато е гладна, котката може съ часове да седи предъ вратата на господаря си, който, колкото да е заетъ, ще излѣзе отъ стаята си, да я нахрани. Тя го извиква съ мисълта си.

Разрешаването на великитѣ задачи въ живота изисква голѣма концентрация на мисълта. Запримѣрь, нѣкой виденъ математикъ се заеме съ решаването на една трудна задача. Той поглежда къмъ даденитѣ елементи, но не може да я реши, вижда му се объркана. И започва той да мисли върху нея усилено, докато единъ день нѣщо проблесне въ ума му — той вижда, че може да я реши. Ученитѣ хора постигатъ голѣма концентрация на мисълта си чрезъ задачитѣ и проблемитѣ, които решаватъ. Обикновенитѣ хора, които не се интересуватъ отъ науката и не напръгватъ много мисълта си, дохождатъ до концентрация чрезъ болеститѣ. Болеститѣ, които нападатъ човѣка, сж добро срѣдство за съсрѣдоточаване на мисълта. Ако болкитѣ му сж силни, той не мисли за нищо друго, освенъ за тѣхъ. Обаче, има опасностъ, като мисли много за болката си, да не я усили, или да не дойде до убеждението, че болестъта му е неизлѣчима. Да мисли човѣкъ, че болестъта му е неизлѣ-

чима, това значи, да изгуби вѣра въ разумността на природата. Ако те боли кракъ, не мисли, че ще окуцѣешъ. Човѣкъ може да остане хромъ само тогана, когато е извършилъ нѣкакво голѣмо престѣпление, заради което, за предпочитане е да изгуби единъ удъ, отколкото да загуби душата си, т. е. Божественото начало въ себе си.

Страшно е положението на човѣка, когато изгуби вѣра въ Великата Разумностъ на живота. Страшно е положението на човѣка, когато се усъмни въ своя добъръ приятел. Докато човѣкъ не е далъ пжтъ на съмнението въ себе си, но го оставя свободно да минава и заминава, приятелскитѣ отношения продължаватъ. Задържи ли съмнението въ себе си, човѣкъ се подпушва. Щомъ се подпуши, енергията на съмнението, която иде отвънъ, предизвиква вътрешно напрежение въ човѣка и, като нѣма пжтъ да излѣзе навънъ, тя причинява отблъсване между двамата приятели. Значи, когато двама души се отдалечаватъ, това показва, че енергиитѣ действуватъ вътре въ тѣхъ и предизвикватъ вътрешно напрежение. Всѣко отдалечаване между хората е резултатъ на две еднакви мисли, чувства или желания въ тѣхъ. Щомъ мислитѣ, чувствата или желанията имъ се измѣнятъ, станатъ различни, тѣ отново могатъ да се приближатъ.

Такова отдалечаване или приближаване става не само съ хората, но и съ идеитѣ на човѣка. Понѣкога между идеитѣ на човѣка се

вмъква особена енергия, която внася раздвояване въ мисълта му, и той ту се отдалечава, ту се приближава къмъ своята идея, която е мислилъ да реализира. Дойде ли една свѣтла идея въ ума ви, не е достатъчно само да я приемете, но трѣбва да пристѣпите къмъ реализирането ѝ. Всѣка идея се реализира въ външния свѣтъ. Тя се ражда въ човѣка, а се реализира вънъ отъ него. Преди да реализира една своя идея, човѣкъ все ще мине известно раздвояване, но целта е да се справи съ него. Това раздвояване е резултатъ на прекъсване на връзката между личността на човѣка и неговата душа. Тази е причината, че на всѣки човѣкъ липсва нѣщо. Съзнателно, или несъзнателно, всѣки човѣкъ иска да възстанови връзката между душата и личността си. Успѣе ли да постигне това, той става гениаленъ. Индивидуалността въ човѣка свързва личността, т. е. временния животъ, съ душата — животътъ на вѣчността. Гениалниятъ разполага съ умъ, на който всички сили и способности сж добре развити и се проявяватъ въ положителна посока. Гениятъ прави нѣщата достѣпни за окръжаващитѣ. Всѣки човѣкъ има условия да бжде гениаленъ. Това е въпросъ на време.

Често съвременнитѣ хора наричатъ талантливия човѣкъ гениаленъ, вследствие на което изпадатъ въ заблуждения. Гениалниятъ човѣкъ коренно се различава отъ талантливия. Организмътъ на гениалния е изтъканъ отъ

финна материя, нервната му система е добър приемникъ и предавателъ, понеже нѣма никакви наслоявания. Ако клеткитѣ на мозъка му се разгледатъ подъ микроскопъ, ще видите, че тѣ иматъ особена форма, различна отъ тая на талантливия човѣкъ. Нѣкои казватъ, че гениалнитѣ хора били грозни. Грозотата или красотата на човѣка зависи отъ това, откъде и какъ го гледате. Гениалнитѣ хора не сж грозни. Кажете ли, че планината е грозна, това показва, че вие я гледате вечеръ, при залѣзъ слънце, когато хвърля сѣнки. Гледайте планината сутринъ, когато слънцето я огрѣва, и ще видите, че е красива. Сжщото се отнася и до гениалния човѣкъ. Гледайте гениалния човѣкъ сутринъ, когато слънцето го огрѣва, да видите неговата красота. Гениалниятъ не може да бжде грозенъ. Грозенъ ли е, той не е истински гений. Гениалността подразбира сборъ отъ много таланти. Обикновено на сто години се раждатъ нѣколко гениални хора, на хиляда години — нѣколко светии, а на две хиляди години — единъ Великъ Учителъ. Гениятъ е тѣло на светията, светията — облѣкло на Учителя, а Учителтъ—проява на Бога.

Гениятъ е все още свързанъ съ земята, вследствие на което има поне една слабостъ. И за Толстоя, като гениаленъ човѣкъ, разправятъ, че ималъ нѣкаква слабостъ, която често го довеждала до желание да се самоубие. Като виждалъ, че животътъ нѣма смисълъ, той решавалъ да се самоубие. За тази цель той оти-

валъ въ гората, дето се предавалъ на дълбоко размишление. Като мислѣлъ дълго време, най-после гората, съ своитѣ сѣнки, го спасявала. Сѣнкитѣ на дърветата му показвали смисъла на живота. Не само Толстой е дохождалъ до мисълта за самоубийство. Почти на всички гениални хора, които изпадали въ обезсърдчение, имъ дохождала мисълта за самоубийство. Гениалнитѣ хора сж крайно честолюбиви. Личнитѣ имъ чувства сж силно развити. Тѣ не позволяватъ да имъ правятъ забележки. Достатъчно е да ги погледнете само, за да разбератъ, че сж направили нѣкаква погрѣшка, и бързатъ да я изправятъ. Само отъ погледъ тѣ разбиратъ, харесватъ ли тѣхнитѣ произведения, или не. За да разбере, дали произведенията му ще се приематъ отъ хората, Толстой ги е челъ първо на децата. Той казвалъ: Ако децата ме разбератъ, възрастнитѣ не могатъ да бждатъ извинени.

Като ученици, първото нѣщо, което се изисква отъ васъ, е самообладание. Ако сте неразположени нѣщо, за да запазите мира си, кажете си: Азъ живѣя въ свѣтъ на пълна хармония. Обиколенъ съмъ съ рззумни и възвишени сжщества, които сж готови да ми помагатъ. Знайте, че тѣзи сжщества сж разрешили всички въпроси, които вие не сте разрешили, и могатъ да ви помагатъ. Тѣ искатъ отъ васъ разумность. Ако сте разумни и знаете, какъ да се отнасяте съ тѣхъ, тѣ всѣкога сж на ваше разположение. Ще кажете, че сте глупави. Мисли-

те ли така, вие обиждате Онзи, Който ви е създалъ. Бащата е готовъ всѣкога да помага на сина си, но синътъ трѣбва да бжде разуменъ, да не обижда баща си. Синътъ трѣбва да се приближи къмъ майка си и баща си, да признае погрѣшката си. Щомъ признае погрѣшката си, сиромашията, недоволството, болеститѣ ще се махнатъ. А тъй, да мисли човѣкъ, че е лошъ, че е глупавъ, това не е разрешение на задачитѣ. Вѣрно е, че понѣкога човѣкъ не постѣпва добре, или не може да разреши задачитѣ си, но това не значи, че той изобщо е лошъ и не може да си решава задачитѣ. Ще дойде день, когато човѣкъ ще реши всичкитѣ си задачи. Това е въ неговитѣ възможности.

Докато сте млади, работете за развиване на своята мекота. Придобиеете ли мекота, стремете се да я запазите. Мекотата прави човѣка пластиченъ, подвиженъ като водата, която, де-то мине, всичко чисти и освежава. Изгуби ли мекотата си, човѣкъ става сухъ. Казватъ за нѣкого, че ималъ сухъ умъ. Увеличи ли се сухотата, човѣкъ започва да се топи. Не е добре човѣкъ да има много мазнини, но ако изгуби всичкитѣ си мазнини, той става сухъ и коравъ. За да намазва колелата на своя организъмъ, човѣкъ се нуждае отъ известно количество мазнини. Мазнинитѣ и водата въ организма трѣбва да бждатъ въ такова количество, което да подържа неговата постоянна топлина.

Искате ли да бъдете здрави, пазете следните правила: главата да бъде винаги хладна, а краката — топли. Във областта на слънчевия възелъ всѣкога трѣбва да усѣщате известна топлина. Ржцетѣ и краката трѣбва да бждатъ всѣкога топли, но не горещи. Има една топлина, която е приятна. Хванете ли ржката на човѣка и усѣтите тази топлина, вие изпитвате известна приятностъ. Тя е нормалната топлина на организма. Ако ржцетѣ и краката сж по-топли или по-студени, отколкото трѣбва, това е лошъ признакъ. Човѣкъ трѣбва да вземе мѣрки, да възстанови нормалната топлина на своя организъмъ.

Сегашнитѣ учени знаятъ много нѣща за слънцето, за планетитѣ, но не знаятъ по какъвъ начинъ да прекаратъ кръвъ къмъ прѣститѣ на ржцетѣ и на краката си, да ги стоплятъ. Ако не знае, какъ да изпрати кръвъ къмъ показалеца си, човѣкъ не може да свърже приятелство съ Юпитера; ако не знае, какъ да изпрати кръвъ къмъ срѣдния си прѣстъ, човѣкъ не може да свърже приятелство съ Сатурна; ако не може да изпрати кръвъ къмъ безименния си прѣстъ, човѣкъ нѣма възможностъ да свърже приятелство съ Слънцето; ако не може да изпрати кръвъ къмъ малкия си прѣстъ, човѣкъ нѣма възможностъ да свърже приятелство съ Меркурий. И най-после, не може ли да изпрати кръвъ къмъ голѣмия си прѣстъ, къмъ палеца си, човѣкъ нѣма възможностъ да свърже

приятелство съ съществата отъ Божествения свѣтъ.

Изобщо, за да бжде човѣкъ здравъ, ржцетѣ му трѣбва да иматъ приятна, умѣрена гоплина. Същевременно, тѣ трѣбва да бждатъ малко влажни. Голѣмата сухота и голѣмата влага, голѣмата горещина и голѣмиятъ студъ сж ненормални прояви на организъма. За да бжде здравъ, човѣкъ трѣбва мислено да се свързва съ здрави хора, които нѣматъ никакви слабости и недъзи. Свързвайте се мислено съ добри, съ силни, съ здрави хора, за да приемете частъ отъ тѣхната енергия. Тѣзи хора сж свързани съ Божествения свѣтъ и сж проводници на Божествени енергии. Добри и разумни хора съществуватъ навсѣкжде. Безъ тѣхъ животътъ не може да протече правилно. Въ който градъ влѣзете, непременно ще намѣрите такива хора. Ако въ единъ градъ нѣма поне десетина добри, здрави и разумни хора, той не би съществувалъ. Свързвайте се съ такива хора, за да бждете и вие добри, здрави и разумни. Затова е казано въ поговорката: „Съ каквито дружишъ, такъвъ ще станешъ.“

Като ученици на окултна школа, вие трѣбва да правите опити въ различни направления, но да се пазите отъ крайности, за да не се обезсърдите. Каквито опити правите, започвайте отъ малкитѣ работи и постепенно вървете къмъ голѣмитѣ. Ако искате да се развивате физически, започнете съ дигане на малки тежести отъ единъ килограмъ и постепенно

увеличавайте тежеститѣ, да дойдете до сто килограма. Ако нѣмате физически уреди, вие можете да правите упражненията мислено. Като дигате голѣми тежести, трѣбва да се изпотите, да познаете, че действително сте направили известно напрежение. Това значи концентриране на мисълта.

Ако искате да решавате задачи, пакъ започнете отъ малкитѣ и постепенно отивайте къмъ по-голѣмитѣ. Когато искате да реализирате една мисълъ, умътъ ви трѣбва да бжде силно концентриранъ. По този начинъ вие ще привлѣчете къмъ вашата мисълъ всички умове, които мислятъ върху дадения въпросъ. Вие ще бждете фокусъ, въ който ще се съсрѣдоточаватъ идеитѣ на хора, които мислятъ каго васъ. Така се раждатъ гениалнитѣ мисли. Всѣка гениална мисълъ, макаръ че се е родила въ ума на единъ човѣкъ, сама по себе си, е колективна. Много умове сж работили върху тази мисълъ, докато дойде единъ човѣкъ, нареченъ гений, чрезъ когото тя се ражда.

Като разглеждате нѣщата по този начинъ, вие дохождате до смиренieto. Човѣкъ трѣбва да бжде смиренъ, да знае, че въ свѣта има множество високи върхове. Докато мисли за себе си, че е единственъ и самостоятеленъ връхъ въ свѣта, човѣкъ никога не може да бжде гениаленъ. Енергиитѣ на планинския връхъ трѣбва да се стичатъ къмъ долинитѣ. Самъ за себе си той представя фокусъ, къмъ който се събиратъ енергии отъ всички посоки. Само

гениятъ, светията и Учителятъ могат да бждатъ смирени. Тѣ сж върхове, които възприематъ енергиитѣ отъ възвишения свѣтъ и ги отправятъ къмъ долината на живота. Тѣ съзнаватъ, че колкото да сж високи, безъ енергиитѣ на възвишения свѣтъ, представятъ голи, студени, неосвѣтени върхове. Дойдатъ ли Божествената свѣтлина и топлина, Божественитѣ мисли и чувства отгоре, тѣ ставатъ богати и могатъ да раздаватъ на всички, които сж подъ тѣхъ. Ако гениалнитѣ хора иматъ нужда отъ подържката на подобнитѣ си, колко повече това важи за обикновенитѣ хора. Възъ основа на този законъ се образуватъ семейства, общества, училища, да могатъ хората взаимно да си помагатъ по мисли, чувства и действия. Ако ученицитѣ въ единъ класъ се обичатъ и живѣятъ въ хармония, тѣ се стимулиратъ взаимно. Самъ човѣкъ по-мжчно учи, отколкото съ другари, съ които си хармонира. Възъ основа на този законъ се крепятъ сдруженията. Силата на сдруженията се заключава въ мисълта и чувствата на сдруженитѣ.

— Само свѣтлиятъ пжтъ на мждростъта води къмъ истината.

— Въ истината е скритъ животътъ.

*

27. Лекция отъ Учителя, държана на
3 априлъ, 1927 г. София.

Образи на реалността

— Само свѣтлиятъ път на мъдростта води къмъ истината.

Напишете едно изречение на дъската.

Написа се изречението: „Богъ самичъкъ ме посѣ и полѣ ме да раста.“

Какво разбирате отъ мисълта „Богъ самичъкъ ме посѣ и полѣ ме да раста“? — Това е процесъ, който се отнася до човѣшката душа.

Каква е разликата между посѣване и садене? (— Семената се сѣятъ, а растенията се сядатъ.) Като процесъ, посѣването предшества насаждането.

Съвременнитѣ хора говорятъ за растенията, безъ да ги разбиратъ. Тѣ не знаятъ, дали растенията иматъ съзнание. Ако имаха съзнание, ние бихме имъ причинявали голѣми страдания. Всѣко стѣпване върху тревитѣ и цвѣтята би ги измъчвало. Изобщо, всички съзнателни същества страдатъ, когато се стѣпва или сѣда върху тѣхъ. Щомъ тѣ страдатъ, и ние страдаме. Обаче, ако стѣпваме върху безсъзнателни същества, ние ще изпитваме приятностъ, защото знаемъ, че не имъ причиняваме никакво страдание. Изобщо, съзнателнитѣ същества не обичатъ да ги ограничаватъ. Това

се забелязва особено въ сжщества, които сж силно индивидуализирани. Колкото по-индивидуализирано е едно сжщество, толкова по-силно е проявена неговата личностъ, толкова по-силно сж изразени неговитѣ желанія.

При сегашнитѣ условия на живота, хората сж заприличали на бомби, които очакватъ най-малкото докосване до тѣхъ, за да се запалѣтъ и избухнатъ. Това се дължи на голѣмъ приливъ на енергия въ организъма имъ. съ която не могатъ да се справятъ. Щомъ не могатъ да се справятъ съ тази енергия, тѣ лесно избухватъ. Отъ научна гледна точка това избухване наричатъ „разстроена нервна система“. Когато не се е калилъ, човѣкъ лесно избухва, и по този начинъ разстройва своята нервна система. Когато разстрои нервната си система, човѣкъ изпада въ състояние на безразличие къмъ външния свѣтъ. Той е недоволенъ отъ себе си и отъ нищо не се интересува. Защо е недоволенъ, и той не знае. Дали го хвалятъ или корятъ, за него е все едно — отъ всичко е недоволенъ.

Опишете сега признацитѣ на недоволството. Какъвъ е цвѣтътъ му? Ще кажете, че недоволството нѣма цвѣтъ. За онзи, който вижда нѣщата, недоволството има специфиченъ цвѣтъ, както съмнението, злобата, умразата иматъ свои специфични цвѣтове. Като ученици, вие трѣбва да изучавате специфичнитѣ цвѣтове на отрицателнитѣ и на положителнитѣ чувства въ човѣка и да ги различавате. Запри-

мъръ, цвѣтътъ на умразата е черенъ, на гнѣва — червенъ, поради което човѣкъ ту почернява, ту почервенява, споредъ чувствата, които въ даденъ моментъ го вълнуватъ. Който не е силенъ, като изучава цвѣтоветъ на отрицателнитѣ сили въ човѣка, той се натѣква на опасността, само отрицателното да вижда у хората. Сжщото става и съ нѣкои лѣкари: дето ходятъ, все болести виждатъ. Това е особена психология на лѣкаритѣ, която ги води въ аномаленъ пѣтъ на живота. Лѣкарътъ трѣбва да знае, коя е нормата за здравия човѣкъ.

Нѣкой казва, че единъ отъ признацитѣ на здравия човѣкъ е неговиятъ апетитъ. Добриятъ апетитъ още не е признакъ за здраве. И прасето яде съ голѣмъ апетитъ, безъ да считаме, че е здраво. Нѣкои казватъ, че единъ отъ признацитѣ на здравето е индиферентността на човѣка. Това не е вѣрно. Въ сжщность болниятъ човѣкъ е индиферентенъ, не се интересува отъ нищо друго, освенъ отъ мисълта по-скоро да оздравѣе. Здравиятъ, обаче, не е индиферентенъ, той се интересува отъ всичко. Всички чувства, всички волеви действия въ него сж нормално развити. Той трепти отъ животъ, отъ енергия въ себе си. Срещне ли нѣкакво препятствие въ живота си, здравиятъ човѣкъ изпитва приятность, че му се представя случай да провѣри силитѣ си. Здравиятъ човѣкъ е смѣлъ и решителенъ, като видниятъ математикъ, предъ когото се из-

прѣчватъ трудни задачи. Той погледне задачата оттукъ-оттамъ и започне да я решава. Той изпитва голѣма приятностъ отъ това, че му е дадена възможностъ да приложи своята сила и способностъ да се бори съ мжнотиитѣ. Болниятъ, обратно, е страхливъ и се ужасява отъ мжчнитѣ задачи. Предъ каквато мжчнотия да се намѣри, здравиятъ човѣкъ изпитва приятностъ. Споредъ моята диагноза, здравъ е онзи, който изпитна приятностъ предъ всѣка мжчнотия. Онзи, който не изпитва приятностъ предъ мжчнотиитѣ на живота, той е боленъ човѣкъ.

Другъ признакъ на здравия човѣкъ е неговиятъ чистъ, ясенъ, отворенъ погледъ. Той схваща нѣщата право. Каквото знае, той го знае положително, безъ никакви заблуждения. Ако слънцето се скрие задъ облацитѣ, той не се заблуждава да мисли, че слънцето има нѣщо противъ него. Той знае положително, че следъ нѣколко часа слънцето отново ще се яви на хоризонта, съ всичката си свѣтлина и красота. Ако отиде при нѣкой човѣкъ, който не го приема любезно, той търси причината първо въ себе си и не прави бързи заключения.

Погледътъ на здравия човѣкъ е установенъ, както сж установени и възгледитѣ му за живота. Като гледа, очитѣ му се движатъ бавно, както се движи слънцето. Това не значи, че погледътъ на човѣка трѣбва да бжде неподвиженъ, прикованъ на едно мѣсто.

Ако срещнете единъ китаецъ, вие ще забележите, че погледътъ му е втренченъ, неподвиженъ, като че нищо не вижда и отъ нищо не се интересува. Лицето му е спокойно, нито единъ мускулъ не се помръдва. Въ сжщностъ китаецътъ е много наблюдателенъ, понеже обективниятъ умъ въ него е развитъ. Китаецътъ има будно съзнание. Дето съзнанието на европейца се прекъсва, тамъ съзнанието на китаеца е будно. Докато вашето съзнание е будно, китаецътъ е сериозенъ, съсрѣдоточенъ като статуя. Щомъ съзнанието ви заспи, тогава китаецътъ се усмихва. Китаецътъ не обича да изразходва енергията си напразно. Той е практиченъ и се задоволява и съ малко, и съ много. Ако нѣма много ядене, той се задоволява съ малко; ако има много ядене на разположение, той яде за четирма души. Въ това отношение бѣлата раса е излѣзла по-напредъ. Тя се е справила отчасти съ въпроса за храненето.

Като ученици, вие трѣбва да различавате мислитѣ и чувствата си, да знаете, отде идатъ и какво носятъ тѣ за васъ. Не ги ли различавате, вие ще се подавате на всѣка чужда мисль и на всѣко чувство, които идатъ отвънъ. вследствие на което настроението ви постоянно ще се мѣни. Всѣко настроение е резултатъ на доброто или лошо влияние на сжщества отъ високъ или низкъ уровеньъ. Като възприема чужди състояния, човѣкъ лесно минава отъ едно настроение въ друго, безъ да придобива нѣщо.

За тази цел той трѣбва да излѣзе отъ областта на настроенията и да мине въ областта на положителнитѣ и прави мисли и чувства, които го вдъхновяватъ и подигатъ.

За да се справя лесно съ настроенията си, човѣкъ трѣбва да разсждава. Да разсждава, това значи, да отправя мисълта си къмъ висшия свѣтъ, да се свързва съ великитѣ закони на козмоса, а не съ силитѣ на земята. Вие ще познаете такъвъ човѣкъ по погледа, по начина, какъ той гледа. Този човѣкъ гледа спокойно и съзнателно. Той има предъ видъ душата на човѣка, а не личността му. Той гледа човѣка. безъ да търси неговитѣ недостатъци. Защо? Защото знае, че душата нѣма дефекти. Като погледне нѣкого, той го отпечатва въ съзнанието си и после го изучава. Той се интересува отъ човѣка като удъ отъ Великия организъмъ на Битието. Обаче, двама души едновременно не могатъ да се гледатъ и изучаватъ. Ако единиятъ е образъ за наблюдение, другиятъ трѣбва да бѣде платно, върху което този образъ се отпечатва.

Следователно, докато е на земята, човѣкъ изучава всичко, което го обикаля, прави различни изчисления и заключения. Понѣкога заключенията му сж вѣрни, а понѣкога се нуждаятъ отъ допълнения. Запримѣръ, и досега още ученитѣ не сж опредѣлили квадратурата на кръга, но работятъ въ това направление. Когато начѣртаете квадратъ, вие имате една

въображаема форма. Обаче, ако стенитѣ на квадрата представятъ живи сѣщества, и квадратътъ става живъ. Върху този квадратъ може да се построи нѣщо реално. Какъ? Като започне да се движи въ четири посоки, по направление на четиритѣ си страни. При това положение се образува тѣло, достъпно за триизмѣрния свѣтъ, въ който човѣкъ живѣе.

Съвременната геометрия има за целъ да ограничи пространството чрезъ линии, чрезъ различни форми, за да представи нѣщата поясно. Докато пространството се ограничава отъ стени, докато му се даватъ различни форми, човѣкъ се движи въ относителната реалностъ на живота. Въ абсолютната реалностъ нѣщата сѣ безгранични и безформени. Когато гледате човѣка въ относителната реалностъ, той има опредѣлена и постоянна форма. Гледате ли го въ абсолютната реалностъ, той нѣма форма и трайностъ. Вие го виждате за кратъкъ моментъ, следъ което веднага изчезва. Въ абсолютната реалностъ нѣщата се създаватъ и изчезватъ мигновено. Абсолютниятъ свѣтъ има много измѣрения. Който не е готовъ за този свѣтъ, ще се обърка. Той ще се чуди самъ на себе си, какъ е възможно да нѣма форма. Въ съзнанието си носи нѣкакъвъ образъ за себе си, а въ сѣщностъ нищо нѣма. Докато живѣе на земята, човѣкъ има представа за своя образъ, но като влѣзе въ духовния свѣтъ, вижда, че образътъ му не е такъвъ, какъвто той го знае. Ясновидецътъ ви-

жда духовния образъ и въ физическия човѣкъ, но обикновениятъ човѣкъ нищо не вижда. Той мисли, че може да чете по лицето на човѣка.

За да четете по лицето на човѣка, вие трѣбва да намѣрите онази точка, отдето започва неговото духовно проявление. Запримѣрь, нѣкои ясновидци познаватъ човѣка по очитѣ. За тѣхъ очитѣ на човѣка представятъ изходната точка, отдето започватъ да четатъ. Първиятъ лжчъ, който излиза отъ очитѣ на човѣка, представя пунктъ за ориентиране. Нѣкои ясно-видци виждатъ умрѣлитѣ и се разговарятъ съ тѣхъ, като съ живи хора. За да вижда умрѣлитѣ и да се разговаря съ тѣхъ, човѣкъ трѣбва да бжде силенъ, да издържа на вибрациитѣ, които тѣ иматъ. Не може ли да издържа на вибрациитѣ на умрѣлитѣ, човѣкъ преживява голѣмъ страхъ. За да издържа, той трѣбва да гледа на умрѣлия като на живъ. Въ сжщность умрѣлиятъ е умрѣлъ за физическия свѣтъ, но живъ за астралния свѣтъ.

Като ученици, вие трѣбва да правите упражнения, да се калявате, да издържате на всичко, каквото се изпрѣчи на пжтя ви. За това се изисква голѣмо самообладание. Да издържашъ на всичко, това не значи да претяпишъ нервната си система, но да я калишъ. При добре развита чувствителность, човѣкъ трѣбва да има здрава нервна система, да издържа на високи напрежения и вибрации. Не е ли развилъ своята чувствителность, човѣкъ дохожда до празнота въ живота, до без-

различие, което е по-опасно даже отъ болезнената чувствителность.

— Само свѣтлиятъ пжть на мждростъта води къмъ истината.

х

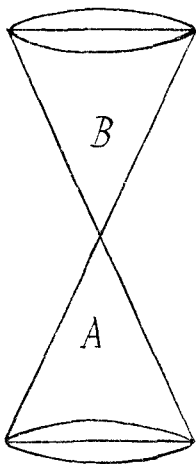
28. Лекция отъ Учителя, държана на
10 априлъ, 1927 г. София.

Справяне

Самосвѣтлиятъ пжѣ на мждростѣта води къмъ истината.

- Въ истината е скритъ животътъ.

Четоха се свободнитѣ научни теми.

фиг. 1.

Представете си, сега, че въ единъ конусъ има множество разумни сжщества, съ които вие трѣбва да влѣзете въ контактъ. Ония сжщества, които се намиратъ въ основата на конуса А, фиг. 1., иматъ широко съзнание, вследствие на което гледатъ на живота и на явленията въ него съ широкъ замахъ. Колкото

по-горе отиватъ, съзнанието на сжществата въ

конуса става все по-тѣсно, докато стигне точката, дето е върхътъ на конуса. Колкото по-тѣсно става съзнанието на сжществата, толкова по-мжчно се разбирате съ тѣхъ. Дойдете ли до ония, които се намиратъ на върха на конуса, вие казвате, че това сж тѣсногрѣди хора, съ които не можете да влѣзете въ никакво разбирателство. Върхътъ на конуса представя крайната точка, до която съзнанието на сжществата може да се стѣсни. Щомъ дойде до това състояние, съзнанието минава въ другъ конусъ, обърнатъ съ върха надолу. Колкото по-горе се качватъ сжществата въ конуса В, толкова повече съзнанието имъ се разширява. Най-после, когато съзнанието дойде до правата, която представя диаметъра на конуса, тамъ има най-голѣмо разбирателство. Тѣй щото, искате ли да не влизате въ стълкновение съ приятелитѣ си, движете се по права, която не е ограничена, за да може да расте и да се увеличава. Когато се движатъ по права линия, сжществата трѣбва да вървятъ едно следъ друго. Дойдатъ ли едно срещу друго, за да не се стълкновятъ, едното трѣбва да поеме посока нагоре, по второто измѣрение. Следъ време и тукъ могатъ да се стълкновятъ. За да избѣгнатъ всѣкакво стълкновение, тѣ трѣбва да влѣзатъ въ триизмѣрния свѣтъ. Всѣко сжщество, което се движи въ триизмѣрния свѣтъ, се ржководи отъ нѣкое сжщество отъ четириизмѣрния свѣтъ. Четири-

измѣрниятъ свѣтъ е идеенъ свѣтъ. Тамъ идеитѣ сж несъизмѣрими.

Следователно, всѣка идея, която не може да се реализира на физическия свѣтъ, принадлежи къмъ по-високъ свѣтъ. Запримѣръ, идеята за безсмъртието не може да се реализира на земята. Любовта сжщо не може да се реализира на земята. Любовта принадлежи къмъ Божествения свѣтъ—свѣтътъ на високитѣ и безгранични измѣрения. Въ този свѣтъ идеитѣ оставатъ всѣкога отворени. Запримѣръ, хиперболатата принадлежи къмъ ония идеи, които оставатъ незавършени на физическото поле. Натъкнете ли се на такава идея, вие се страхувате, че не можете да я завършите. Тъкмо въ това седи красотата на тази идея. Тя отваря за човѣка просторъ за вѣчна дейность.

И тъй, всѣка идея, която има характеръ на хипербола, е безсмъртна. Всѣка идея, която има завършенъ кръгъ на деятелность, е смъртна. Малкитѣ идеи лесно се реализиратъ, но великитѣ — мъчно. Всѣки може да даде единъ обѣдъ, който струва десетина лева, но не всѣки може да направи едно човѣшко око. За създаване на окото се изисква материя отъ четириизмѣрния свѣтъ. Материята, отъ която е направено окото, е толкова чувствителна, че може да възприема лжчитѣ на слънцето и да ги задържа въ себе си. Окото на човѣка трѣбва да се държи въ абсолютна чистота. Не се ли поддържа тази чистота, то не ползува човѣка. Затова Христосъ казва: „Ако окото ти

не е чисто, извади го и го хвърли навънъ.“ За кое око говори Христосъ? За вълчето око въ човѣка. Много очи има човѣкъ, а не само две, както ние виждаме. Той има очи, подобни на мухата, на паяка, на вълка и т. н. Когато не прилага човѣшкитѣ си очи, а си служи съ очитѣ на нѣкое животно, човѣкъ изпада въ областъта на многото желанія. Забелязано е, че вълкътъ гледа надолу. Има хора, които, като вълка, гледатъ къмъ земята. Това показва, че вълчитѣ очи се проявяватъ у тѣхъ.

Като ученици, вие трѣбва да изучавате линиитѣ на човѣшкото лице и по тѣхъ да сждите за промѣнитѣ, които ставатъ въ човѣка. Има постоянни, неизмѣнни линии на лицето, но има и такива, които постоянно се мѣнятъ, споредъ това, което човѣкъ преживява въ даденъ моментъ. Запримѣрь, каква е линията на очудването? Когато човѣкъ се очудва, очитѣ и лицето му иматъ особени линии. Какви линии се образуватъ на лицето при ревността и подозрението? Можете ли да опредѣлите, къмъ кое измѣрение се отнасятъ ревността и подозрението? Ревността спада къмъ второто измѣрение. Ревнивиятъ се движи въ две измѣрения. Често ревнивиятъ е и подозрителенъ, съ което се излага на по-голѣми страдания.

Въ едно общество на мъже и жени попадналъ единъ гостъ, който ималъ навикъ да мига съ лѣвото си око. Случило се, че този гоподинъ седналъ срещу една млада двойка,

мжжъ и жена. Мжжътъ билъ крайно ревнивъ и подозрителенъ. Като забелязалъ, че господинътъ мига, помислилъ, че той дава знакъ на жена му, и силно разгнѣвенъ, той го извикалъ настрана и му искалъ обяснение, защо се държи така предизвикателно съ жена му. — Господине, казалъ обвинениятъ, азъ имамъ лошъ навикъ да мигамъ съ лѣвото си око. Това е единъ отъ моитѣ недостатъци, който ми е създавалъ голѣми неприятности въ живота. Когото да питате отъ моитѣ познати, всички ще ви кажатъ, че това е мой недостатъкъ. И азъ не зная, какво да направя, за да се освободя отъ него. Повѣрвалъ ли е оскърбениятъ мжжъ?

Човѣкъ може да чете не само по линиитѣ на лицето, но и по цвѣтоветѣ, които окръжаватъ човѣка. Това е достояние на ясновицеца, но не и на обикновения човѣкъ. Запримѣръ, ако нѣкой човѣкъ поддържа въ себе си едно възвишено, благородно чувство отъ духовенъ характеръ, той ще бжде потопенъ въ нѣжно-розовъ цвѣтъ. Колкото повече чувството приема низшъ характеръ, цвѣтътъ постепенно потъмнява. Не само чувствата иматъ специфични цвѣтове, но и мислитѣ. Опитниятъ ясновидецъ чете по цвѣтоветѣ, като по книга. Обаче, има различни ясновидци. Нѣкои отъ тѣхъ виждатъ нѣщата, а други ги възприематъ по интуиция. Всѣки човѣкъ може да развие своята интуиция и да предчувствува, какво ще му се случи. Почти всички хора иматъ до известна степенъ предчувствие, съ

което познаватъ, че ще имъ се случи нѣщо. Нѣма човѣкъ въ свѣта, който да не е предупреденъ за онова, което предстои да му се случи. Нѣкои съзнателно отблѣсватъ това предупреждение, други не го приематъ, а малцина се вслушватъ въ него. Понѣкога външно човѣкъ е разположенъ, а вътре изпитва нѣкаква горчевина. Това показва, че работата, която предприема, ще започне добре, а ще свърши зле.—Не може ли да се избѣгне лошиятъ край на това предприятие?—Ако въ човѣка има благоприятни вътрешни условия, може да се избѣгне; ако нѣма такива условия, не може да се избѣгне. Когато известно нещастие не може да се избѣгне, това показва, че човѣкъ се намира подъ закона на кармата—законъ на причини и последствия. Въ миналото, нѣкога, човѣкъ е създалъ нѣщо, на което днесъ носи лошитѣ последствия. Нѣкои отъ състоянията, които човѣкъ преживява, иматъ връзка съ миналия му животъ. Нѣкои състояния, обаче, днесъ ги създава. Ето защо, човѣкъ трѣбва да бжде внимателенъ въ мислитѣ, чувствата и постѣпкитѣ си. Предприема ли нѣкаква работа, първо той трѣбва да се изпита, може ли да я свърши успѣшно. Ако не може, по-добре да не я започва, за да не влиза въ стѣлкновение съ себе си и съ окръжаващитѣ.

Като не успѣватъ въ нѣкои свои предприятия, хората започватъ да губятъ въра въ себе си, въ близкитѣ си и даватъ пътъ на съмнението. Щомъ се усъмнятъ въ Божественото въ

себе си, тѣ отварятъ врата на злото. Фактътъ, че злото се промѣква въ човѣка, показва, че му е дадена свобода. Щомъ допусне злото въ себе си, човѣкъ се свързва съ него и се ограничава. За да се освободи отъ грѣха, той трѣбва да скжса връзката си съ злото. Какъ ще я скжса? Като усили доброто въ себе си. Като даде ходъ на доброто въ себе си, човѣкъ постепенно навлиза въ по-широкъ свѣтъ, въ свѣта на многото измѣрения. Злото има сила до точката, т. е. до мѣстото, което е извънъ всѣкакви измѣрения. Дойде ли до това мѣсто, човѣкъ има възможность да съзнае положението си и да започне постепенно да се подига: отъ точката — въ правата линия, отъ правата — въ плоскостта и отъ плоскостта — въ тѣлата — въ триизмѣрния свѣтъ — най-високиятъ свѣтъ на физическото поле.

Като слушатъ да се говори за грѣшки и за грѣхове, мнозина искатъ да не грѣшатъ, за да не страдатъ. Ралото, което оре земята, все ще направи нѣкакви погрѣшки, но важно е да изоре земята добре. Перото, което пише, все ще направи нѣколко погрѣшки, но важно е да напише нѣщо хубаво. Ножътъ, който рѣже книгата, все ще направи нѣкаква грѣшка, но важно е добре да я нарѣже. Разумниятъ човѣка се учи отъ всичко. Той съжالياва само, ако не е използувалъ случаитѣ да научи нѣщо, а не за това, че е станала нѣкаква погрѣшка. Разумниятъ се учи и отъ погрѣшкитѣ си. Като сгрѣши, човѣкъ започва да мисли.

Докато не е сгрѣшилъ, той се намира въ заблуждение, мисли, че е съвършенъ. Човѣкъ може да постигне съвършенство и безъ да грѣши, но това се отнася до мждрецитѣ, до хората на високата култура. Има много пжтища за постигане на съвършенство, но всѣки пжтъ крие въ себе си и добри, и лоши страни.

Като млади, вие се стремите къмъ придобиване на знания, на богатство, на сила, на красота. Добъръ е този стремежъ, но запитали ли сте се, защо ви е всичко това и, ако постигнете желанията си, кжде и какъ ще ги приложите. Има смисълъ човѣкъ да бжде ученъ, но той трѣбва да разтвори сърдцето си, да предаде знанието си на своитѣ ближни. Не е ли готовъ да предаде знанието си и на другитѣ, това е все едно, че нищо не е придобилъ. Има смисълъ човѣкъ да бжде богатъ, но да отвори сърдцето си и за другитѣ. Мисли ли само за себе си, свие ли се въ богатството си, като въ охлювъ, по-добре да не е богатъ. Всѣко неизползувано благо създава излишъкъ на човѣка, който природата не търпи. Единъ день този излишъкъ ще се изрази въ нѣщо нежелателно. Гнѣвътъ, запримѣръ, не е нищо друго, освенъ излишна енергия, която човѣкъ не е впрегналъ на работа. Разгнѣвили се човѣкъ, вмѣсто да разрушава, нека вземе мотиката и да отиде на нивата или на лозето да копае. Значи, лопатата и мотиката сж за гнѣвния. Перото и цигулката сж за онзи, който е въ добро разположение на духа.

Тъй щото, изпадне ли въ отрицателни състояния, като малодушие, подозрение, ревност, съмнение, гнѣвъ, човѣкъ трѣбва да търси начинъ да се освободи отъ тѣхъ. Остане ли дълго време съ тѣхъ, тѣ причиняватъ органически повреди въ тѣлото му. Казваме, че човѣкъ трѣбва да се лѣкува, преди да е заболѣлъ. Това значи: забележи ли нѣкакво отрицателно състояние въ себе си, човѣкъ трѣбва да направи всичко възможно, за да се освободи отъ него. Остави ли го да работи въ него продължително време, той ще заболѣе отъ нѣкаква болестъ. На всѣка отрицателна мисль, или на всѣко отрицателно чувство въ себе си, поставете една положителна мисль и едно положително чувство, които да ги неутрализиратъ и обезвредятъ.

Като ученици, прилагайте закона за трансформиране на енергиитѣ. Вие живѣте въ свѣтъ, въ който действуватъ, освенъ положителни, още и отрицателни енергии, съ които разумно трѣбва да се справите. Не знаете ли, какъ да се справяте, вие ще си причините голѣми нещастия. Сегашната култура, въ която и вие взимате участие, е въ положението на бременна жена, която е предъ раждане. Тя преживява голѣми мъки, вследствие на което всички хора сж крайно нервни. Всички хора на сегашния вѣкъ чувствуватъ, че става нѣщо особено, но не знаятъ, какво, именно, става.

Какво става днесъ въ свѣта? — Ново човѣчество се ражда. Какво става въ единъ

домъ, когато се ражда дете? Всички сж въ тревога и безпокойство. Не става ли сжщото и въ свѣта? Днесъ цѣлиятъ свѣтъ е въ тревога и безпокойство. Какво иска и какво очаква? Раждането на новото, което ще въведе човѣка въ новъ свѣтъ — въ свѣта на велики-тъ идеи, въ свѣта на великата любовъ.

— Само свѣтлиятъ пжтъ на мж-дростъта води къмъ истината.

х

29. Лекция отъ Учителя, държана
на 17 априлъ, 1927 г. София.

Хигиенични правила

— Само свѣтлиятъ пѣтъ на мъдростѣта води къмъ истината.

Размишление.

Какъ може най-добре да отпразнувате единъ великъ празникъ? Каква е задачата на огърлицата, която нѣкой ви е подарилъ? Мѣстото на огърлицата е шията, а задачата ѝ— да краси човѣка. Кжде е мѣстото на прѣстена? На единъ отъ прѣститѣ. Кжде е мѣстото на часовника? Въ джоба, или на ржката, споредъ това, дали часовникътъ е джобенъ или рженъ. Какво е предназначението на книгата? Да се чете. Следователно, всѣко нѣщо, което човѣкъ има, трѣбва да го тури въ действие. Не го ли използува, то ще му причини нѣкаква пакостъ. Запримѣръ, ако човѣкъ не употрѣби плодетѣ, които нѣкой му е далъ, тѣ ще се развалятъ, ще се вкиснатъ. Органическитѣ тѣла се разлагатъ и вкисватъ, а неорганическитѣ се разрушаватъ.

Често се говори за вкисване не само въ органическия, но и въ психическия животъ на човѣка. Слушате нѣкой да казва за себе си, че се е вкисналъ. Кое се е вкиснало въ него? Чувствата му. Значи, когато не дава ходъ на

своитѣ чувства, човѣкъ се вкисва. Когато чувствата въ човѣка се подпушатъ, тѣ се вкисватъ. Мислитѣ могатъ ли да се вкиснатъ? Мислитѣ не се вкисватъ. За да не се вкисватъ чувствата, вие трѣбва да работите върху себе си, съзнателно да си въздействувате. Докато е младъ, човѣкъ може да прави повече опити върху себе си, да трансформира чувствата си и да се облагоролява. Не работи ли съзнателно върху своитѣ чувства, човѣкъ дохожда до застой. Същевременно вие трѣбва да работите и върху организъма си, да прилагате дълбокото дишане. Ще дишате дълбоко, като правите специални упражнения. Правете често екскурзии по планинитѣ, да избѣгвате онази инертностъ, която води човѣка къмъ мързелъ. Тази инертностъ внася въ него разположение къмъ покой, къмъ бездействие. Той се стреми къмъ охолоенъ животъ, т. е. къмъ животъ безъ мъчности и страдания.

Като млади, вие трѣбва да пазите здравето си и да го подържате. Първото условие за подържане на здравето е чистъ въздухъ, слънце и разходки. Използвайте раннитѣ утринни разходки, когато въздухътъ е пъленъ съ жизнена енергия, която индуситѣ наричатъ прана. Дойдатъ ли болеститѣ, организъмътъ постепенно се разрушава. Заболѣе ли човѣкъ сериозно, и лѣкаритѣ мъчно могатъ да му помогнатъ. Задачата на лѣкаритѣ не е толкова въ лѣкуването, колкото въ умѣнието да затварятъ вратитѣ за болеститѣ. Ако младиятъ не може

коренно да измѣни живота си, стариятъ никога нѣма да постигне това. Ако не живѣе правилно, младиятъ преждевременно остарява. Като наблюдавамъ лицата и походката на нѣкои млади, виждамъ, че тѣ сж остарѣли преждевременно. Остаряването на човѣка се дължи на натрупване на известни киселини и отрови въ организъма, както и на утайки, които предизвикватъ болестъта артериосклероза. Страшно е да гледате, какъ човѣкъ постепенно се втвърдява, докато дойде до пълень фалиментъ: не може да мисли, да чувствува, да диша, да се движи. Докато е на земята, човѣкъ трѣбва да мисли, да чувствува, да се движи, да диша дълбоко, да работи. Рече ли, че не се нуждае отъ много мисълъ, той е далъ вече пжтъ на склерозата въ себе си. Чуete ли нѣкой да казва, че човѣкъ може да яде, каквото намѣри, ще знаете, че той е отворилъ вратата на организъма си за всички болести. Човѣкъ не трѣбва да яде, каквото намѣри, но да знае, каква храна отговаря на неговия организъмъ. При това, като се храни, и умътъ, и сърдцето, и волята му трѣбва да взиматъ участие въ процеса на храненето. Всѣка клетка въ организъма трѣбва да взима участие въ храненето. Само при това положение човѣкъ може да бжде здравъ и да запази младостъта си.

Като ученици, вие трѣбва да изучавате организъма си не само външно, анатомически и физиологически, но съ окото на ясновидеца, да знаете, какъ го е създала природата и ка-

кво е предвиждала, като го е създавала. Природата е поставила милиарди прозорци въ човѣшкия организъмъ — поритѣ, чрезъ които да прониква жизнената енергия и постоянно да го обновява. Тѣзи прозорци трѣбва да бждатъ винаги чисти и отворени, да става правилна обмѣна между външния и вътрешния въздухъ. Станатъ ли нечисти прозорцитѣ, задрѣстятъ ли се съ различни утайки, организъмътъ е изложенъ вече на заболявания, на различни неразположения. Отде ще влиза свѣтлина и въздухъ, ако прозорцитѣ на кжщата ви сж нечисти и затворени? Отде ще влѣзе и излѣзе водата, ако поритѣ ви сж запушени?

И тъй, първата работа на ученика е да отвори поритѣ на тѣлото си. Поритѣ на тѣлото се отварятъ чрезъ вода, която предизвиква изпотяване. Магическа сила се крие въ водата. Безъ вода никаква култура не сжществува. Вие какъ пиете вода? По колко чаши вода пиете на день? Това сж въпроси отъ голѣмо значение, които малцина сж си задавали. Сегашнитѣ хора пиятъ вода, както сж пили тѣхнитѣ дѣди и прадѣди. Какво е значението на водата за организъма, малцина знаятъ. Обикновениятъ човѣкъ знае, че като е жаденъ, трѣбва да пие вода, да утоли жаждата си—нищо повече. Що се отнася до това, че водата чисти организъма, че разтваря утайкитѣ, които сж се наслоили въ него, че е добъръ проводникъ на магнетизъма, той нищо не знае. Съвременниятъ човѣкъ не знае, какъ да пие

вода и въ какво количество. Всѣки организъмъ се нуждае отъ известно количество вода, която да се задържа въ самитѣ клетки, да поддържа неговата влага. Изгуби ли влагата си, организъмътъ е изложенъ на изсушаване. Такива хора сж обикновено нервни, сухи, раздразнителни. Ето защо, за да бжде здравъ, човѣкъ трѣбва да поддържа тази влага въ организма си. Безъ вътрешната влага и външната вода, човѣкъ не може да пречисти организма си отъ външнитѣ и вътрешни наслоявания. Останатъ ли тия утайки въ организма ви, тѣ ще станатъ причина за нежелателни заболявания. Искате ли да не боледувате, дръжте въ ума си мисълта за благотворното действие на водата върху организма. Пийте вода съзнателно и не мислете за болести. Дръжте въ ума си мисълта за здравето си, за красивото и великото въ живота и отъ нищо не се страхувайте.

И тъй, първиятъ урокъ, даденъ днесъ, бѣше да се научите правилно да пиете вода, за да се свържете съ нейнитѣ магнетични сили. Вториятъ урокъ, който ви давамъ, е да се научите да дишате правилно. Щомъ се запролѣти, започнете всѣка сутринъ да излизате на разходка. Колкото по-рано излизате, толкова по-добре. Излизайте на открито, на чистъ въздухъ, далечъ отъ градския прахъ и димъ, и посветете за дишане, за гимнастика поне единъ часъ. Следъ това можете да започнете работата, която ви предстои за деня. Правите

ли тия разходки, работитѣ ви ще вървятъ по-добре, отколкото, ако стоите въ staatѣ си и работите. Очистете първо машината си, нагласете я и тогава започнете да работите съ нея. Не направите ли това предварително, тя ще ви изненада въ момента, когато не очаквате. И тогава, вмѣсто единъ часъ, вие ще употребите десетъ часа, докато я поставите въ пълна изправность.

Сега, като говоря за дълбокото дишане, азъ нѣмамъ намѣрение да препоръчвамъ специални упражнения. Индуситѣ иматъ специални упражнения за дишане, които не сж приложими за европейцитѣ. Ако европейцитѣ приложатъ сжщитѣ упражнения, ще се натъкнатъ на голѣми противоречия. Затова и на васъ казвамъ: Дишайте дълбоко, като се стремите да дишате плавно и ритмично. Когато дишате дълбоко, първоначално ще почувствувате нѣкакво препятствие, но като постоянствувате вие ще се освободите отъ него и ще прилобиете свобода въ дишането. За да бжде дишането ви пълно, вие трѣбва да отворите поритѣ на тѣлото си. Това се постига чрезъ употребата на вода. Пълното дишане подразбира, да диша човѣкъ не само съ дробоветѣ си, но и съ кожата на тѣлото си. Всѣка клетка въ човѣка трѣбва да диша. Който диша по този начинъ, може да се нарече здравъ човѣкъ.

Съвременнитѣ хора страдатъ отъ различни болести. Днесъ рѣдко ще срещнете здравъ човѣкъ. Причината на болеститѣ се крие въ

запушенитѣ пори. Въ която областъ на организма става подпушването, тамъ се явява болестъта. Организмътъ не търпи никакви нечистотии, никакви чужди вещества въ себе си. Събератъ ли се нѣкѣде такива нечистотии, организмътъ заболява. Всѣко заболяване има предъ видъ освобождаване на организма отъ чуждитѣ вещества. Ако става подпушване на нѣкое отъ каналчетата на гръбначния стълбъ, човѣкъ губи своята жизненостъ. Гръбначниятъ мозъкъ има свойството да поглъща праната или жизнената енергия отъ въздуха и да я предава на цѣлия организмъ.

Като изучавате процеситѣ на човѣшкия организмъ, забелязвате, че едни енергии излизатъ отъ центъра на всѣка клетка и отиватъ вънъ, въ пространството. Други енергии идатъ отвънъ и се отправятъ къмъ центъра на всѣка клетка. Тамъ, дето се срѣщатъ тия енергии, се изявява дейтелността въ живота. Ако едно отъ тия течения на енергии, външното или вътрешното, се подпуши, явяватъ се различни болезнени състояния на организма. Всѣко подпушване нарушава правилния ходъ на кръвообръщението. Щомъ кръвообръщението не е правилно, организмътъ се излага на различни заболявания.

И тъй, искате ли да бъдете здрави, работете върху тѣлото си, да се освободите отъ всички нечистотии и излишъци — утайки, мазнини. Забележете ли натрупване на мазнини въ нѣкоя частъ на тѣлото си, веднага прило-

жете върху себе си спартански режимъ. Искате ли да се лѣкувате по природосъобразенъ начинъ, трѣбва да използвате главно месеци-тѣ априлъ и май, когато природата е богата съ жизнена енергия. Всѣки день отъ тия месеци струва милиони лева. Това, което човѣкъ придобие презъ тѣзи месеци, въ никое друго време не може да го придобие. Никоя аптека въ свѣта не може да даде на човѣка това, което природата му дава. Не могатъ ли да използватъ тия енергии на природата, хората изпадатъ въ положението на онзи, за когото е казано: „Вода гази, жаденъ ходи“. Ако знае, какъ да използва енергиитѣ на природата, въ единъ месецъ само човѣкъ може да придобие толкова сили и идеи, че, дето мине, да остави нѣщо бодро и свежо отъ себе си. Въ който домъ влѣзе, всички ще го очакватъ съ нетърпение и радостъ. Човѣкъ трѣбва да придобива магнетична енергия отъ природата и да дава отъ нея на своитѣ близки.

Като ученици, вие трѣбва да подържате въ себе си непрекъснато импулсъ за работа. Чрезъ работа и упражнения вие развивате своето тѣло и ставате силни. Природата обича силнитѣ и смѣлитѣ хора. Защо? Защото могатъ да се ползватъ отъ богатата ѝ. Тя е сложила богата трапеза за всички живи същества. Види ли, че нѣкой човѣкъ не може да се ползува отъ нейнитѣ блага, тя казва за него, че не е разуменъ. Който яде отъ трапезата на природата съ благодарностъ и съзнание, той всѣ-

кога е бодъръ и жизнерадостенъ и навсѣкжде е добре приетъ. Днесъ хората се събиратъ въ общества, но скоро се отегчаватъ едни други и не могатъ да се търпятъ. Защо? Има нѣщо неестествено въ тѣхния животъ, вследствие на което сж неспокойни, неразположени и болни. Единъ се оплаква, че глава го боли, другъ — страда отъ сърдце. Сегашнитѣ хора страдатъ главно отъ сърдце. Когото срещнете, все ще чуete да се оплаква отъ сърдцебиене. Много естествено. Поради неестественъ животъ той е натрупалъ въ организъма си млѣчна и пикочна киселини, които се отразяватъ вредно върху сърдцето и кръвообръщението. Следъ това ще се върти съ часове въ леглото си, не може да спи. Какъ ще спи при това положение? За да спи, той трѣбва да подобри кръвообръщението си. За тази цель човѣкъ трѣбва поне два пѣти презъ седмицата да предизвиква изпотяване чрезъ пиене на гореща вода. Ще изпие нѣколко чаши гореща вода, въ която може да изтиска нѣколко капки лимонъ. Като се изпоти добре, ще изтрие тѣлото си съ влажна кърпа и ще се преоблѣче. Следъ това нека изпие още половинъ или една чаша гореща вода. Чистата гореща вода помага за освобождаване на кръвта отъ натрупалитѣ се въ нея млѣчна и пикочна киселини. За да бжде здравъ, човѣкъ трѣбва да има абсолютно чиста кръвъ. Щомъ човѣкъ подобри кръвообръщението си, и праната се възприема правилно отъ организъма му.

И тъй, две нѣща ви препорѣчвамъ: писане на гореща вода за чистене на тѣлото и за изпотяване и дълбоко дишане. Останете ли половинъ или единъ часъ свободни, дишайте дълбоко. Отпразвете мисълта си нагоре, къмъ Бога, свържете се съ Него и започнете да дишате ритмично. Използвайте всѣки чистъ въздухъ и чиста вода. Когато ходите на планината, носете си оттамъ поне единъ килограмъ чиста вода. Не се обленявайте да казвате, че ви е тежко да носите вода отъ такава далечина. Каква тежестъ представя единъ килограмъ? Едно ви съветвамъ: взимайте мѣрки преди да сте заболѣли. Не чакайте болестта да дойде съ своята артилерия и кавалерия и тогава да се лѣкувате. Пуснете ли болестта да влѣзе въ васъ, мъчно се лѣкува.

Като говоря за болести и заболявания, азъ имамъ предъ видъ болезненитѣ състояния. Споредъ мене болести не съществуватъ, но има болезнени състояния. Тия болезнени състояния произвеждатъ известно разстройство на нѣкой органъ, вследствие на което той заболява. Като знаете това, пазете се отъ причинитѣ, които създаватъ болезненитѣ състояния въ васъ, за да не се превърнатъ тѣ въ болести, или, както ги наричаме, въ заболявания. Какъ може човѣкъ да се пази отъ болезненитѣ състояния? Като поддържа вътрешна и външна чистота на своя организъмъ.

Отъ днесъ нататъкъ (отъ 25 априлъ до 4 юлий) ви давамъ следната задача за десетъ

седмици. По два пжти въ седмицата ще предизвиквате изпотяване чрезъ гореща вода. Ще изпивате по четири-петъ чаши гореща вода, съ десетина капки лимонъ, докато се изпотите добре. Следъ това ще изтриете тѣлото си съ влажна кърпа. После, съ суха кърпа ще попиете влагата добре и ще се преоблѣчете. Най-после ще изпиете още една чаша гореща вода, да възстановите изгубената топлина при изпотяването. Добре е да правите изпотяването сутринъ, или вечеръ — преди залѣзъ слънце, или преди лѣгане, къмъ десетъ часа. Докато пиете гореща вода и правите движения, не се страхувайте отъ простуда.

Като ученици, трѣбва да помните следното: никаква леностъ, никакъвъ мързелъ! Трѣбва ли да станете рано, не отлагайте. Станете веднага и не се залъгвайте съ мисълта, че ви се спи, или че сте работили много и сте уморени и т. н. Бждете прилежни и изпълнителни въ задачитѣ си. Като изпълните дадената днесъ задача, ще видите, какъвъ резултатъ имате. Ако цвѣтътъ на лицето ви се е подобрилъ, и ако сте изтѣнѣли малко, трѣбва да се радвате, че имате резултатъ. Презъ времето, когато изпълнявате задачата, ще мислите само за здрави, за жизнерадостни хора, а не за болести. Мислете само за природата, която е пълна съ животъ и енергия. Свързвайте се съ силитѣ на природата, които могатъ да обновяватъ. Мислете за слънцето, което изпраща

енергията си по цѣлия свѣтъ. Избѣгвайте ония области на живота, дето има застой на енергийтѣ. Това се случва и между хората. Забележете ли такова нѣщо у нѣкои хора, дръжете се настрана отъ тѣхъ. Дружете съ ония, които търсятъ природата, разбиратъ законитѣ ѝ и ги прилагатъ.

Едно отъ условията за правилна обмѣна между природата и човѣка, между разумнитѣ същества и човѣка е доброто разположение на духа. Когато обмѣната между двама души става правилно, тѣ веднага се обикватъ и сприятеляватъ. Това показва, че тѣ сж здрави хора. Само здравиятъ човѣкъ може да обича. Като обича, той се разширява и облагородява. Обичята е достояние на душата. Само душата обича. Тя изявява любовта си не само къмъ едно същество, но къмъ всичко живо, което срѣща на пътя си: цвѣте, дърво, мушица, птичка, животно, човѣкъ. Птичката ще мине и замине, но това, което душата отправя къмъ нея, остава въ вѣчността. За да задържите въ себе си любовта, пазете свещено правилото: да обичате, безъ да очаквате да ви обичатъ. Бждете въ това отношение като Бога. Той обича, Той дава инициатива, безъ да очаква да Му се отговори. Нѣма по-велико нѣщо за човѣшката душа отъ стремежа ѝ да обича всичко живо, създадено отъ Бога. Обичайте, както слънцето обича. Като изгрѣва, слънцето изпраща свѣтлината си къмъ всички същества,

грозни и красиви, малки и голѣми. Приложете любовта въ всички свои прояви и не се страхувайте.

Нека нѣкой отъ васъ се заеме да направи хороскопъ на днешната лекция и на задачата, която ви дадохъ. Вземете въ внимание часа и времето, презъ което е дадена задачата. Времето е кално, вѣтровито, съ леки облаци по небето. Вѣтрътъ показва, че въ задачата ви трѣбва да има мисълъ. Днесъ е недѣля, 24 априль, 1927 г., 7 ч. 21 м. вечерята. Всички тия данни сж необходими при направата на хороскопа.

Нека тази задача ви бжде единъ малкъ подарѣкъ за Великденъ. Приложете задачата добре, да имате резултати, следъ което да помагате и на своитѣ близки. Вие трѣбва да се отличавате по нѣщо отъ ония, които не познаватъ законитѣ на разумната природа и не работятъ съ тѣхъ.

Упражнение за дишане. Ржцетѣ се изнасятъ напредъ, нагоре, кржгообразно, презъ което време дълбоко поемате въздухъ. Бавно сваляне на ржцетѣ настрана, надолу и бавно издишане. Упражнението се прави три пѣти.

Изнасяне дѣсниятъ кракъ напредъ, дълбоко поемане на въздухъ и бавно клѣкане. Следъ това тѣлото се издига полека, съ бавно издишване и прибиране краката на мѣсто.

Сжщото упражнение се прави и съ изна-

сяне лѣвия кракъ напредъ. И дветѣ упражне-
ния се правятъ по три пжти.

— Само свѣтлиятъ пжтъ на м ж-
дростъта води къмъ истината.

х

30. Лекция отъ Учителя, държана на
27 априлъ, 1927 г. София.

Координиране на силитѣ

— Само свѣтлиятъ пѣтъ на мждростѣта води къмъ истината.

Размишление.

За координиране на сили се говори въ математиката и въ физиката, а сѣщо и въ психическия животъ на човѣка. Изобщо, координиране на сили сѣществува въ разумната природа, въ живота на разумнитѣ и възвишени сѣщества. Да координира човѣкъ силитѣ въ себе си, това значи, да е дошълъ до високо развитие. При координиране на силитѣ се създаватъ сѣвършени форми. Запримѣръ, кржгътъ е една отъ сѣвършенитѣ форми, защото разумни сѣщества сж работили за създаването му. Силитѣ въ кржга сж координирани. Кржгътъ представя форма, въ която се криятъ много възможности. Всѣки кржгъ е раздѣленъ на две части: дѣсно полушарие — положително, и лѣво — отрицателно. Ако раздѣлимъ кржга на две части, но не дѣсна и лѣва, а горна и долна, тогава ще имаме горна — положителна, и долна — отрицателна. Горната половина представя пролѣтъта и лѣтото на живота, а долната — есенѣта и зимата.

Какво се постига съ координиране на силитѣ въ човѣшкия организъмъ? Тамъ, дето силитѣ сж координирани, има взаимно подпомагане. Възъ основа на този законъ органитѣ могатъ правилно да се развиватъ. Следователно, искате ли да усилите единъ органъ, вие трѣбва съзнателно да намалите, или поне временно да спрете дейтелността на другъ нѣкой. Това може да стане само тамъ, дето силитѣ сж координирани. Запримѣръ, ако искате да усилите окоето си, вие трѣбва временно да намалите дейтелността на ухото. Работите ли едновременно съ окоето и съ ухото, вие не можете да ги развиете добре. Безъ да съзнава този законъ, човѣкъ го прилага. Запримѣръ, когато иска да види нѣщо, да го разгледа отъ всички страни, човѣкъ напрѣга главно очитѣ си, и презъ това време той почти не чува, какво става около него. Когато пъкъ иска да чуе нѣщо, да го обхване изцѣло, той напрѣга слуха си, а очитѣ си затваря. Когато иска да се концентрира вътрешно, да се вгълъби въ себе си, човѣкъ затваря очитѣ и уши-тѣ си за външния свѣтъ. По този начинъ той дава ходъ на вътрешнитѣ сили въ себе си, тѣ да се проявятъ. Щомъ свърши работата си, човѣкъ изпраща енергиитѣ си отвътре навънъ, и тогава зрението и слухътъ започватъ отново да действуватъ.

Когато работи върху самовъзпитанието си, човѣкъ трѣбва да се наблюдава, кои органи, или кои сили въ организма му не сж коорди-

нирани. Когато нѣкой органъ въ човѣка не е координиранъ съ другитѣ, той остава самъ, неподпомогнатъ отъ останалитѣ. Въ такъвъ случай той прибѣгва до помощта на външни срѣдства, т. е. външни пособия. Запримѣрь, когато не може самъ да респектира говедата, говедарѣтъ си служи съ тояга. Едно време хората сж воювали съ тояга, защото не сж могли по вътрешенъ начинъ да си въздействуватъ. Адептитѣ сж превърнали тоягата въ магическа пръчица, която сж носили въ ржакава на своята дреха. Истинскитѣ мждреци и адепти не се нуждаятъ отъ никаква тояга, отъ никаква магическа пръчица. Следователно, и на васъ казвамъ: Откажете се отъ всѣкаква външна тояга или пръчица, подъ каквата форма да е тя. Съвременнитѣ модерни хора носятъ бастони. Който е ученикъ, той трѣбва да се откаже отъ носене на бастонъ. Носи ли бастонъ, човѣкъ трѣбва да знае, защо го носи. Въ всѣко нѣщо, което човѣкъ прави, се изисква съзнание. Нѣкои туристи носятъ специални тояги съ себе си, да се подпиратъ отъ време на време. Добре е да хвърлятъ тоягитѣ, да разчитатъ на своитѣ сили. Като се опира на тоягата си, туристътъ се разсѣйва, а сжщевременно се лишава отъ възможността да развива своитѣ вътрешни сили и да ги координира.

Сега, като ви давамъ известни съвети, павете се да не изпаднете въ крайностъ. Който обича да носи бастонъ, свободенъ е да носи;

важно е да не вършите нѣщата по мода, по подражание. Преди години между ученицитѣ бѣше на мода да носятъ очила, да изглеждатъ сериозни, като професори. Други пъкъ обичаха да носятъ дълги коси, да си предаватъ видъ на философи. Не е лошо подражанието, но въ него нѣма идея. Човѣкъ трѣбва да върши нѣщата съзнателно, подъ влиянието на нѣкаква идея. Идейниятъ животъ осмисля нѣщата. Имате ли нѣкаква идея, проявете я.

Като ученици, вие трѣбва да се изучавате, да знаете всѣка планета въ коя частъ на тѣлото ви действува. Планетитѣ мѣнятъ мѣстата си въ човѣшкото тѣло, вследствие на което ставатъ промѣни и въ човѣшкигѣ мисли и чувства. Споредъ мислитѣ, които вълнуватъ човѣка въ даденъ моментъ, можете да сждите за влиянието на една или на друга планета върху него. Силитѣ на Марса правятъ главата крѣгла, а силитѣ на Сатурна я правятъ продълговата. Ако влиянието на Марса върху човѣка се увеличава, влиянието на Сатурна се намалява, и обратно: ако влиянието на Сатурна се увеличава, влиянието на Марса се намалява. Съ други думи казано: тамъ, дето философската мисълъ престава, войната започва. Наистина, когато воюва, човѣкъ не мисли много. Англичанинътъ, който е практиченъ, като го обиди нѣкой, веднага се разправя съ него; удари го единъ-два пѣти въ лицето, и въпросътъ се свършва. И другиятъ му отговаря

съ сжщото. Тѣ не мислягъ мною, нито сжди-
лища търсятъ — разправятъ се набързо. Така
постѣпватъ и американцитѣ. Това е влияние-
то на Марса. Славянитѣ, обаче, не постѣп-
ватъ по този начинъ. Когато нѣкой ги обиди,
тѣ носятъ мисълта за обидата дълго време
въ себе си и търсятъ случай да отговорятъ
за обидата, да се удовлетворятъ. Така постѣп-
ва и българинътъ. Изобщо, когато Сатурнъ вли-
яе съ своитѣ низши енергии върху човѣка, по-
следниятъ става отмѣстителенъ, подозрителенъ
и жлъченъ. Сатурновиятъ типъ отъ една стра-
на отрича чувствата, а отъ друга — ги търси.
Единствената планета, къмъ която Сатурнъ
се отнася благосклонно, е Венера.

Като ученици, вие трѣбва да се свързва-
те съ Слънцето, за да се ползвате отъ него-
вото влияние. Слънцето влияе главно върху
слънчевия вжзелъ и симпатичната нервна си-
стема на човѣка. За да координира силитѣ на
своя организъмъ, човѣкъ трѣбва да свърже
симпатичната нервна система съ мозъчната
нервна система. Когато се усилюва деятел-
ността на симпатичната нервна система, мо-
зъчната енергия временно престава. Когато
мозъчната система действува усилено, деятел-
ността на симпатичната система отслабва. За-
това, именно, трѣбва да сжществува координи-
ране между силитѣ на симпатичната и мозъчна
системи. Между костната и мускулна системи
сжщо трѣбва да има координиране. Който
е координиралъ силитѣ въ себе си, той се е

координиралъ и съ силитѣ на природата. Ходътъ на такъвъ човѣкъ е пластиченъ, равномерно. Неговитѣ движения съвпадатъ съ тия на природата. Всѣко негово движение е музика и ритъмъ. Като ходи, този човѣкъ не се уморява. Щомъ ходи правилно, човѣкъ мисли правилно. Не е ли съгласувалъ движенията си съ тѣзи на природата, човѣкъ се уморява лесно. Той възприема новитѣ идеи, стреми се къмъ тѣхъ, но нищо не постига. Защо? Защото не е координиралъ своитѣ сили.

Като ученици на окултна школа, вие трѣбва съзнателно да работите върху координиране на силитѣ въ своя организъмъ. Като работите върху себе си, вие помагате и на своитѣ ближни. Щомъ помагате на ближнитѣ си, и на васъ ще помагатъ. Вие трѣбва да си помагате взаимно въ всѣко отношение: физически, сърдечно и умствено. Не работите ли съзнателно върху себе си, вие не можете да се подигате. Всички хора живѣятъ още въ миналото си, въ зимата на своя животъ. Човѣкъ трѣбва да мине въ пролѣтътъ, въ своето настояще. Да живѣе човѣкъ въ пролѣтътъ на своя животъ, това значи, да се е подмладилъ.

Подмладяване може да стане само тамъ, дето силитѣ сж координирани. Не може ли да се координира, човѣкъ клони къмъ остаряване. А всѣки старъ човѣкъ попада подъ влиянието на Сатурна, който засега е въ низходяща степенъ. Той е миналъ младинитѣ си и слиза въ долното полушарие на кржга, въ

есенъта и зимата. Човѣкъ може да отиде при Сатурна въ краенъ случай, да поиска нѣкакъвъ съветъ. Обаче, иска ли да знае, какъ да прекара младинитѣ си, нека отиде при Венера — богинята на любовта. Искане ли да знае, какъ да живѣе, изобщо, нека отиде при Меркурий — младиятъ секретарь на боговетѣ. Младигѣ трѣбва да посещаватъ въ крайни случаи планетитѣ Сатурнъ, Уранъ и Нептунъ, понеже тѣ влияятъ отрицателно върху човѣка. Не е лошо влиянието на тия планети, но младитѣ не сж готови за тѣхъ. Тѣ не сж съградили още ония духовни органи, върху които тия планети се огрязаватъ благотворно. Като не сж развили още духовнитѣ си органи, щомъ се намѣрятъ подъ влиянието на тия планети, младитѣ употребяватъ духовнитѣ си сили за физически нужди, вследствие на което огрубяватъ. Когато не може да даде правиленъ изразъ на духовнитѣ сили въ себе си, човѣкъ непременно ще огрубѣе. Невъзможно е съ физически усилия да имате духовни постижения. За физически постижения сж нужни физически усилия, за духовнитѣ — духовни усилия. Не се ли спазватъ тия правила, човѣкъ непременно ще огрубѣе. Ето защо, всѣки човѣкъ трѣбва да работи умѣрено — нито много, нито малко. Ако работи много, ще огрубѣе и ще изгуби онази чувствителность, съ която възприема висшитѣ, духовни вибрации. Ако работи малко, той развива въ себе си стремежъ

къмъ охолень животъ — животъ на удоволствия.

Природата обича лекитѣ упражнения, т. е. упражнения, които сж по силата на човѣка. Копае ли на нивата, или на лозето, човѣкъ трѣбва да вземе лека мотика и спокойно да разбива почвата. Видите ли, че нѣкой е взелъ тежка, голѣма мотика и копае съ голѣмо напрежение, ще знаете, че той ще свърши малко работа и ще се преумори. Каквато работа и да върши, духовна или физическа, човѣкъ трѣбва да работи съ любовъ и разположение. Щомъ изгуби разположението си, той трѣбва да промѣни работата си. Промѣната на работата е почивка. Не е позволено на ученика да седи безъ работа. Ако нѣкой не може да следва университетъ и ходи съ скжсани обуша, нека стане обушаръ. Ако Толстой знаеше да кърпи и шие обуша, колко повече вие трѣбва да правите това.

Младиятъ иска да бжде самостоятеленъ, а не работи, очаква всичко наготово. За да бжде самостоятеленъ, човѣкъ трѣбва да бжде сръченъ, да може самъ да прави всичко, отъ което има нужда. Това не значи, че той трѣбва да бжде и шивачъ, и обушаръ, и дърводѣлецъ, но да разбира отъ всичко по малко. Скжса ли се дрехата му, да може самъ да я закърпи. Скжсать ли се обушата му нѣкъде, да може да ги закърпи. Въ всички случаи на изненада въ живота си, човѣкъ самъ трѣбва да си помага.

Като е дошълъ на земята, на човѣка е дадена задачата да се учи, да помага на себе си и на ближнитѣ си. Той е пѣтникъ въ живота, въ торбата на когото трѣбва да има всѣкакви пособия. Коя е торбата му? Неговата глава. Тамъ влага той своитѣ знания. Човѣкъ трѣбва да започва отъ малкитѣ работи и постепенно да върви къмъ голѣмитѣ. Това може да постигне, когато се координира съ силитѣ на природата. Разумни сж силитѣ на природата. Ако човѣкъ се свърже съ тия сили, въ единъ день само природата ще го научи толкова много, колкото най-видниятъ професоръ — за 20 години. Не обичате ли природата, не се ли свържете съ нея, тя нищо не дава. Природата дава много на онзи, който я обича и когото тя обича. Не я ли обичатъ, тя нищо не дава. Тя чака времето, докато съзнанието на човѣка се пробуди. Тя не изразходва силитѣ си напразно.

Сега, като на ученици, препоръчвамъ ви да изучавате астрологията. Кжде се проявява Сатурнъ въ човѣка? Костната система, кожата, сжщо така и ушитѣ се намиратъ подъ негово влияние. Жлъчката на човѣка пѣкъ се намира подъ влиянието на Марса. Споредъ нѣкои астролози движението на жлъчката се съвпада съ движението на Марса. Какво разположение трѣбва да иматъ планетитѣ, за да бжде единъ хороскопъ хармониченъ? (— Между хелиоцентричната и геоцентричната астрология има разлика. Първата астрология засѣга психическия животъ на човѣка, а втората — физио-

логическия. Споредъ хелиоцентричната астрология вътрешниятъ животъ на човѣка не зависи отъ влиянието, което дава знакътъ. Всѣка планета има и второстепенно влияние върху човѣка — вътрешно, психическо влияние. Ето защо, има случаи, когато нѣкой дисхармониченъ аспектъ отъ геоцентрично гледище, координиранъ съ хармониченъ аспектъ отъ хелиоцентрично гледище, излиза добъръ). Човѣкъ трѣбва да хармонизира и дветѣ системи въ себе си, защото слънцето, както и всички останали планети, иматъ свой специфиченъ зодиакъ. За да има вѣрни и правилни разбирания върху астрологията, човѣкъ трѣбва да носи въ ума си зодиацитѣ на всички планети.

За да се развива правилно, човѣкъ трѣбва да използва енергиитѣ си на време. Ако не е използвалъ известна енергия на младини, ще я използва на старини, но съ обратно движение. Загова е казано, че всѣко желание, което се явява на младини, трѣбва да се приложи на време, за да даде плодетѣ си на старини. Не реализира ли човѣкъ желанията си на младини, на старини мъчно се реализиратъ. Запримѣръ, нѣкой човѣкъ има желание да учи, но нѣма условия на младини. Същото желание ще се яви и на старини, но понеже не може вече да учи, този човѣкъ започва да става недоволенъ отъ живота си. Страшно нѣщо е да бжде човѣкъ недоволенъ. Недоволството пречатства за духовното развитие на човѣка. Следователно, имате ли желание още

на младини да учите, използвайте всички условия, които ви сж дадени за това. Ако не използва благоприятнитѣ условия за реализиране на желанията си на младини, човѣкъ става крайно недоволенъ и така заминава за другия свѣтъ. И въ невидимия свѣтъ той продължава да се мъчи и страда, че нищо не е постигналъ. Той ходи тукъ-тамъ, останалъ само съ съзнанието си за непостигнати желания, търси помощ навсѣкжде, докато най-после нѣкое разумно същество му съдействува да дойде отново на земята, да реализира желанията си.

Страшно е положението на обезпльтения човѣкъ, който живѣе съ желанията си, но нито е на земята, нито е на небето. Това положение е подобно на човѣка въ пустинята. Силното слънце го изгаря, жаждата го мъчи, а той е самъ въ пустинята, забравенъ отъ всички. Като знаете това, бъдете внимателни къмъ своитѣ желания и къмъ себе си. Дойде ли въ сърдцето ви нѣкое добро желание, вижте, имате ли условия да го реализирате. Ако имате условия, използвайте ги, за да не се мъчите на старини. Пазете се отъ всички мрачни мисли, чувства и неразположения, които водятъ човѣка въ крайности. Вие сте млади, здрави, силни, способни за работа и за учене. Защо трѣбва да се подавате на песимистични мисли и чувства? Всички мрачни мисли сж чужди, не сж ваши. Вие сте ги приели отъвнъ нѣкжде. Нѣкой вашъ прадѣдо. заминалъ преди двеста

години за онзи свѣтъ, понеже не е подготвенъ да живѣе тамъ, лута се изъ пространството, докато дойде нѣкой възвишенъ духъ при него и му помогне да се прероди. До това време вие ще го възпитавате, ще го учите, какъ да изпълнява волята Божия. Като изпълнява волята Божия, всѣки човѣкъ може да се подмлади.

Когато изучава хороскопа на своя животъ, човѣкъ трѣбва да забрави своитѣ лоши аспекти. Единъ лошъ аспектъ въ живота на човѣка не е нищо друго, освенъ дисхармонично състояние, на което той самъ се подлага. Човѣкъ самъ е причина за своитѣ лоши аспекти. Когато слиза на земята, човѣкъ носи съ себе си благоприятни условия за тритѣ свѣта—физически, духовенъ и умственъ. Ако злоупотрѣби съ тия условия, той самъ влошава живота си. Кой може да злоупотрѣблява съ добритѣ и богати условия на живота си? Богатиятъ може да злоупотрѣблява, защото има дадени условия. Обаче, бедниятъ не може да злоупотрѣблява. Който има очи, рѣце, само той може да грѣши. Слѣпиятъ, сакатиятъ не могатъ да грѣшатъ. Какъвъ грѣхъ може да направи онзи, който е лишенъ отъ чувства? Той е малко семе, затворено въ кутия; при тѣзи условия семето не може да грѣши.

Днесъ всички хора преживяватъ своето минало, вследствие на което се натъкватъ на голѣми противоречия. Тѣ живѣятъ въ миналото и не могатъ да се справятъ съ настоя-

щето. Задачата на живота имъ се заключава въ това, именно, да излѣзатъ отъ миналото и да влѣзатъ въ настоящия животъ. Настоящиятъ животъ изисква отъ човѣка да опредѣли отнoшенията си къмъ Бога, къмъ ближния си и къмъ себе си. За да изпълни тази задача, човѣкъ трѣбва да прилага закона за координиране на силитѣ. Срещне ли нѣкой силенъ човѣкъ, той трѣбва да знае, какъ да се справи съ него. Какъ ще се справите съ мечката? Като срещнете мечка въ гората, вие ще се качите на нѣкое дърво или на нѣкоя скала и оттамъ ще наблюдавате, какво прави. Обаче, ако владѣете закона за координиране на силитѣ, като видите мечката, отдалечъ още ще ѝ въздействувате съ мисълта си, да се върне отъ пжтя си, да вземе друга пжтека.

Ученикътъ трѣбва да работи върху мускулитѣ на лицето, на носа, на брадата си, да ги координира. Брадата на човѣка символизира неговата воля. Той трѣбва да работи върху силитѣ на волята си, да ги координира. Не обработва ли силитѣ на волята си, той нищо не може да постигне. Чрезъ волята си човѣкъ може да преодолява всички външни и вътрешни мжнотии и препятствия въ живота си.

Единъ день Буда заспалъ въ една цвѣтна ливада. Въ това време една змия се приближила до него и го обвила. Като започнала да го души, Буда веднага се събудилъ и приложилъ закона на смаляването. Той се смалилъ

толкова много, че се изхлузилъ отъ оковитѣ на змията. Буда се освободилъ лесно отъ змията, понеже знаелъ, какъ да се смалява.

Какво ще правите вие, ако се намѣрите въ ограничителнитѣ условия на живота? Нещастията, ограниченията, страданията въ живота не сж нищо друго, освенъ оковитѣ на змията. Намѣрите ли се въ нейнитѣ окови, тя непременно ще ви задуши. Какъ ще се освободите отъ змията: чрезъ разширяване, или чрезъ смаляване? Чрезъ смаляване. Ще започнете да се смалявате, докато се изхлузите отъ змията. За да дойде до закона на смаляването, човѣкъ трѣбва всѣки день да се отказва отъ нѣщо не-сжществено и да остане само съ Божественото съзнание, съ което е дошълъ на земята. Само при това положение човѣкъ може да се смали дотолкова, че да се изхлузи отъ оковитѣ на змията. Освободи ли се отъ тия окови, той отново ще създаде своята форма. Щомъ създаде новата си форма, той веднага ще вложи въ нея идеитѣ и чувствата си. Въ природата нищо не се губи. Човѣкъ временно само губи формата си, т. е. той видоизмѣня формата си, докато се изхлузи отъ ограничителнитѣ условия. Освободи ли се отъ тия условия, той отново се проявява. Ако нѣкой ученикъ иска да свърши училище, но нѣма благоприятни условия, той трѣбва временно да се примири съ невъзможността да учи. Въ ума си, обаче, той трѣбва да държи мисълта, че ако тази

година не може да учи, следната година ще му се лалатъ добри условия.

Сега азъ говоря за изключенията въ живота. Съ правилата човѣкъ лесно се справя, но съ изключенията се работи мъчно. Ако не може да се справи съ изключенията въ живота си, човѣкъ се натѣква на такива сили въ себе си, които му противодействуватъ и ставатъ причина за нежелателни промѣни на неговитѣ външни и вътрешни органи. Запримѣръ, носѣтъ, устата, брадата му започватъ постепенно да се измѣнятъ. Носѣтъ става по-широкъ или по-тѣсенъ отколкото трѣбва. Устата сжщо става по-голѣма, устнитѣ надебеляватъ или изтъняватъ повече отколкото трѣбва. За да следи промѣнитѣ, които ставатъ съ органитѣ на лицето си, човѣкъ трѣбва да знае, колко голѣми трѣбва да бждатъ тѣ, споредъ ръста му. Изобщо, човѣкъ трѣбва да се изучава, да знае, какви мѣрки да взима за изправянето си. Ако носѣтъ, устата и брадата на човѣка сж правилни и отговарятъ на мѣрката, която природата е предвидила, това показва, че силитѣ въ организма на този човѣкъ сж координирани. Отъ неговитѣ мисли и чувства излиза приятна миризма. Не сж ли координирани силитѣ на човѣшкия организъмъ, човѣкъ е лишенъ отъ това благоухание. Срещнете ли човѣкъ, на когото силитѣ не сж организирани, отъ него излиза неприятна миризма. За да се освободи отъ тази миризма, той трѣбва да прави изпотявания, да пречисти тѣ-

лото си отъ ония утайки и наслоявания, които прѣчатъ за координирането.

Като ученици, вие трѣбва да бждете смѣли и искрени въ себе си. Погледътъ ви трѣбва да бжде устойчивъ. Неподвижниятъ, уставовенъ погледъ не подразбира още устойчивостъ, но и бързото движение на очитѣ не е правилно. Очитѣ трѣбва да бждатъ спокойни, съ ритмично и пластично движение. Наблюдавайте се, да видите, какъ се движатъ очитѣ ви. Човѣкъ трѣбва да се наблюдава, да следи, какви мисли и чувства го вълнуватъ. Забележи ли нѣщо отрицателно въ себе си, да не се смущава, но да се заеме съ изправянето му. Има ли нѣкакъвъ недостатъкъ, човѣкъ трѣбва да приложи волята си, да го изправи. Колкото време да му отнеме, той не трѣбва да се отчайва. Това значи вслевъ човѣкъ. По отношение на работата върху себе си, човѣкъ трѣбва да постоянствува, да бжде истински мжжъ. Какво разбираме подъ думата „истински мжжъ“? Това значи благороденъ човѣкъ, който устоява на думата си. Кажете ли, че трѣбва да свърши нѣкаква благородна работа, той постоянствува. Погледнете ли въ лицето му, отъ него блика животъ и енергия.

Кои сж характернитѣ чѣрти на мжжа и кои—на жената? Мжжътъ трѣбва да бжде справедливъ и никога да не лъже. На мжжа не се позволява никаква лъжа. Ако мжжътъ понѣкога се проявява грубо, простено му е, но ако лъже, не му се прощава. Жената трѣбва да

има благородно, отзивчиво сърдце, което никога да не се обижда. Тя трѣбва да бжде дълбока вода — море или океанъ. Каквото камъкъ да хвърлите въ нея, да не се размѣтва. Мжжътъ трѣбва да бжде висока планина. Каквито бомби да хвърлятъ къмъ него, да не го засѣгатъ.

Сега, като говоримъ за координиране на силитѣ, натѣкваме се на въпроса за влиянието. Колкото да се пазятъ отъ влияния, хората не могатъ да бждатъ свободни отъ тѣхъ. Запримѣръ, ако нѣкой мжжъ обича да лъже, той непременно ще повлияе на жена си. Ако пъкъ жената не е благородна, тя ще повлияе на мжжа си. Подъ нейно влияние той ще стане грубъ. Благородството и търпението сж качества, свойствени на жената. Синътъ може да придобие тия качества отъ майка си. Като казвамъ, че търпението е качество на жената, имамъ предъ видъ козмическата жена — девата. Съ други думи казано: само любещиятъ може да бжде търпеливъ.

Като ученици, вие трѣбва да се стремите къмъ естественостъ. Каквото правите, да бжде направено добре и красиво. Ако поздравявате нѣкого, въ поздрава ви трѣбва да има истинско почитание. Поздравете човѣка, сторете му пжтъ да мине, а следъ това продължете и вие своя пжтъ. Ако искате да учите, трѣбва да знаете, защо учите—по подражание, или отъ любовъ къмъ ученето. Ако се радвате, радвайте се отъ сърдце, да заразите окръжаващитѣ съ своята

радостъ. Ако скърбите, скръбта ви трѣбва да излиза отъ дълбочината на душата. Въ това отношение вие трѣбва да бждете герои. Ако обичате, обичайте съ всичкото си сърдце и умъ. Обичайте, безъ да очаквате да ви обичатъ.

Днесъ всички искатъ да бждатъ обичани. Да желае човѣкъ това, значи, да иска най-голѣмото нѣщо. Щомъ иска да бжде обичанъ, човѣкъ трѣбва да бжде готовъ да върши всичко, каквото любовта изисква. Не може ли да върши всичко това, той не е готовъ за любовта. Щомъ не е готовъ, той трѣбва да се откаже отъ желанието си да го обичатъ. Само боговетѣ, ангелитѣ, арахангелитѣ могатъ да бждатъ обичани, защото тѣ сж въ състояние да направятъ всичко, което любовта имъ заповѣда. Обикновениятъ човѣкъ не може и не трѣбва да желае да бжде обичанъ отъ всички хора. Има ли такова желание, той е излѣзълъ отъ рамкитѣ на човѣшкитѣ възможности. Слушате нѣкой да казва, че никой не се грижи за него, че Богъ го е изоставилъ. Много иска този човѣкъ. Той се е отпусналъ, нищо не работи, а изисква любовта и вниманието на Бога. Той иска Богъ да спре всичката си работа и да се занимава само съ него. Това е невъзможно.

Въ едно индийско предание за Брама — върховното божество на Индия, се разправя, че нѣкога той получилъ подарѣкъ едно яйце, въ което билъ скритъ цѣлиятъ козмосъ. Това яйце било подарено на Брама, за да го изпитатъ,

какво може да направи съ него. Брама поставилъ яйцето при благоприятни условия за неговото излупване. Яйцето се излупило и отъ него излѣзълъ сегашниятъ свѣтъ. Значи, свѣтътъ сѣществува благодарение на подарѣка, който Брама е получилъ.

Питамъ: ако Богъ даде на всѣки човѣкъ по единъ подарѣкъ, какво ще направи той съ него? Можете ли да го използвате разумно, да влѣзе въ работа? Всѣки трѣбва да се запита, какво може да направи съ идеитѣ, които Богъ е вложилъ въ неговата глава. Като не мисли, както трѣбва, човѣкъ казва, че не е въ сила да реализира Божественитѣ идеи. Защо не може да ги реализира? Защото били мжчни. Въ Божественитѣ нѣща се крие доброто, а въ човѣшкитѣ — и злото, и доброто. Човѣкъ е въ състояние да прави и добро, и зло. Ако има нѣщо мжчно въ свѣта, това е да прави човѣкъ зло. Въпрѣки това той прави зло. Следователно, ако човѣкъ прави най-мжчното въ свѣта — злото, много лесно може да прави доброто. И детето може да прави добро.

Като ученици на окултна школа, вие трѣбва да се отличавате отъ другитѣ хора. Ученикътъ трѣбва да има високъ идеалъ и да го следва неотклонно. Този идеалъ води къмъ придобиване на знание, свобода и любовъ. Искате ли нѣкой да му покажете, какво знаете, извикайте го да види, какъ живѣете. Отъ живота на човѣка се сѣди за знанието, свободата и любовта, които той носи въ себе си. —

Докажи, че имашъ знание. — Знанието, истината, любовта нито се доказватъ, нито се отричатъ. Какъ ще докаже розата, че има приятна миризма? Който се приближи до нея, веднага ще се убеди, че тя има приятна миризма. Ако и човѣкъ благоухае, хората сами ще го търсятъ и ще му отдадатъ нужното почитание. Като е дошълъ на земята, човѣкъ е обещалъ да реализира Божественитѣ идеи и да изпълни волята Божия. Изпълни ли обещанието си, човѣкъ ще бжле: изворъ, отъ който извира чиста, кристална вода; цвѣте, което цвѣти; дърво, отрупано съ зрѣли, вкусни плодове; статуя, която художникътъ е завършилъ вече; храмъ, въ който свещеницитѣ и пѣвцитѣ служатъ на Бога и призоваватъ всички хора да Му се поклонятъ въ духъ и истина.

Като ученици, вие трѣбва да се стремите къмъ великия идеалъ на живота, да го реализирате, безъ да се връщате къмъ миналото. Въ миналото нѣма онази красота, къмъ която се стремите. Миналото е животъ на жертви и противоречия. Бждещето оправдава всички страдания на човѣчеството въ миналото и въ настоящето. За да използвава настоящето, човѣкъ трѣбва да координира силитѣ на своя организъмъ съ тия на природата. За да постигне това, човѣкъ трѣбва да координира своя слънчевъ вжзелъ съ енергиитѣ на слънцето, енергиитѣ на черния дробъ — съ тия на Сатурна, задната частъ на мозъка — съ Венера, долната частъ на челото — съ Меркурий. Въ

долната частъ на мозъка се намира центъра на наблюдателността — обективниятъ умъ на човѣка. Следователно, когато срещнете човѣкъ, който наблюдава нѣщата, съ цель да ги изучи, ще знаете, че той е меркурианецъ. Онзи, който обича да разсжждава, да философствува и да прави философски заключения, той е сагурновъ типъ.

Днесъ всички хора трѣбва да работятъ върху координиране на силигѣ си. Да се координира човѣкъ, това значи, да води хармониченъ животъ. Въ което общество влѣзе, той трѣбва да се отнася къмъ всички съ почитание, съ довѣрие, като къмъ души, а не като къмъ личности. Обикне ли нѣкого, той трѣбва да знае, че се намира подъ окото на разумнитѣ и възвишени същества. Тѣ го наблюдаватъ и следятъ, какъ проявява любовта си. Да любишъ, това значи, да изпълнявашъ свещенъ актъ, не предъ подобнитѣ си, но предъ възвишения свѣтъ. Отъ това, какъ ще извършишъ този актъ, зависи, дали ще получишъ Божието благословение. Богъ простира ръцетѣ си върху онзи, който е проявилъ любовта правилно.

Сега азъ не говоря за обикновената любовъ, но за онази любовъ, която има за обектъ истината. Велико и свещено нѣщо е да изяви човѣкъ любовъ къмъ истината. Проявлението на тази любовъ опредѣля бждещето на човѣка. Само онзи може да бжде обичанъ, който е приложилъ въ живота си любовъ къмъ исти-

ната, т. е. любовта, която има за обектът истината. Щомъ прояви тази любовъ, цѣлото небе се отваря за него, и всички се радватъ, че сж срещнали човѣкъ, изразителъ на любовта. Да ти се радватъ възвишенитѣ сжщества, това значи, да се възнесешъ на седмото небе. Изгубишъ ли тази любовъ и радостъ, ти се смалявашъ, дохождашъ до положението на бубулчица — сжщество, което е лишено отъ всѣкаква идея, отъ импулсъ въ живота. Страшно е положението на онзи, който е изгубилъ своя вътрешенъ потикъ къмъ знание. любовъ и свобода.

Желая ви да придобиете онова знание, което носи свѣтлина за ума.

Желая ви да придобиете онази любовъ, която изключва всички противоречия и недоразумения.

Желая ви да придобиете онази свобода, при която сами да се вързвате и развързвате, сами да излизате и да се връщате.

Желая ви да се координирате съ силитѣ на разумната природа, съ всички добри хора на земята. Постигнете ли това, къмъ васъ ще потекатъ енергии отъ всички посоки, и вие ще бъдете готови за работа и служене на Бога въ духъ и истина.

— Само свѣтлиятъ пѣтъ на мждростъта води къмъ истината.

✱

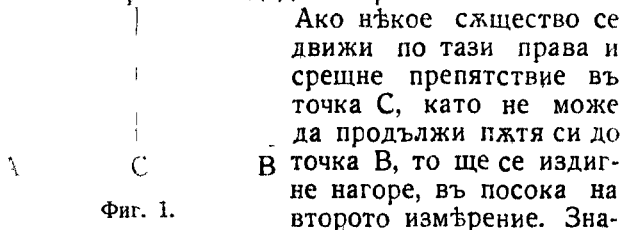
31. Лекция отъ Учителя, държана на
8 май. 1927 г. София.

Свѣтлиятъ кръгъ

— Само свѣтлиятъ път на мъдростта води къмъ истината.

— Тя постоянно ни весели.

На фиг. 1. е дадена правата линия АВ.

чи, ако човѣкъ срещне препятствие въ живота на първото измѣрение, нищо друго не му остава, освенъ да се издигне нагоре, въ посока на второто измѣрение. Това е методъ, който човѣкъ може да приложи по отношение на своитѣ мисли. Срещне ли известно препятствие или съпротивление въ мисълта си, човѣкъ трѣбва да се подигне въ по-високо поле. Влѣзе ли въ полето на висшата мисълъ, той е свободенъ отъ всички противоречия и спънки.

Коя е причината за препятствията въ живота? Преди всичко препятствия сѣществуватъ въ материалния свѣтъ, дето възможноститѣ сѣ ограничени. Когато казваме, че въз-

можноститѣ на човѣка сж ограничени, имаме предѣ видѣ материалния животѣ, въ който идеитѣ не се реализиратѣ мигновено, както въ идейния свѣтъ. Въ идейния свѣтъ човѣкъ може въ единѣ моментѣ да стане милиардерѣ, царѣ, божество, но дойде ли до реализиране на тия идеи, нужно е време. При сегашнитѣ условия на живота невъзможно е всички хора да станатѣ царе, но презѣ вѣчността всички иматѣ възможностѣ да постигнатѣ идеалитѣ си. По-неже въ единѣ животѣ човѣкъ не може да реализира желаніята си, затова сж предвидени много сжществуванія. Много пжти ще дохожда човѣкъ на земята, докато реализира своитѣ желанія и се усъвършенствува.

И тъй, за да реализира една своя идея, човѣкъ трѣбва да разполага съ известни условия. Запримѣръ, ако иска въ даденѣ моментѣ да си ушие копринена дреха, той трѣбва да има на разположение коприна. Какѣ ще реализира идеята си, ако страната, въ която живѣе, не произвежда коприна? Въ идейния свѣтъ човѣкъ лесно може да има копринена дреха, но въ материалния свѣтъ не може да я реализира. — Ама азѣ искамѣ да имамѣ копринена дреха. — Какѣ ще искате отѣ хората това, което тѣ не сж въ състояние да направятѣ? Въ идейния свѣтъ човѣкъ може да бжде милостивѣ, любещѣ, добродетеленѣ, но ако рече да се прояви такъвѣ, какъвто желае, ще види, че не може. Колкото да желае, въ единѣ и сжщѣ моментѣ човѣкъ не може да обича

всички хора. Въ даденъ моментъ човѣкъ може да обича само едно лице. Щомъ обича единъ човѣкъ, той не може едновременно да обича всички хора.

Като ученици, вие трѣбва да се стремите къмъ Цѣлото, къмъ Бога, въ Когото се включватъ всички живи същества. Обичате ли Бога, ще обичате и Неговитѣ части. Отпратете всичката си любовъ и всичкото си внимание къмъ дървото, а не къмъ неговитѣ листа и клоне. Отъ благосъстоянието на цѣлото дърво зависи благосъстоянието на всѣки листъ и клонъ.

Възлюбете живота. Това е задачата на всѣки човѣкъ. Всѣки може да възлюби живота, но никой не може да го придобие. Защо? Защото животътъ му е даденъ вече, нѣма защо да го придобива. Има нѣща, които човѣкъ трѣбва да придобие, но за тѣхъ се иска време, усилие и трудъ. Малко е житното зърно, но милиони работници работятъ въ неговата лаборатория, докато го извадятъ на бѣлъ свѣтъ. Малки, свѣтли точки сж Божественитѣ мисли, но за реализирането на една такава мисль сж нужни милиарди работници. Човѣкъ се е родилъ на земята, но колко работници сж чукали върху него, за да се яви днесъ въ човѣшка форма! Първоначално човѣкъ е съществувалъ като идея въ ума на Бога, докато е дошълъ денътъ на неговото проявление.

Сжщото може да се каже и за идеитѣ. Всѣка идея може да се реализира на земята, само когато слѣзе отъ идейния свѣтъ. Докато

е въ идейния свѣтъ, тя храни само ума на човѣка. Щомъ се оформи и отдѣли отъ другитѣ идеи, тя слиза на земята, като запазва основата си неизмѣнна и така се реализира. Въ даденъ моментъ човѣкъ може да реализира само една идея. Докато държи въ ума си две идеи върху единъ въпросъ, той не може да реализира нито една отъ тѣхъ. Запримѣръ, човѣкъ може да се храни само по единъ начинъ — чрезъ устата. Стане ли ангелъ, той може да се храни пакъ по единъ начинъ — чрезъ поритѣ на тѣлото си. И човѣкъ се храни чрезъ поритѣ, но несъзнателно. Поритѣ възприематъ прана отъ въздуха и по този начинъ обновяватъ организма. За да се реализира една идея, тя трѣбва да мине презъ подсъзнанието, или презъ свръхсъзнанието. Тамъ идеята узрѣва и излиза на бѣлъ свѣтъ, готова за реализиране. Подсъзнанието крие въ себе си живота на миналото. Тамъ сж складирани опитноститѣ на човѣка. Достатъчно е човѣкъ да напегне мисълта си, да се концентрира, за да извади нѣщо отъ склада на своето далечно минало.

Всѣки човѣкъ трѣбва да работи върху концентриране на мисълта си. Не работи ли доброволно, насила ще го заставятъ. Великитѣ хора се отличаватъ съ голѣма концентрация на мисълта си. За да постигнатъ концентрация на мисълта си, тѣ сж минали презъ голѣми страдания и тежка дисциплина. За да напише едно велико произведение, писателятъ е миналъ презъ такава дисциплина, ка-

квато обикновеният човѣкъ не подозира. Вие четете, запримѣрь, романа „Възкресение“ отъ Толстой, но не знаега, кое го е заставило да напише този романъ. Кога може да възкрѣсне човѣкъ? Когато поправи своето минало.

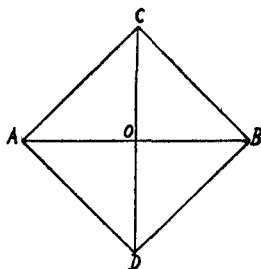
Като работи върху самовъзпитанието си, човѣкъ трѣбва да се стреми къмъ чистота. Нѣма по-красиво нѣщо на физическия свѣтъ отъ чистотата. Да бждешъ чистъ на земята, това значи, да живѣешъ въ рая. Чистотата е свързана съ здравето. Чистиятъ човѣкъ, външно и вътрешно, е абсолютно здравъ. За да бждете здрави и да запазите чистотата си, не увеличавайте тежестъта на желанията си. Всѣко желание има опредѣлена тежестъ. Колкото по-ниско е едно желание, толкова по-голъма е неговата тежестъ.

Следователно, искате ли да запазите чистотата на сърдцето си, не дръжте въ ума си две разбирания за живота, за науката, за природата. Стрежете се къмъ добъръ животъ и права мисълъ. Добриятъ животъ носи топлина за сърдцето. Правата мисълъ носи свѣтлина за ума. Четете ли нѣщо, не бързайте да се произнасяте, че нищо не струва. Кажете въ себе си, че тази форма на изказване на мисълта не е още завършена. Каквато да е формата на дадено произведение, то все ще може да трансформира енергиитѣ на нѣкой човѣкъ. Формитѣ на всички извори, скжпоценни камъни, животни, могатъ да трансформиратъ енергиитѣ на човѣка. Има автори — пи-

сатели, музиканти, художници, които сж въ състояние да трансформиратъ човѣшкитѣ енергии. Като знаете това, отдавайте на всѣки човѣкъ, на всѣко живо същество такова внимание и почитание, каквото и на себе си. Това е правило, което трѣбва да се спазва при самовъзпитанието. Самовъзпитанието има за цель да организира силитѣ на човѣка. Мжно се постига организиране на човѣшкитѣ сили. Ако отдѣлниятъ човѣкъ мжно се организира, колко по-мжно ще бжде организирането на обществото. Обществото не е механически сборъ на същества, но органически, съ строго опредѣлени интереси — материални, умствени, духовни. Кой каквито интереси има, трѣбва да ги реализира. Не ги ли реализира, той ще се подпуши. Нѣкой има интересъ къмъ научни въпроси, другъ — къмъ изкуствата. Нѣкои се занимаватъ съ окултни науки, изучаватъ щастливитѣ числа въ живота. Всѣки моментъ отъ времето е свързанъ съ щастливо, или съ нещастно число. Отъ съчетанието на силитѣ въ човѣка зависи, въ кой отъ двата момента ще попадне — въ щастливия, или въ нещастния. За да хармонизира силитѣ на своя организъмъ, човѣкъ се нуждае отъ вѣра.

Като изучавате геометрията, вие се натъквате на квадрата, като форма или образъ, съ който можете да вършите всичкитѣ си работи. Квадратътъ представя материалния свѣтъ, а кръгътъ — идейния. Като прекарате двата

диагонала АВ и CD въ квадрата ACBD, фиг. 1.,

фиг. 1.

той се раздѣля на четири малки и на два голѣми трижгълника. Диагоналътъ АВ, който сжщевременно е основа на трижгълниците АСВ и ABD, служи като граница на два свѣта. Защо? Защото точката D е свързана съ центъра на земята, а точката

C — съ центъра на слънцето. Който влѣзе въ трижгълника АСВ, ще има едни условия за животъ — възходящи. Който влѣзе въ трижгълника ABD, ще има други условия — низходящи. Тѣ представятъ две течения на живота, които се отразяватъ и въ самия човѣкъ: едното течение върви отъ главата къмъ краката, а другото — отъ краката къмъ главата. Всички енергии слизатъ отъ главата и отиватъ пакъ къмъ главата. Затова е казано: Каквато е главата на човѣка, такъвъ е цѣлиятъ човѣкъ. Дветѣ течения въ човѣка образуватъ единъ кръгъ около него. Колкото по-свѣтълъ е този кръгъ, толкова по-здро̀во и чисто е неговото тѣло. Когато линиитѣ на този кръгъ не се прекъсватъ, човѣкъ може да направи всичко. Той започва да пише, да работи, да твори. Той става поетъ, художникъ, музикантъ.

Желая всички да образувате този свѣтълѣ кръгъ около себе си и да бъдете внимателни, да не подпушвате енергиитѣ си. По този начинъ вие ще бъдете защитени отъ буритѣ на живота. Това значи, да се свърже човѣкъ съ добритѣ влияния на планетитѣ.

— Само свѣтлиятъ пътъ на мъдростѣта води къмъ истината.

— Тя постоянно ни весели.

*

32. Лекция отъ Учителя, държана на
15 май, 1927 г. София.

Седмиятъ кръгъ на живота

— Само свѣтлиятъ пътъ на мъдростъта води къмъ истината.

Размишление.

Днесъ ще ви дамъ една задача, да работите върху Библията. Цѣлиятъ класъ ще се раздѣли на две групи, и всѣки единъ отъ групата ще вземе по една отъ книгитѣ на Стария Заветъ. Запримѣръ, единъ ще вземе Битие, другъ — Изходъ, трети — Левитъ и т. н. Като четете книгитѣ, ще изучавате характера на всѣки единъ, за когото се говори. Коя е характерната чѣрта на Аврама? Аврамъ се отличавалъ съ послушание. Той напусна бащиния си домъ и отиде въ непознати земи. Той отиде въ Египетъ да се учи. Сегашнитѣ хора се оплакватъ отъ условията. Какво е било положението на старозаветниците? Тѣ сж живѣли при по-тежки условия на животъ, отколкото сегашнитѣ хора. Отде черпѣха тѣ сила, за да издържатъ?

Като ученици, вие трѣбва да изучавате цѣлокупния животъ, както и единичния — човѣшкия животъ. Като изучавате човѣшкия животъ, ще видите, че въ него има седемъ кръга. Шесттъ кръга сж въ покой, а седмиятъ — въ

постоянно движение. Който схване движението на седмия кръгъ, той е разбралъ живота. Сжщото дѣление имаме и въ окото. Който може да схване седмиятъ кръгъ и да чете по него, само той вижда живота на човѣка въ окото. Всѣки не може да чете по окото. Всѣки не може да чете и по лицето на човѣка. За да чете по окото, по лицето, по линиитѣ на ржката, човѣкъ трѣбва да схваща не само линиитѣ, които сж въ покой, но и ония, които сж въ постоянно движение. Характерътъ на човѣка не се опредѣля отъ статическитѣ линии на лицето, на носа, на устнитѣ, на очитѣ, но отъ линиитѣ, които постоянно се движатъ. Какво ще прочетете по лицето на една мумия, или на една статуя? Колкото да е гениална, статуята изразява само една основна чѣрта. Тя изразява идеята, която скулпторътъ е вложилъ въ нея. За да направи цененъ камъка, скулпторътъ е вложилъ въ него една идея. Безъ идеи нищо не се постига. Следователно, човѣкъ трѣбва дълго време да мисли върху красиви нѣща, да възприема красиви и възвишени чувства и да проявява добри постѣпки, за да изработи ценното въ своя характеръ. Да мисли човѣкъ съзнателно, това е цѣла наука. Като мисли, чувствува и постѣпва съзнателно, човѣкъ се подига. Сжщевременно той се справя съ излишнитѣ енергии на своя организъмъ. Ако не може да се справи съ излишъка на своитѣ енергии и не знае, какъ да ги трансформира, човѣкъ се излага на го-

лѣми страдания и болести. И тогава, отъ доброто излиза нѣщо лошо.

И тъй, спрете вниманието си на седмия кръгъ на вашия животъ и бждете готови да реализирате всичко красиво, което излиза отъ него. Мине ли нѣкаква свѣтла мисль презъ ума ви, не я изпускайте. Приемете я въ себе си и я реализирайте. Не я ли приемете, вмѣсто нея ще дойде друга, отъ низшъ характеръ. Съ възвишенитѣ мисли човѣкъ работи и се подига, а съ низшитѣ се мжчи и труди. Отъ васъ се иска съзнателна работа, да не очаквате наготово, като на лотария. Печалбата на лотария е случайно нѣщо: или ще спечелишъ, или ще загубишъ.

Днесъ всѣки човѣкъ трѣбва да работи върху себе си, да създаде характеръ. Едно отъ условията за създаване на характеръ е постоянството и точността. Обещае ли нѣщо, човѣкъ трѣбва да изпълни обещанието си — никакво отлагане не се позволява. Човѣкъ трѣбва да бжде точенъ не само къмъ близкиитѣ си, но и къмъ себе си. Обещае ли му нѣкой да дойде въ опредѣленъ часъ и не изпълни обещанието си, той не трѣбва да чака. Има сжщества, които сж заинтересувани отъ човѣка. Едни иматъ желание да го спъватъ, а други — да го подигатъ. Тия, които го спъватъ, иматъ желание да го обератъ, да изсмучатъ жизненитѣ му енергии и по този начинъ да го демагнетизиратъ. Това наричаме „духовенъ вампиризмъ“, или ограбване на духовнитѣ енергии на човѣка. Запримѣрь, дойде ви

нѣкаква Божествена идея, която трѣбва да реализирате. Тѣкмо се готвите да я реализирате, нѣщо вѣтре въ васъ ви казва: Не бързай, не е дошло още времето за тази идея. Щомъ чуете този гласъ, вие се отказвате отъ намѣрението си. Щомъ се откажете, веднага идатъ сжщества, служители на духовния вампиризмъ, и ви ограбватъ.

За да не губите духовнитѣ си сили, щомъ дойде въ ума ви нѣкаква свѣтла идея, веднага пристѣпете къмъ реализирането ѝ. Ако при първия опитъ не сполучите, направете нѣколко опити, докато я реализирате. И да се обезсърдчите, пакъ не се отказвайте. Личността може да се обезсърдчи, това е външно обезсърдчаване. Важно е душата да остане тиха и спокойна, като гладката повърхност на океана, като спокойното лазурно небе. Безъ постоянство никаква култура не сжествува. Вие искате да бъдете носители на новата култура. Какъ ще постигнете това, ако не работите, ако не правите опити и упражнения? Имайте постоянството на мравката, на пчелата.

Лесно е човѣкъ да се обезсърдчи, но изкуство е самъ да се насърдчи. Разправятъ за Мохамеда следния случай. Като виждалъ, колко мъчно учението му си пробивало пѣтъ, той се отчаялъ и решилъ да избѣга, да се скрие отъ очитѣ на хората. За тази цель той отишълъ въ една гора и, като се уморилъ, седналъ на единъ камъкъ да си почине. Дълбоко

замисленъ въ своитѣ идеи, той видѣлъ предъ себе си една мравка, натоварена съ нѣщо голѣмо, извънъ силитѣ ѝ. Като вървѣла, тя попаднала на единъ стрѣменъ пѣтъ. Мохамедъ се спрѣлъ да наблюдава, какъ ще мине стрѣмнината съ голѣмия товаръ на гърба си. Той останалъ очуденъ, като видѣлъ, че мравката не се отчаяла, но продължавала да се бори съ препятствието. Мохамедъ започналъ да брои, колко пѣти ще се засилва да мине стрѣмнината. Цѣли 99 пѣти мравката се отпращала къмъ препятствието и на стотния пѣтъ го преминала. Тогава Мохамедъ си казалъ: Ако една мравка може да приложи постоянство и да преодолѣе голѣмитѣ препятствия въ живота си, не мога ли и азъ да преодолѣя своитѣ? Той се върналъ въ дома си и продължилъ започнатата си работа. Като разуменъ и посветенъ човѣкъ, Мохамедъ видѣлъ голѣмото постоянство на едно малко същество и последвалъ неговия примѣръ.

Дръжте въ ума си следната мисълъ: Каквото се случва на човѣка, който люби Бога и пази законитѣ Му, всичко работи за негово добро. Не е достатъчно човѣкъ само да придобие нѣкаква философия. или да стане поетъ, музикантъ и художникъ и да загуби придобитото. Човѣкъ трѣбва да умре съ това, което е придобилъ, и да го занесе съ себе си въ другия свѣтъ. Много хора иматъ убеждения, но като дойде смъртта предъ тѣхъ, едни се отказватъ отъ убежденията си, а други зами-

наватъ съ тѣхъ заедно. Запримѣрь, разказватъ за Калвина, какъ издържалъ на убеждението си. Когато билъ на смъртно легло, изпратили единъ кардиналъ да го причасти и изповѣда. Калвинъ отворилъ очитѣ си и казалъ: „И безъ кардинали ще ида на онзи свѣтъ. Между Бога и мене не позволявамъ да застане нѣкой.“ Убеждение ималъ Калвинъ и съ убеждението си отишълъ на онзи свѣтъ.

Ще ви дамъ едно упътване при изпълнение на задачата върху четенето на Стария Заветъ. Която книга ви се падне, ще я четете съзнателно. Ако се паднатъ Псалмитѣ, ще ги четете внимателно, да извадите характерното отъ тѣхъ. Въ всѣки Псаломъ се виждатъ условията, при които е писанъ, както и преживяванията, които Давидъ ималъ, характера му и т. н. Това можете да видите въ по-важнитѣ и силни псалми. Като четете Исаия, сж-що така направете характеристика и сравнете характера му съ този на Иеремиа, Иезекиила и др. Като свършите книгитѣ на Стария Заветъ, започнете да четете Новия Заветъ. Като дойдете до Посланията на Павла, на Йоана, на Петра, сравнете ги и вижте, при какви условия сж живѣли и работили. Първоначално апостолъ Павелъ е гледалъ оптимистически на живота, но следъ като го били нѣколко пжти, той казалъ: „Братя, съ голѣми мжки и страдания ще влѣземъ въ Царството Божие.“ На друго мѣсто той казва: „Пжтътъ упазихъ, вѣрата упазихъ, сега ми остава вѣнецътъ на живота.“

Като четете, не се спирайте на подробноститѣ, но на по-важнитѣ мисли, които характеризиратъ личността, условията, при които тя е работила, както и идентѣ, които сж я вълнували.

Добре е понѣкога да правите наблюдения върху себе си, да видите, кои тонове ви влияятъ — низкитѣ или високитѣ, цѣлитѣ или половинитѣ и т. н. Съвременната наука е изчислила броя на трептенията на високитѣ и на низкитѣ тонове, но не е изчислила, колко трептения има думата „любовъ“. Всички говорятъ за любовта, но никой не знае, на кой тонъ по трептения отговаря тя. Като сравнявате броя на трептенията на думитѣ, можете да стигнете до положение, при което музиката да се превърне въ говорима речъ. Нѣкои музиканти сж постигнали това. Като слушате нѣкой виденъ цигуларъ, вие казвате: Цигулката му не свири, но говори. Постигание е това. Когато музикантътъ свири добре, свиренето му се превръща въ говоръ. Когато ораторътъ е красноречивъ, говорътъ му се превръща въ музика. Следователно, между музиката и говора не трѣбва да има разлика. Това може да се постигне, когато всички науки се одухотворятъ и приложатъ въ живота. Математиката, запримеръ, трѣбва да се приложи въ експерименталния животъ, да обяснява всички житейски явления. Като решава задачи, математикътъ получава понѣкога резултатъ нула. Той не се обезсърдчава. Защо? Защото за него и нулата е реална величина. Когато една идея е въ ну-

лево състояние, това значи, че се намира въ пасивно, въ непроявено състояние. Какво трѣбва да се направи съ тази идея? За да се прояви, тя трѣбва да се постави подъ нулата, т. е. подъ почвата. Ако правата линия представя почвата, т. е. нулевата линия, вие трѣбва да посадите житното зърно въ почвата, подъ нулата. Щомъ се намѣри подъ нулата, въ ограничителнитѣ условия на живота, житното зърно започва да страда, но прави усилия да се освободи отъ страданията. Единъ день виждате житенъ стъркъ надъ земята — житното зърно се освободило и започнало да расте.

Сжщиятъ законъ се отнася и за идеитѣ. Посадете една своя идея въ мозъка си, подъ нулата, и не се безпокойте. Отъ време на време поливайте идеята си и не мислете, какъ и кога ще израсте. Когато не очаквате, ще видите, че е подала главичката си навънъ. Процесътъ още не е завършенъ. Досега идеята бѣше подъ нулата, сега е надъ нулата. Посаждането на идеитѣ става подъ нулата, а реализирането имъ — надъ нулата, въ въздуха. Ще дойде день, когато за реализиране на нѣкои идеи ще се изисква по-рѣдка срѣда отъ въздуха, а именно: топлина, свѣтлина, електричество, магнетизъмъ. Днесъ повечето идеи се посаждатъ въ земята, а се реализиратъ въ въздуха. Изобщо, за реализиране на идеитѣ се изискватъ специални условия. Има идеи, които безъ вода не могатъ да се реализиратъ, други — безъ въздухъ, трети — безъ свѣт-

лина. Ако познавате условията, при които идитѣ сж расли, вие можете да се произнесете за всѣки поетъ и писателъ, при какви условия е писалъ произведенията си. Въ поезията на поета е очертанъ цѣлиятъ му животъ: неговитѣ мисли, чувства, желанія, начинъ на живѣне. Четете поезията на нѣкой поетъ и казвате, че той живѣе въ областъта на чистата, възвишена мисль. Никой не може да скрие това, което живѣе въ него. Никой не може да се упати отъ влиянията на външния свѣтъ. Когато влѣзе въ храма и видѣ, че търговци продаватъ вътре гълъби и други стоки, Христосъ се възмути отъ тѣхния животъ и взе камшикъ, та ги изгони вънъ. Въ душата на Христа се подигна възмущение срещу тия, които опетниха най-малкото и скрито мѣсто — сърдцето си. Не опетнявайте въ себе си онова малко, свето мѣсто, въ което Богъ присѣтствува. Колкото малко да е вашето светилище, пазете го чисто, неопетнено. Съ всичко търкувайте, но сърдцето си оставете чисто. непокуварено. Запазете сърдцето си въ чистота и светостъ. Чисто ли е сърдцето ви, и окото ви ще вижда ясно.

При единъ виденъ адептъ, който познавалъ добре магията, дошълъ другъ адептъ, да се разговаря съ него. Като се разговаряли по различни въпроси, гостътъ пожелалъ да влѣзе въ светилището на адепта, да го разгледа. Безъ да мисли много, адептътъ отворилъ вратата на светилището си и пусналъ госта въ-

тре. Следъ заминаването на госта, адептътъ забелязалъ, че му липсватъ жезъла и чашата — гостътъ ги взелъ за себе си. Кой е виновенъ за кражбата? Самиятъ адептъ. Той не трѣбваше да отваря храма си и да показва на хората, какво има въ него. Този храмъ представя човѣшкото сърдце, което трѣбва да бѣде затворено. Искать ли нѣкой да познае сърдцето ти, това може да стане само по единъ начинъ. Какъвъ е този начинъ? Той трѣбва да влѣзе въ сърдцето ти като чиста, червена кръвъ. Докато се превърне на чиста кръвъ, той трѣбва да мине презъ устата, стомаха, червата, да се обработи и после, като кръвъ, да отиде въ сърдцето. Това означава стиха отъ Евангелието „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нѣмате животъ въ себе си.“

Като наблюдавамъ хората, виждамъ, че едни отъ тѣхъ живѣятъ повече въ стомашната си система, въ гжстата материя на живота, поради което сж изложени на голѣми страдания. Други живѣятъ повече въ дробоветъ си, а трети — въ главата. Дето и да живѣятъ, всички страдатъ. Каквото да правятъ, тѣ не могатъ да избѣгатъ отъ страданията, но могатъ поне да ги намалятъ, или съзнателно да ги носятъ. Тѣ могатъ да ги намалятъ, когато хармонизиратъ и тритѣ системи въ себе си: стомашна, дихателна и мозъчна. Може ли човѣкъ да хармонизира тия три системи въ себе си, енергиитѣ имъ ще се разпредѣлятъ равномѣрно. Тогава, каквото страдание да дойде, човѣкъ ще го

понесе спокойно. Той разбира живота и законитѣ, които го управляватъ, и отъ нищо не се смушава. Той знае, че всичко въ свѣта е подложено на постоянни промѣни. Щомъ външниятъ животъ се промѣня, съ него заедно се мѣни и вътрешниятъ животъ. Това не трѣбва да ви обезсърдчава, но да ви даде потикъ да учите. Истински потикъ е онзи, който иде отъ душата, въ която нѣма никаква амбиция, никакво съревнование.

Мнозина учатъ, работятъ, трудятъ се, но малко успѣватъ. Защо? Зашото иматъ голѣми желанія и амбиции. Тѣ искатъ да станатъ голѣми личности, видни хора, всички да ги познаватъ. Да ги познаватъ всички хора, да бждатъ видни, това значи, да иматъ особени качества. Вие знаете, че въ миналото сж сжществували грамадни дървета и животни, които сж внасяли страхъ и трепетъ въ по-слабитѣ отъ тѣхъ, но кжде сж тѣ днесъ? Отъ тѣхъ сж останали само желаняга имъ, които, отъ време на време, се проявяватъ по атавистически начинъ въ човѣка. Често слушате нѣкой да казва: Азъ искамъ да имамъ много кжши, богатства, голѣми знания, голѣма сила и т. н. Тѣзи желанія въ човѣка представятъ остатъкъ отъ желанята на предпотопнитѣ животни и растения. Помнете, че колкото повече знания имате, толкова по-голѣми страдания ви очакватъ. Нѣкой иска да бжде ясновидецъ, но главата му ще побѣлѣе отъ ясновидството. Като ясновидецъ, той ще вижда доброто въ хората,

но наредъ съ доброто ще вижда и лошото въ тѣхъ. Като ясновидецъ, той не подозира, че първо въ себе си ще види лоши чѣрти и прояви, които по-рано не е виждалъ, и ще започне да страда и да се измъчва. Въ такъвъ случай, докато човѣкъ не се е приготвилъ за ясновидство, за предпочитане е да не вижда всичко. Като знае това, невидимиятъ свѣтъ не събужда човѣка преждевременно за дарби, за които още не е готовъ. Затова, именно, казвамъ: Не желайте да се отворятъ очитѣ ви преждевременно.

Следователно, като ученици, вие трѣбва да започнете съ положителната наука за живота — да виждате въ човѣка само доброто и положителното. Като пораснете и станете адептъ, тогава само ви се позволява да виждате и лошото. Щомъ мислите за своитѣ слабости и погрѣшки, както и за тия на своитѣ близки, вие се заразявате отъ тѣхъ. За да не се заразявате, вие трѣбва да мислите за доброто. Когато се калите и не се заразявате отъ лошото въ свѣта, тогава можете свободно да изучавате неджзитѣ на хората. Обаче, това време е още далечъ.

Единъ отъ древнитѣ учители далъ на единъ отъ ученицитѣ си задача да чука солъ и въ това време да мисли за всичко, но не и за носорога. Какъ изпълнилъ задачата си ученикътъ? Тѣкмо обратно. Презъ всичкото време, докато чукалъ солта, той не мислилъ за нищо друго, освенъ за носорога.

Какво представя носорогът? Носорогът не е нищо друго, освенъ неджитѣ и обидитѣ, които постоянно държите въ ума си. Нѣкой вашъ приятелъ ви казалъ една обидна дума. Вие четете, работите, разговаряте се, но презъ всичкото време мислите за обидната дума, която ви казали. Защо ми каза така? Като го срещна, азъ ще му кажа, какъ смѣе да ме обижда. Срещнете го, кажете му нѣщо, да се удовлетворите, но пакъ не ви минава — носорогътъ е постоянно въ ума ви.

Сега ще ви дамъ едно правило, какъ да постѣпвате, когато нѣкой ви обиди, или не се отнесе съ васъ, както трѣбва. Всѣкога носете въ джоба си по една кутия локумъ. Каже ли ви нѣкой една обидна дума, веднага извадете кутията отъ джоба си и му предложете единъ локумъ. Той ще вземе локума, ще се засмѣе, но ще се замисли. Той ще разбере, че вие сте проводникъ на нѣщо високо, не искате да си служите съ сѣщата мѣрка, която самъ той е приложилъ. Ако не искате да носите локумъ, тогава носете въ джоба си по една-две мъжки и женски кърпички. Ако ви обиди братъ, ще му дадете мъжка кърпичка. На сестрата пъкъ ще дадете женска кърпичка. Ще имъ дадете кърпичката и ще имъ кажете: Вземете тази кърпичка за споменъ. Постѣпите ли по този начинъ, вие ще усѣтите вътрешна радостъ въ себе си, че сте могли да трансформирате и неговото, и вашето състояние. Постѣпвате ли по този начинъ, носътъ при основата си по-

степенно започва да се разширява. Когато човѣкъ издребнява въ идеитѣ си, носѣтъ при основата си постепенно се стѣснява. Това не е добъръ признакъ. Разширява ли се носѣтъ при основата си, човѣкъ става широкъ, благороденъ. Широчината на носа трѣбва да отговаря на останалитѣ удове на лицето. Срещнете ли хора съ много остри носове, ще знаете, че тѣ сж голѣми критици. Каквото да имъ дадете, все недоволни оставатъ. Каквото преживява човѣкъ, всичко се отпечатва на носа, на устата, на брадата, на веждитѣ му. Веждитѣ представятъ граница между духовния и физически свѣтове. Отъ веждитѣ се опредѣля и бъдещето на човѣка. Следователно, не е безразлично, дали човѣкъ има тънки или дебели вежди.

Като ученици на Велика Школа, вие трѣбва да се изучавате, да знаете, какви сили и способности криете въ себе си.

— Само свѣтлиятъ пжтъ на мъдростѣта води къмъ истината.

*

33. Лекция отъ Учителя. държана на
22 май, 1927 г. София.

Хармонични положения

— Само свѣтлиятъ пѣтъ на мждростѣта води къмъ истината.

Чете се една отъ темитѣ върху книгата отъ Библията: „Софония“.

Като четете Библията, трѣбва да прониквате въ вътрешния смисълъ, който е вложенъ въ отдѣлнитѣ книги. Забележете реда, по който сж наредени книгитѣ на Библията. Първата книга е Битие — начало на нѣщата. Втората е Изходъ — излизане. Третата е Левитъ — ржководна книга за онзи, който е излѣзълъ вече и започналъ да ходи. Четвъртата книга е Числа. Числата подразбиратъ смѣтка, изчисление, за колко време, за примѣръ, човѣкъ може да проходи самостоятелно. Следъ Числа иде книгата Второзаконие — приложение на закона. Има ли законъ, нужно е приложение. После иде книгата Исусъ Навинъ. Исусъ Навинъ е единъ отъ героитѣ, който се учи при Мойсея. Като дойдете до книгата Сждии, помислете, защо се е създадала епохата на сждиитѣ. Явяването на сждиитѣ почива на нѣщо дълбоко. Следъ Сждии иде книгата Рутъ — влиянието на жената въ свѣта. Следъ това вече иде царскиятъ периодъ. Еврейскиятъ народъ, който се счита за избранъ народъ отъ Бога, възприе едно

външно влияние — царизмътъ. Той започна да се управлява отъ царе, между които особено забележителни сж Давидъ и Соломонъ. Въ времето на Соломона културата стигна до своя разцвѣтъ. Следъ него започна упадъкъ на еврейската култура и мъдростъ. Пророцитъ носятъ друга култура на човѣчеството. Тѣ обръщатъ вниманието му върху бждещия животъ, като говорятъ за далечното бждеще, за новата култура въ свѣта.

Като изучавате Библията съзнателно, вие дохождате до заключението, че животътъ на миналото, описанъ въ тази книга, е животъ и на отдѣлния човѣкъ. Всѣки човѣкъ минава презъ Битие, Изходъ, Левитъ, Числа, Второзаконие и т. н. Като се стреми да се освободи отъ старото и да придобие нѣщо ново въ себе си, по този начинъ той се учи.

Какъ мислите, ако Соломонъ дойде днесъ на земята, виденъ човѣкъ ли щѣше да бжде? Той щѣше да бжде знаменитъ ученъ, защото и на времето си се занимаваше съ различни науки. Той е свалялъ огънь отъ небето. Въ морално отношение, обаче, той е билъ много свободенъ. Соломонъ искалъ да научи, какви трѣбва да бждатъ отношенията между мъжа и жената, искалъ да изучи сърдцето на жената. Той се интересувалъ отъ жената като проява на пасивния принципъ, но тукъ се е оплелъ. Колкото мъдъръ да бѣше, Соломонъ се оплете въ сърдцето на жената, не можа да проникне въ него и да го изучи. Тукъ той не издър-

жа. Не само Соломонъ, но и по-напреднали отъ него сж се спъвали въ този въпросъ. Културата на Соломона и до днесъ още сжществува на земята. Въпросътъ, който е интересувалъ Соломона, и до днесъ не е разрешенъ. Адамъ, за когото се говори въ Битието, създаденъ по образъ и подобие Божие, сжщо не можа да издържи изпита си по този въпросъ.

Съвременнитѣ духовни и религиозни хора искатъ да влѣзатъ въ общение съ невидимия свѣтъ. Желанието имъ е добро, но тѣ не сж подготвени за този свѣтъ, не могатъ да го разбератъ. Какво ще разберете, запримѣрь, ако едновременно отворите десетина апарата радио, едно отъ тѣхъ да възприема това, което става въ Англия, друго — въ Америка, трето -- въ Германия, после въ Русия, въ Финландия, въ Япония и т. н.? Вие ще чувате хаосъ отъ гласове, музика, пѣсни, но нищо нѣма да разберете. За да разбере нѣщо, човѣкъ трѣбва да се е издигналъ надъ преходнитѣ нѣща. Преди да дойде до високата култура на духовния свѣтъ, човѣкъ ще мине презъ преходната, низка култура, дето се намиратъ най-големитѣ изпитания и изкушения. За да издържи на това, отъ човѣка се изисква твърдъ характеръ и устойчивъ моралъ. Какво прави детето, когато майка му го оставя само въ стая, въ която има различни сладкиши и плодове? То може да даде хиляди обещания на майка си, че нѣма да взима безъ позволение, но дете е, все ще се изкуси. Сжщото може

да се каже и за човѣка: Дете е, все ще се изкуси.

Въ духовно отношение човѣкъ е дете, което, щомъ се намѣри предъ изкушения, непременно ще сгрѣши. Свойствено е на човѣка да грѣши. Ето защо, като се занимава съ окултната наука, човѣкъ все ще падне въ изкушение и ще сгрѣши. За да се справи съ изкушението, той трѣбва да има високъ моралъ, да издържа. Характеръ трѣбва да има човѣкъ, за да издържа на външния и вътрешенъ напоръ въ себе си.

За да придобие едно велико благо, човѣкъ трѣбва да е работилъ върху себе си, да се е приготвилъ за това благо. Не е ли готовъ за известно благо, човѣкъ не може правилно да го използва, поради което пада. Адамъ, запримѣръ, преждевременно искаше да има другарка. Той не бѣше готовъ още за нея, но прибърза, поради което Ева се роди на седмия месецъ, а не на деветия. Непослушанието на първитѣ човѣци стана причина за грѣхопадането. Прибързаха първитѣ човѣци, прибързаха и евреитѣ. Въ лицето на Мойсея евреитѣ направиха сжщата погрѣшка. Мойсей имаше знания, но прибърза да ги приложи, да освободи евреитѣ отъ робство. Той се опита по единъ неправиленъ начинъ да ги освободи, но не можеше. Следъ като уби единъ египтянинъ, той се уплаши, избѣга въ пустинята и се отказа отъ плана си. Той прекара въ пустинята цѣли 40 години, но когато дойде времето да реализира

своя планъ, отказа се, подъ предлогъ, че не билъ красноречивъ. Кога изгуби Мойсей красноречието си и стана гъгнивъ? Откакъ уби египтянина. Мойсей бѣше адептъ, членъ на Бѣлото Братство, и не му бѣше позволено да върши убийства. За да изпълни мисията си, Богъ изпрати съ него брата му Арона да му помага. Мойсей освободи евреитѣ, но самъ той не можа да влѣзе въ Ханаанската земя.

И съвременнитѣ хора вървятъ по пътя на Мойсея — всички бързатъ. Едно трѣбва да знае човѣкъ: всѣка идея, колкото велика или малка и да е, има опредѣлено време за своето реализиране. За да се реализира една идея, трѣбва да има готови хора, да я приложатъ. Искате ли да приложите известна теория, да я изнесете предъ свѣта, не бързайте, чакайте времето ѝ. Нѣма кой да ви слуша и разбира. Хората сж още деца и не разбиратъ. Почакайте да пораснатъ, да станатъ възрастни, тогава да имъ говорите. — Ама теорията ми е готова. — Нека чака. Ще кажете, че нѣкой човѣкъ е на 40 години. На години е голѣмъ, но по умъ е дете. Не бързайте да изнасяте идеитѣ си предъ хора, които не разбиратъ.

На какво се дължи бързането? Човѣкъ бърза, когато има много желания, които иска да изрази навънъ. Който има много и сжщевременно силни желания, той скоро остарява. Умътъ му отслабва, и той престава да мисли. Щомъ престава да мисли, човѣкъ започва да остарява. Той мисли само за старостта си. Дето ходи,

све едно говори: краката ми отслабнаха, не държатъ; стомахътъ ми отслабна, не работи вече. Това сж атактистически мисли, на които човѣкъ се натѣква и преждевременно остарява. За да не се подава на такива мисли, той трѣбва на младини още да придобие навикъ да мисли правилно, да се съсредоточава при четене, да отдѣля сжществено отъ несжществено, безъ да се отегчава. Ето, за примѣръ, вие четете Библията и дохождате до нѣкои книги или глави отъ нея, които ви отегчаватъ. Въ нѣкои глави се изреждатъ само имена, родове, числа, които нѣматъ смисълъ за васъ. Който разбира кабалата, не се отегчава; който не разбира, той се намира предъ една статистика, която не го ползува. Такава книга е и „Тайната доктрина“. Много хора сж започвали да я четатъ, но не сж могли да я завършатъ — нѣматъ търпение. Добре е човѣкъ да се заеме съ четене на Тайната доктрина, на Библията, като методъ за придобиване на търпение. Тѣ представятъ разхвърлянъ материалъ, който търпеливиятъ може да събере на едно мѣсто и да образува отъ него нѣщо цѣло. Като четатъ живота на Соломона, мнозина се чудятъ, какъвъ смисълъ има да знаятъ хората, колко жени и колко наложници ималъ Соломонъ. Едно трѣбва да знаете: по отношение на идейния си животъ, всѣки човѣкъ има идеи въ себе си, едни отъ които сж наложници, а другитѣ — законни жени. Той трѣбва да знае, какъ да се отнася съ тѣхъ, да не го сплватъ.

Други идеи сж отъ характера на фараоновата жена, която искаше да отклони Иосифа отъ правия пътъ. Пазете се отъ идеи, които отклоняватъ човѣка отъ неговия идеалъ. Следъ грѣхопадането се яви многоженството.

Помнете следното: Една жена, т. е една идея трѣбва да има човѣкъ. Всички останали идеи се въртятъ около основната. Едно слънце има въ слънчевата система, а всички останали сж планети, които се въртятъ около него. Следователно, за да не се излага на външно и вътрешно падане, човѣкъ трѣбва да има само една свещена идея, на която да служи. И за тази идея той трѣбва да бжде готовъ на всички жертви. Презъ каквито изпитания и гонения да минава, той трѣбва да издържа. Като четете живота на пророцитѣ, виждате, че тѣ сж били свързани съ невидимия свѣтъ. Азъ наричамъ невидимия свѣтъ реаленъ свѣтъ. Значи, пророцитѣ били посещавани отъ братя на реалния свѣтъ и сж се разговаряли съ тѣхъ. Какъ бихте посрещнали единъ такъвъ братъ и какво бихте говорили съ него? Ако отидете въ Англия и нѣмате преводчикъ, вие трѣбва да знаете английски езикъ. Съ това вие ще укажете почитанието си къмъ англичанина. Ако отидете въ невидимия свѣтъ, между възвишенитѣ сжщества, вие трѣбва да знаете тѣхния езикъ. Съ това ще укажете почитанието си къмъ тѣхъ. Ако нѣкое отъ тия сжщества дойде при васъ, трѣбва да знае български езикъ. Възвишенитѣ сжщества знаятъ всички езици. Тѣ

ще ви говорятъ на първиченъ български езикъ, който е запазилъ първоначалната си чистота.

Като ученици, спазвайте закона на равномерно движение, безъ никакво бързане и пресилване. Ако бърза, човѣкъ изразходва енергията си, която мжчно може да набави. Човѣкъ е пѣтникъ въ живота. Като пѣтникъ, даденъ му е известенъ планъ, който трѣбва да реализира въ опредѣлено време. Той трѣбва да бжде буденъ, да не разпилява времето си, но и да не бърза повече отколкото трѣбва. Природата не позволява безразборно изразходване на енергиитѣ. Кога бърза човѣкъ? Когато закѣснѣе. Когато е закѣснѣлъ съ записването си въ училище, ученикътъ бърза, иска да достигне съученицитѣ си, да набави загубения материалъ. Защо закѣснява човѣкъ? Защото бърза. Като бърза много, човѣкъ се уморява. Щомъ се умори, той се успива и закѣснява. Колкото да бърза, каквито усилия и да прави, човѣкъ не може да постигне повече отъ това, което е предвидено за него. Дълъгъ е пѣтътъ на човѣка, за да постигне известно развитие, но той не трѣбва да се отчайва. Работа се иска отъ него. Апостолъ Павелъ казва: „Ние живитѣ нѣма да изпреваримъ умрѣлитѣ“.

За да се развива правилно, човѣкъ трѣбва да се пази отъ три нѣща: отъ атавистически мисли на своето минало, отъ атавистически мисли на своя народъ и отъ атавистически мисли на човѣчеството. Попадне ли въ едно отъ тия течения, човѣкъ се спѣва и пада.

Като знаете това, бждете будни къмъ чуждитѣ влияния и не ги допускайте въ себе си. Докато сте бедни и слаби, занимавайте се съ своитѣ мисли и чувства. Много отъ обезсърдченията на човѣка сж чужди. Запримѣръ, нѣкой е беденъ, нѣма пари и се обезсърдчава. Той се плаши отъ живота, не знае, какъ ще го прекара. Това е чужда мисълъ, която е сжществувала отъ памти-вѣка въ умоветѣ на хората. Пазете се отъ тази мисълъ. Какво страшно има въ сиромашията? — Ще умра гладенъ. — Че и богатиятъ умира. Сиромаштъ умира гладенъ, богатиятъ умира ситъ. Обаче, и двамата умиратъ. Другъ нѣкой умира отъ преяждане. Едно трѣбва да знаете: който живѣе правилно, той никога не умира гладенъ. Това е невъзможно. Тѣй щото, за човѣка е важно да знае, защо и за кого яде: за себе си, или за хората. Нѣкой се е нахранилъ добре, доволенъ е отъ яденето, но въ това време му донасятъ нѣкакво ядене. За да не откаже, той се пресилва и яде отъ всичко, което му донасятъ. После стомахтъ му се разстройва, и той страда. Човѣкъ трѣбва да яде умѣрено и на време: нито да гладува, нито да преяжда. При това той не трѣбва да смѣсва хранитѣ.

Единъ православенъ свещеникъ разправя една своя опитность за силата на външното влияние. Единъ неговъ приятель му изпратилъ подарѣкъ една кошница грозде, която съдържала 12 килограма. Той изялъ два-три грозда

и легналъ да спи. Натукъ се обърне, натамъ се обърне, не може да заспи — кошницата съ гроздето стои предъ очитѣ му и го изкушава. Стане, изяде още единъ-два грозда, пакъ легне да спи. Кошницата изпъква отново предъ очитѣ му. Той пакъ стане, хапне още единъ-два грозда. Яде и се упреква, че не е време за ядене, че е полунощъ вече, но никакви разсуждения не помагатъ. Гроздето въ кошницата го изкушава. Той ставалъ, лѣгалъ, докато изялъ всичкото грозде. Щомъ го изялъ, успокоилъ се, легналъ и спалъ до сутринята. Той разправя тази опитностъ и се чуди на силата, която иматъ чуждитѣ мисли върху човѣка. Колкото по-будно е съзнанието на човѣка, толкова повече може да издържа на чужди влияния. Като издържа, човѣкъ се калява и придобива по-голѣма самоувѣреностъ.

Като четете книгата на пророцитѣ, виждате, че тѣ сж смѣли и решителни. Изобщо, еврейскитѣ пророци сж воинствени, безстрашни. Тѣ изнасятъ Словото Божие съ достоинство и казватъ: „Така говори Богъ . . . “. При голѣмитѣ страдания нѣкои отъ пророцитѣ сж се разколебавали, но временно. Запримѣръ, пророкъ Иеремия казва: „Господи, откакъ започнахъ да Ти служа, главата ми побѣлѣ“. Следъ това той се разкайва и плаче. Ако единъ пророкъ плаче, какво остава за обикновенитѣ хора. Когато Богъ изпрати пророкъ Иона въ Ниневия да проповѣдва, той започна да се разговаря съ Господа въ себе си.

Той си казваше: Зная, Господи, че си милостивъ и благоутробенъ. Ти ме изпращашъ да проповѣдвамъ на тия хора, но като се обърнатъ къмъ Тебе съ молба да ги простишъ, ще ги помилвашъ. Тогава азъ ще излѣза лъжливъ пророкъ. Следъ този разговоръ пророкътъ взе торбата си и тръгна за Испания, избѣга отъ лицето на Бога. Но следъ като китътъ го погълна, той лежа три деня въ утробата му. Ионъ се моли усърдно на Господа да го избави отъ това нещастие. Той казваше: Господи, извади ме отъ утробата на кита. Ще отида въ Ниневия да проповѣдвамъ Словото Ти. После, когато тиквата, която пазѣше сѣнка на Иона, изсъхна, той пакъ се обърна къмъ Бога съ думитѣ: Господи, не стигаше ли, че ми отне пророчеството, но трѣбваше и тиквата да ми вземешъ? Съ този примѣръ Богъ показа на Иона, че любовта му е малка още. Богъ му каза: „Ти жалишъ за една тиква, която израсна въ една нощъ. Не трѣбва ли азъ да пожаля тия хора, които се разкайватъ? Между тѣхъ има деца, които не различаватъ дѣсната си ржка отъ лѣвата. Не трѣбва ли да ги пожаля?“ По характеръ Ионъ е чистосърдеченъ, искренъ.

— Само свѣтлиятъ пѣтъ на мъдростъта води къмъ истината.

*

34. Лекция отъ Учителя, държана на
29 май, 1927 г. София.

Трениране

— Само свѣтлиятъ път на мъдростта води къмъ истината.

Представете си, че на човѣка сж дадени три възможности въ живота. Откъде трѣбва да започне той движението си къмъ тия възможности? Естествената посока за движение е отлѣво къмъ дѣсно. Тритѣ възможности, далени на човѣка, това сж възможноститѣ да тренира или развие своето тѣло, своето сърце и своя умъ. За да трениратъ тѣлото си, съвременнитѣ хора си служатъ съ гимнастически упражнения. Добре е човѣкъ да прави гимнастически упражнения, но тѣ представятъ механически методъ за трениране на тѣлото. Човѣкъ трѣбва да намѣри други методи за развиване на тѣлото си. Като работи върху трениране на тѣлото си, едновременно човѣкъ трѣбва да работи върху трениране на своето сърдце и на своя умъ. Той трѣбва да вземе въ внимание всички ония органи, които сж въ близка или далечна връзка съ сърдцето и съ ума. За да постигне това, човѣкъ трѣбва да познава законитѣ, които управляватъ сърдцето и мозъка. Не е лесно човѣкъ да работи съ мозъка и съ сърдцето си. За да може кръвта да храни цѣлия мозъкъ, човѣкъ трѣбва да

разбира законитѣ, по които се движатъ живото електричество и живиятъ магнетизъмъ, така наречената отъ индуситѣ „прана“. Гръбначниятъ мозъкъ е главниятъ приемникъ и предавателъ на праната. Първо праната отива въ малкия мозъкъ, а оттамъ — въ главния. Яви ли се нѣкакво подпушване въ малкия мозъкъ, праната не може да продължи пътя си къмъ главния мозъкъ, вследствие на което въ него се явява нѣкаква дисхармония. Тази дисхармония се предава на цѣлия организъмъ.

Искате ли да работите съзнателно върху тренирането си и въ тритѣ направления, започнете първо съ трениране на тѣлото, после — съ трениране на сърдцето и най-после — съ трениране на ума. Като работи правилно и въ тритѣ направления, човѣкъ дохожда до изобилие на физически, сърдечни и умствени енергии въ себе си. Не е ли трениралъ тѣлото си и влѣзе неподготвенъ въ духовния свѣтъ, човѣкъ изпада въ сънно състояние. Той не познава законитѣ на астралния свѣтъ и остава вънъ отъ него. Тукъ той започва да се лута, защото не може да намѣри астралното училище, да изучава законитѣ на астралния свѣтъ. Като се събуди, човѣкъ остава недоволенъ, че нищо не е разбралъ.

И тъй, за да издържа на страдания, мъчнотии и изпитания въ живота, преди всичко човѣкъ трѣбва да е трениралъ тѣлото си. Това значи, да има присѣтствие на духа, да не се страхува отъ нищо. Страхътъ ще дойде, но чо-

вѣкъ трѣбва смѣло да върви напредъ. Който е трениралъ тѣлото си, той може чрезъ него да познае, ще срещне ли нѣкакво препятствие на пътя си, или не. Тренираното тѣло е чувствително къмъ външни влияния. То се превръща въ слухъ и зрение и отдалечъ чува и вижда това, което му предстои да срещне на пътя си. Да тренира човѣкъ тѣлото си, това значи, да го е пригодилъ на всички условия. Дойде ли страхъ, ржцетъ и краката не трѣбва да се пресичатъ, сърдцето не трѣбва да отслабва, да намалява пулса си. За да тренирате тѣлото си, добре е да носите вода съ две стомни, като започнете отъ единъ килограмъ и свършите съ десетъ — постепенно да увеличавате голѣмината на стомнитъ. Добре е мѣстото, отдето ще носите вода, да е наклонно, да има качване и слизане. Направете следното упражнение за десетъ деня: първиятъ день ще донесете единъ пжтъ вода, вториятъ день — два пжти, третиятъ—три пжти и т. н. Като минете десетия день, ще си починете. Презъ десеттѣ дни стомнитъ ще бждатъ едни и сжщи, нѣма да увеличавате голѣмината имъ. Искате ли да увеличавате голѣмината имъ, ще правите други упражнения.

Като носите вода, вие развивате дихателната система и подобрявате кръвообръщение си. Изобщо, тѣлото на човѣка е изразъ на неговата интелигентностъ. Ние казваме, че човѣкъ е здравъ, когато тѣлото му се подчинява на неговата разумна воля. Това не значи, че

човѣкъ трѣбва да мисли изключително за тѣлото си, да го направи по-силно. Тѣлото трѣбва да бѣде органъ на ума, на сърдцето и на волята въ човѣка. Като работите върху тренирането си, изобщо, трѣбва да бждете внимателни, да не влѣзете въ области, които водятъ къмъ лоши послѣдствия. За тази целъ отъ васъ се иска умѣрена, системна работа — никакво пресилване на мускулитѣ, никакво пресилване на сърдцето и на мозъка.

Като ученици, вие знаете закона за действие и противодействие на силитѣ. Следователно, щомъ започнете да работите върху тренирането, веднага ще се яви противодействие. Съ трудъ, постоянство и усилие, вие ще преодолѣте всички противодействия. Колкото по-голѣмо е противодействието, толкова по-голѣмо трѣбва да бѣде и усилието ви да се справите съ него. Щомъ се справи съ противодействието и постигне известно трениране, човѣкъ подобрява живота си, ако не напълно, поне отчасти. Той придобива повече жизнена енергия и по-голѣма работоспособностъ. Като работите върху трениране на тѣлото си, всички кривини — на гръбначния стълбъ, на рѣцетѣ, на краката ще се изправятъ. Искате ли да изправите гръбначния си стълбъ, опирайте се съ гърба си на стената. Правете това упражнение често, да не остане никаква гърбица у васъ. Ученикътъ трѣбва да има добре тренирано тѣло, безъ никакви изкривявания. Той трѣбва

да изправи тѣлото си, да го нагоди споредъ мѣрките, които природата е опредѣлила.

Много отъ неджзитѣ на съвременнитѣ хора се дължатъ на факта, че тѣлата имъ не сж тренирани. Да тренира човѣкъ тѣлото си, това значи, да го пречисти, да го освободи отъ всички утайки и наслоявания на миналото. Не е ли чисто тѣлото, не е ли чиста кръвта, човѣкъ всѣкога може да се подаде на чужди влияния, на желания, останали отъ преди хиляди години. Човѣкъ трѣбва да пречисти и съзнанието си, да се освободи отъ своитѣ стари разбирания. Като се изучава, човѣкъ вижда, какъ се проявяватъ нѣкои атавистически чувства въ него. Ако е съзнателенъ, той може да се освободи отъ тѣхъ. Слушате нѣкой човѣкъ да упорствува въ нѣщо, не иска да го направи. Защо проявява упоритостъ въ дадения случай, и той не знае. Ако човѣкъ проявява твърдостъ, това е другъ въпросъ. Твърдостта е на мѣсто, ако човѣкъ има убеждение. Да бждешъ твърдъ и упоритъ въ убежденията си, има смисълъ. Обаче, да бждешъ упоритъ тамъ, дето трѣбва да отстъпишъ, това не е на мѣсто.

Единъ день Настрадаинъ Ходжа се разхождалъ изъ града, безъ петъ пари въ джоба си. Той обиколилъ пазара, но нищо не могълъ да си купи. Недоволенъ отъ положението си, той гласно извикалъ: Ако сега намѣря 99 жълтици на земята, щомъ не сж сто, не ги взимамъ. Единъ търговецъ чулъ заканата на На-

страдинъ Ходжа и решилъ да изпита неговата упоритостъ. Той турилъ 99 жълтици на пята, отдето Настрадаинъ Ходжа щѣлъ да мине, и се скрилъ, да види, какъ ще постѣпи. Като стигналъ до мѣстото, лето били паритѣ. Настрадаинъ Ходжа се навелъ, взелъ жълтицитѣ въ ржка, преброилъ ги, турилъ ги въ джоба си и казалъ: Който е далъ 99 жълтици, той ще даде още една. Защо Настрадаинъ Ходжа не упорствувалъ и въ този случай, но прибралъ паритѣ въ джоба си? Злато е това, не е нѣщо въображаемо. Златото събужда мисль. Настрадаинъ Ходжа помислилъ и си казалъ, че предъ златото всѣкакво упорство трѣбва да отстъпи.

Като ученици на окултна школа, всѣки отъ васъ трѣбва да научи нѣкакъвъ занаятъ. Всѣко празно време трѣбва да бѣде добре използвано. Всички велики хора сж работили и физически, за трениране на тѣлото си. Запримѣръ, Гладстонъ е рѣзалъ дърва въ дома си по единъ-два часа на день. Затова той ималъ добъръ сънъ. На каквито бурни заседания да присѣдствувалъ въ парламента, щомъ лѣгалъ, веднага заспивалъ. Тренирано било неговото тѣло. Днесъ много хора се оплакватъ, че не могатъ да спятъ добре. За да заспятъ, трѣбва да мине половинъ, единъ, а нѣкога и два часа. Това показва, че не сж тренирани физически. Въ такива случаи, добре е човѣкъ да стане отъ леглото си, да изтрие тѣлото си съ кърпа, потопена въ топла вода,

да измие краката си също съ топла вода и, безъ да се изтрива съ суха кърпа, да си легне. Като си легне и затопли, той ще усѣти приятно раздвижване на кръвта, и сънътъ ще дойде.

Здравиятъ човѣкъ се поти. Ще кажете, че и болниятъ се поти. Има разлика между потенето на здравия и на болния. Когато се поти, здравиятъ диша правилно и ритмично; презъ това време поритѣ му се отварятъ, и цѣлото тѣло диша. Болниятъ, обаче, се поти, но дишането му е неравномѣрно и трудно. Когато се тренира физически, човѣкъ трѣбва да обръща внимание на дишането си, да диша и презъ кожата си. Всички пори на тѣлото му трѣбва да бждатъ отворени и да приематъ въздухъ. Индуситѣ работятъ усилено върху дълбокото и пълно дишане. За тази цель тѣ разполагатъ съ много методи, които не сж приложими за европейцитѣ. При това дишане се събира много енергия, която европейцитѣ не биха знаели, какъ да я употребятъ. Въ края на краищата, вмѣсто добро, ще се създаде нѣкакво зло.

За да успѣва въ живота си, човѣкъ трѣбва да се тренира физически, да регулира енергиитѣ на своя организъмъ. Тренираниятъ не се гнѣви, не се дразни. Както и каквото да му кажатъ, той не губи равновесието си. Той е богатъ на сили, на чувства и на мисли и всѣкога е готовъ да дава. Не е нужно да го предизвикватъ, да го дразнятъ, и по този начинъ да го изчерпватъ. Като види, че нѣкой се

нуждае отъ него, той веднага дава отъ себе си. Среещнете ли такъвъ човѣкъ, ще видите, че той има добре развита глава, снажно, добре развито тѣло. Отъ всѣка негова клетка лѣха животъ и енергия. Той е благороденъ, не се занимава съ погрѣшкитѣ на хората. Като види, че нѣкой грѣши, той продължава пѣтя си, като че нищо не вижда. Обаче, среещне ли нѣкой отшелникъ, който минава за светия, той ще го спре, ще започне да му проповѣдва. Този човѣкъ минава за светия, но не е никакъвъ светия. Светостъта е вътрешенъ процесъ. Ако търсите светия, ще го намѣрите въ свѣта, между грѣшници, страдащи и слаби хора, за които, именно, той е дошълъ да работи. Не е светия онзи пожълтѣлиятъ, съ хлѣтнаи очи, окжсанъ и гологлавъ. Външно светията е здравъ, съ свѣтълъ и чистъ погледъ, добре и спретнато облѣченъ. Той помага на хората, показва имъ правия пѣтъ.

Следователно, първото нѣщо, което се иска отъ ученика, е да тренира своето тѣло. Като тренира тѣлото си, той лесно ще трансформира енергиитѣ си. И тогава, при каквото състояние и да се намира, той лесно заспива. Когато пожелае да заспи, той може да направи това. Мнозина се въртятъ съ часове въ леглото, докато заспятъ. Тѣ мислятъ за миналото, за младинитѣ си и най-после казватъ: Остарѣхме вече. Не, и младиятъ, и стариятъ трѣбва да мислятъ за бждещето, за онова, което предстои да придобиятъ. Нѣкой казва,

че иска да стане ученъ; другъ иска да стане богатъ; трети — щастливъ. Всѣки човѣкъ може да бжде щастливъ — отъ него зависи.

Какво се иска отъ човѣка, за да бжде щастливъ? Графологически разгледана думата щастие, виждаме, че първо човѣкъ трѣбва да върва въ силитѣ, вложени въ него. Буквата „Щ“ представя човѣшката ржка. Значи, човѣкъ трѣбва да върва на силитѣ, вложени въ неговата ржка. Буквата „А“ представя човѣшкия носъ. Значи, човѣкъ трѣбва да бжде уменъ. Буквата „С“ представя законъ на промѣни — влияние на луната. Буквата „Т“ представя законитѣ на земята. Човѣкъ трѣбва да знае, съ какви сили разполага, за да работи. Значи, той трѣбва да познава срѣдата, въ която живѣе. Буквата „И“ означава начало на нѣщата, отдето всичко извира. Колкото по-високо е поставенъ изворътъ, толкова по-голѣми сж възможноститѣ на човѣка. Щомъ изворътъ стигне до височината на главата, човѣкъ е намѣрилъ вече правия пътъ въ живота. Главата на човѣка е изворъ, отъ който той трѣбва да черпи. Никой не трѣбва да се издига по-високо отъ своя изворъ. Съ други думи казано: не мисли за себе си повече отъ това, което въ действителность представляшъ. Започни отъ малкитѣ величини и постепенно върви къмъ голѣмитѣ. Всѣки день реализирай по едно малко желание. Буквата „Е“ представя законъ за придобиване на енергия.

И тъй, споредъ съчетанието на буквитѣ въ български езикъ, щастието съдържа следнитѣ елементи: въра, разумность, въображение, чувство, познаване законитѣ на земята — на твърдата, течна и въздухообразна материя, както и законитѣ на свѣтлината, топлината, електричеството и магнетизма. Това се отнася до българина, както и до всѣки славянинъ изобщо. Дойдете ли до англичанина, той пише щастието съ други букви. Англосаксонецътъ не върви по пътя на славянина. Той е цѣвналъ и вързалъ вече, нѣма какво повече да чака. Славянинътъ отсега нататъкъ ще цѣвти и вързва. Затова е казано, че бждещето е на славянството.

Като ученици на окултна школа, вие трѣбва да се занимавате съ изучаване на окултнитѣ науки: астрология, физиогномия, френология, хиромантия, графология и др. Дойдете ли до графологията, ще видите, че буквитѣ, като символи на нѣщо, сж взети отъ природата, отъ човѣшкото тѣло. Запримѣръ, буквата „А“ представя човѣшкия носъ. За да напише правилно тази буква, човѣкъ трѣбва да спазва мѣрката на онзи естественъ жгълъ, който отговаря на нормалния носъ. Природата има опредѣлена норма за човѣшкия носъ. Сжщо така отъ значение е дължината на крачката въ тази буква. За това ученикътъ трѣбва да познава анатомия, да знае, каква е дължината на дългитѣ и кжси кости въ нормално развитъ организъмъ. Изобщо, ученикътъ трѣбва да знае всичко,

което се отнася до неговия организъм. Щомъ познава своя организъмъ, той ще познава и организма на своитѣ близки. Като знае нормата на нѣщата, той ще разбира и отклоненията отъ тази норма. Като пипнете ржката на човѣка, вие познавате, доколко енергиченъ е той. Меката, отпусната ржка говори за пасивностъ. Ржка съ твърди, стегнати мускули говори за голѣма активностъ и енергия въ човѣка. Когато пипнете ржката на добре и правилно развитъ човѣкъ, вие усѣщате да излиза отъ нея приятна топлина. Такава ржка е мека, пластична, малко влажна и топла. Мускулитѣ ѝ сж яки, стегнати, но не корави. Ако ржката ви е студена, и прѣститѣ лесно истиватъ, това показва, че кръвообрѣщението ви не става правилно. Щомъ забележите това, вземете мѣрки да подобрите кръвообрѣщението си: ще се движите, ще правите екскурзии, ще се изпотявате, ще разтривате тѣлото си съ кърпа, натопена въ топла или въ хладка вода, ще пиете гореща вода. Ако не можете да пиете гореща вода, ще пиете студена, но за всѣка чаша студена вода, ще извървите единъ километъръ пжтъ, да се изпотите, да излѣзе водата навънъ. Това сж упражнения, които човѣкъ трѣбва да прави, за да тренира тѣлото си.

Като тренира тѣлото си, ученикътъ трѣбва да се заеме съ трениране на ума и на сърдцето си, за което се изискватъ по-голѣми знания. Не разполага ли съ тия знания, той-може

да се осакати. За да прилага окултнитѣ знания за трениране на ума и на сърдцето си, човѣкъ трѣбва да е постигналъ известна чистота, външна и вътрешна. Нѣма ли нужната чистота, тия знания ще му причинятъ пакости и нещастия.

Упражнение. Изпѣйте гамата съ движения на ръцетѣ напредъ, настрана и надолу.

— Само свѣтлиятъ път на мъдростта води къмъ истината.

„

35. Лекция отъ Учителя, държана на
5 юний, 1927 г. София.

Типове и образи

— Само свѣтлиятъ пжтъ на мждростъта води къмъ истината.

Къмъ кои типове можете да отнесете пророкъ Иона? Преведено на еврейски езикъ, Ионъ означава гълъбъ. Значи, той се отнася къмъ венеринитѣ типове. Понеже лесно се обезсърдчавалъ, това показва, че и Луната имала влияние върху него. Къмъ кои типове се отнася Соломонъ? Кои планети сж имали влияние върху него? (— Меркурий, Юпитеръ, Венера). По влияние на баща си Соломонъ е юпитерианецъ. Изобщо, той не се придържалъ строго въ постановленията на Мойсея, но самъ издирвалъ нѣщата. Соломонъ ималъ разположение къмъ научни изследвания. Той е написалъ много работи: Притчи, Пѣсень на Пѣснитѣ, Еклесиастъ. Подъ влияние на кои планети се е намиралъ, когато е писалъ „Пѣсень на Пѣснитѣ?“ (— Подъ влиянието на Венера и Луната). Който чете „Пѣсень на Пѣснитѣ“, трѣбва да бжде силенъ. Не е ли силенъ, човѣкъ не може да издържи на ония мисли, които сж прокарани въ нея. Притчитѣ представятъ друго нѣщо. Като ги чете съзнателно, човѣкъ може да изправя погрѣшкитѣ си. Въ Еклесиастъ Соломонъ се намира подъ влиянието на Сатурна.

Представете си, че въ дадения моментъ ви предложи нѣколко билети съ различни възможности. Запримѣрь, мога да ви дамъ единъ билетъ, съ който да присѣдствувате на богатъ, царски обѣдъ. Съ втория билетъ можете да отидете на театъръ, съ третия — на концертъ, съ четвъртия — на екскурзия, нѣкъде въ странство. Отъ четиритѣ билета, кой бихте избрали? За да предпочетете единъ отъ четиритѣ билета, вие трѣбва да имате разбиране, да знаете, какво ще придобиете отъ него. Сжщото можемъ да кажемъ и за окултното знание. Не е достатъчно, човѣкъ да знае нѣщо, но той трѣбва да използва това знание. Окултното знание е кондензирано. Искане ли да се ползува отъ него, ученикътъ трѣбва да го разрежи въ нѣколко килограма вода. При това, той трѣбва да знае свойствата на водата, а сжщевременно и количеството вода, нужно за разреждане на известно окултно знание. Колкото по разрежени разтвори отъ окултното знание употребявате, толкова по-голѣма полза ще имате. Дойдете ли до това положение, вие ще можете да лѣкувате своитѣ неджзи само съ чиста вода. Запримѣрь, ако вземете опредѣлено количество водни капки, вие можете да лѣкувате подозрението, съмнението, нетърпението и др. За всѣки неджгъ, за всѣко отрицателно чувство ще употребявате точно опредѣлено количество вода. При този начинъ на лѣкуване, човѣкъ придобива нови знания, които осмислятъ живота му. Изобщо, знанието осми-

сля стремежитѣ на човѣка, както и цѣлия му животъ.

Коя ѣ главната причина за търпението и нетърпението? Забелязано е, че хора, които не дишатъ дълбоко, сж нетърпеливи. И обратно: хора, които дишатъ дълбоко, сж търпеливи. Дълбокото дишане е пълно дишане. При това дишане взиматъ участие и долната, и горната частъ на дробоветѣ. Като поема повече въздухъ, всички алвеоли се изпълватъ, вследствие на което човѣкъ задържа въздуха за по-дълго време въ дробоветѣ си. Колкото повече въздухъ поема човѣкъ, толкова повече прана влиза въ дробоветѣ му. Отъ дробоветѣ праната прониква въ цѣлия организъмъ. Съ праната заедно човѣкъ възприема повече идеи, които следъ време се реализиратъ. Значи, частъ отъ идеитѣ се приематъ чрезъ въздуха, а се оплодяватъ въ бѣлия дробъ. Тѣй щото, който иска да придобие търпение, трѣбва да диша дълбоко. Не диша ли дълбоко, той става нервнъ, сприхавъ, нетърпеливъ. Видите ли човѣкъ, който диша бързо, кратко, ще знаете, че дишането му обхваща само горната частъ на дробоветѣ. Този човѣкъ не може да бжде търпеливъ. Накарайте двама души — единиятъ търпеливъ, а другиятъ нетърпеливъ, да напишатъ една и сжща теза, ще намѣрите грамадна разлика въ работата имъ. Въ тезата на търпеливия има по-голѣма дълбочина и смисълъ, отколкото въ тази на нетърпеливия. И двамата мислятъ, но мисълъта имъ коренно се различава.

Днесъ всички хора се намираме въ края на вѣка. Предъ видъ на това положение, повечето хора бързатъ, искатъ да изживѣятъ това, което имъ е опредѣлено. Нѣкои се впусчатъ въ удоволствия и преживявания, искатъ да си поживѣятъ. Удоволствията и бързитѣ преживявания не сж истинскиятъ животъ. Да живѣе човѣкъ и да се радва на красотата на живота, това значи, да се проникне отъ великитѣ идеи на Духа. Колкото по-високи сж мислитѣ на човѣка, по-благородни чувствата му и по-чисти желанията му, толкова по-осмисленъ е неговиятъ животъ.

Като ученици, отъ васъ се иска пълно концентриране на мисълта. Концентрирането на мисълта е въ зависимостъ отъ дишането. Колкото по-дълбоко диша човѣкъ, толкова по-лесно може да се концентрира. Отъ друга страна, концентрирането на мисълта се опредѣля и отъ броя на идеитѣ, които вълнуватъ човѣка. Ако държи много идеи въ ума си, човѣкъ бива разсѣянъ. Той трѣбва да държи една основна идея въ ума си, около която да се съсредоточаватъ всички останали идеи. Да имашъ една свещена идея въ ума си, това не значи, да мислишъ цѣлъ день върху нея. Достатъчно е две минути да мислишъ върху нея, за да се реализира тази идея и следъ време да даде плодъ. Този моментъ ще бѣде единъ отъ паметнитѣ.

Когато става въпросъ за изправяне на живота, нѣкои казватъ, че като остарѣятъ, то-

гава ще мислят за това. За да разберете, какво значи изправяне на погрѣшкитѣ на старини, ще направя следното сравнение. Представете си, че една кола се спуща по наклонъ. Можете ли да я спрете въ пѣтя ѝ, да я поправите? Колкото и да желаете, вие не можете да я спрете, защото наклонътъ е голѣмъ. Ако при движението си по наклона колата не претърпи нѣкаква катастрофа, ще спре въ полето. Стигне ли благополучно въ полето, ако има нѣкаква повреда, тя лесно ще се изправи. Значи, колата въ полето представя стария животъ на човѣка. И въ това положение могатъ да се изправятъ погрѣшкитѣ, но само тогава, когато колата може да се впрегне на работа. Нѣма ли да се впрѣга, никакви поправки не се правятъ. Следователно, човѣкъ може и на старини да изправи живота си, но само когато съзнава, че му предстоятъ нови изкачвания и слизания, нова работа. Обаче, ако стариятъ мисли, че не може вече да работи, той е кола, която е спрѣла на полето. За такава стара, развалена кола, господарьтъ не иска да прави разходи, да я поправя. Това положение, т. е. такава старостъ представя излизането на човѣка отъ нормалния животъ.

Движението на нормалния животъ е подобно на това на свѣтлината — вълнообразно. Казвате, че младиятъ човѣкъ живѣе интензивно. И младиятъ, и стариятъ трѣбва да живѣятъ споредъ естественото движение на живота. Видите ли, че нѣкой младъ се спуща стремител-

но по наклонъ, безъ спирачка и контролъ, ще знаете, че той живѣе несъзнателно. Ако пъкъ на старини човѣкъ остава на полето, да се изправя, ние знаемъ вече, какво е било миналото му. Ще кажете, че стариятъ е поумнѣлъ, изправя погрѣшките си. Не, този старецъ нищо не е придобилъ. Той изправя погрѣшките на своя безконтроленъ животъ на младини. Кой е виновенъ, че младиятъ се е спущалъ стремително по наклона? Вината е въ спирачките. Тѣ сж били развалени. Обаче, господарьтъ на спирачките трѣбва да бжде внимателенъ, да не трѣгва съ развалени спирачки. Ако машинистьтъ е пьянъ и не може да управлява спирачките, треньтъ непременно ще излѣзе отъ релсите. Ако съзнанието ви е будно, вие ще се молите на Бога, да не стане голѣма катастрофа, и втори пътъ ще бждете внимателни, да не се качвате на тренъ, чийто машинистъ е пьянъ.

Какъ изпълнихте задачата съ водата? По-неже сега нѣмате условия за тази задача, ще я отложите за известно време, докато се пригответи чешмичката, долу при рѣката. Като правите тази задача, ще научите нѣкои свойства на водата, главно магнетичното ѝ свойство. Нѣщата се изучаватъ добре, когато се прилагатъ. Запримѣрь, казватъ, че овцата е кротка. Това е опитано отъ актьори, които играятъ любовни роли. Преди да се яви на сцената да изиграе своята любовна роля, актьорьтъ се храни цѣлъ месецъ съ овче месо. Този методъ се отнася

до месоядците. Какво трѣбва да прави актьорътъ, който е вегетарианецъ? Той трѣбва да се храни съ такива зеленчуци и плодове, които иматъ свойствата на овчето месо. Има такива плодове и зеленчуци. Изобщо, искате ли да се храните съ чиста, здравословна храна, ще знаете, че не е безразлично, какъ се приготвя хлѣбътъ, откъде се купува и т. н. Направете опитъ поне за десетина деня да се храните съ хлѣбъ, приготвенъ отъ ваше жито, отгледано съ любовъ, счукано съ специаленъ камъкъ, или на ваша воденица. Като правите хлѣбъ сами, ще видите разликата между вашия хлѣбъ и този, който купувате отъ случаенъ фурнаджия. Не е безразлично, кога се сѣе житото. Ако сте посѣли житото въ моментъ, когато ритъмътъ на слънчевитѣ енергии е възходящъ, вие ще имате единъ резултатъ; ако сте го посѣли въ момента, когато енергиитѣ на слънцето сж били низходящи, ще имате другъ резултатъ. Това се отнася не само до житото, или до другитѣ растения, но и до посаждането на вашитѣ мисли и чувства.

Като ученици, вие трѣбва да правите опити. Колкото добри да сж резултатитѣ на опититѣ, всѣки опитъ може да трае 15—20 деня, не може да се продължава съ години. Защо? Защото опититѣ изискватъ специални условия, външни и вътрешни. Опититѣ сж ценни, понеже отъ тѣхъ човѣкъ се учи. Истинско знание е онова, което е придобито отъ опитъ, външенъ или вътрешенъ. Запримѣръ,

като ви говоря за резултата на хлѣбъ, който човѣкъ си направилъ, азъ съмъ убеденъ въ силата и хранителността му, защото съмъ го опиталъ и сравнилъ съ онзи хлѣбъ, който купувате отъ фурнитѣ. При това, за водата, съ която е мѣсенъ хлѣба, за огъня, на който е печенъ, сжщо сж спазени специални условия. Не е безразлично, въ кой часъ на деня е донесена водата; не е безразлично, отъ коя гора и кога сж донесени дървата; не е безразлично, кога е замѣсенъ хлѣбътъ. Спазятъ ли се всички благоприятни условия, вие имате хлѣбъ, който крие въ себе си магическа сила.

Мнозина се отчайватъ, като видятъ, колко работа имъ предстои. Кога се отчайва човѣкъ? Когато употребява много време за дребни работи. Нѣкой мисли, че за да помогне на нѣкого, трѣбва да му говори много, или да му прави много добрини. Помощта не е въ многото. Искашъ ли да помогнешъ на нѣкого, помисли две минути за него. Презъ това време не допущай никаква лоша мисълъ или лошо чувство къмъ него. Искашъ ли да се разговаряшъ съ нѣкого, дай му две минути на разположение. Въ това време ти можешъ да му кажешъ толкова нѣща, колкото за десетъ часа. Искашъ ли да посетишъ единъ боленъ, посети го за две минути и изпрати къмъ него своитѣ чисти и добри желания. Две интензивни минути въ мисълта, въ чувството, въ разговора, въ правене на добро струватъ повече отъ десетки мисли и чувства, отъ дълги разговори

и отъ много добрини. Така постъпва Богъ. Ако Той ви държи две минути въ мисълта си, вие сте придобили толкова, колкото въ цѣль животъ не можете да придобиете. Изобщо, искате ли да имате резултатъ и успѣхъ въ живота си, стремете се къмъ интензивна мисълъ и интензивни чувства. Ако можете всѣки день да преживявате по две интензивни минути, тѣ съставятъ половинъ день отъ годината. Въ този половинъ день е силата на цѣлата година.

И тъй, за да възприемете окултнитѣ идеи, отъ васъ се иска не продължителна, но интензивна работа. Всѣки день мислете по две интензивни минути върху известна идея. Като мислите редовно, всѣки день, въ десетъ години вие ще разберете и възприемете ония окултни истини, които не сте могли да разберете. Това значи възприемане на знания чрезъ разредяване. Презъ това време съзнанието на човѣка се пробужда, и той излиза отъ яйцето, както пиленцето отъ своята черупка. Докато не се пробуди съзнанието, човѣкъ е затворенъ въ яйце, въ ограничителни условия, лишенъ отъ свѣтлината и простора на живота.

Много време прекарва човѣкъ въ яйцето, докато се излупи, но това не трѣбва да го обезсърчава. Ако работи десетъ години непрекъснато и употребява по две минути за съзнателна работа, човѣкъ ще има петъ интензивни дни презъ живота си. Ако работи 20 години, ще има десетъ интензивни дни. Ако рабо-

ти 40 години, ще има 20 интензивни дни. Следъ 48 години човѣкъ се излупва отъ яйцето. Какъвъ трулъ, какво постоянство се иска отъ човѣка, за да се излупи отъ яйцето, въ което е затворенъ. И светиитѣ сж минали по този пжтъ. Тѣ сж работили цѣли 48 години скрито, отъ никого незабелязани, и следъ това сж били готови за истинско служене на Бога.

И тѣй, искате ли да се свържете съ разумната природа, да научите нейния езикъ, посвещавайте всѣка сутринъ по две минути за съзнателна, интензивна работа въ мисълта, въ чувствата и въ постѣпкитѣ си.

— Само свѣтлиятъ пжтъ на мждростъта води къмъ истината.

*

36. Лекция отъ Учителя, държана
на 12 юний, 1927 г. София.

Три посоки

— Само свѣтлиятъ пжтъ на мждростѣта води къмъ истината.

Като ученици, всички сте изучавали математика. Задавали ли сте си въпроса, каква е ползата отъ математиката въ живота? Можете ли чрезъ математиката да разрешите всички въпроси? Запримѣръ, какъ ще разрешите глада съ помощѣта на математиката? Съ коя наука, изобщо, можете да разрешите въпроса за глада? Въ сжщностъ, какво нѣщо е гладѣтъ? Гладѣтъ е сила, която заставя човѣка да работи. Безъ гладъ и безъ жажда човѣшкиятъ животъ не би могълъ да се развива. Гладъ и жажда, това сж две сили, които се отнасятъ къмъ закона на необходимостѣта. Попадне ли подъ действието на тия сили, по необходимостъ вече човѣкъ започва да работи. Тѣ сж подобни на учителъ, който влиза въ класъ съ пржчка въ ржка. Първитѣ учители сж употрѣбавали пржчка, наказания, но днесъ тия методи нѣматъ мѣсто въ училищата. Днесъ и родители, и учители прилагатъ други, по-меки методи отъ тия, съ които първоначално сж си служили.

И природата първоначално е била строга и сурова къмъ човѣка, но днесъ и тя

си служи съ други методи. За всѣки вѣкъ, за всѣка епоха, за всѣка възраст тя си е служила и си служи съ различни методи. Някои деца се раждатъ при благоприятни условия, при богати родители, иматъ на разположение слуги и слугини. Следъ време, обаче, родителитѣ умиратъ, слугитѣ и слугинитѣ напушатъ дома, и децата продължаватъ живота си при трудни условия. Други деца пъкъ се раждатъ при неблагоприятни условия, а впоследствие условията имъ се подобряватъ. Това сж методи, съ които природата има предъ видъ развитието на различнитѣ индивиди. Каквито методи да употребява, природата има една крайна целъ — да даде условия на индивида да се кали, да издържа на всички мъчности и да се развива. Не постигне ли човѣкъ това нѣщо, причината е самъ той. Това показва, че не е работилъ съзнателно, вследствие на което не е използвалъ условията, опредѣлени специално за него.

Представете си, че ви сж дадени на разположение една точка, права линия, квадратъ и кубъ. На какви мисли ви навеждатъ тия нѣща? Точката представя непроявено сѣщество, което се намира само въ зачатие и не заема никакво пространство. То живѣе въ себе си, безъ форма, но съ известна енергия, и чака времето на своето проявление. Като говоримъ за точката, ние имаме предъ видъ известни мисли и идеи, които сѣществуватъ само въ съзнанието на човѣка, безъ да се проявятъ. Взематъ

ли нѣкакво направление, въ каква и да е посока — нагоре, надолу, надѣсно или налѣво, образува се правата линия. Какво нѣщо е правата линия? Въ геометрията е казано, че правата линия е най-късото разстояние между две точки. Съ други думи казано: най-късото разстояние между две разумни същества е правата линия. Какво могатъ да разрешатъ две същества, следъ като се движатъ по права линия? Докато се движатъ по права линия, тѣ нищо не разрешаватъ. Обаче, започнатъ ли да се движатъ по две посоки, да образуватъ плоскостъ — квадратъ, запримѣръ, тѣ решаватъ нѣщо. Да се движатъ въ плоскостъ, това значи, да прилагатъ изкуството на тъкане: единиятъ е горно кросно, другиятъ — долно. Като се движатъ, отъ една страна, краката на човѣка, а отъ друга — ръцетѣ, сувалката се промѣква между кросното, и платното се тъче. Щомъ се изтъче платното, дветѣ разумни същества тръгватъ да го продаватъ, или да шиятъ отъ него дрехи, съ които се обличатъ. Това представя куба, или кое и да е тѣло, което има вече три измѣрения.

Ще ви дамъ още единъ примѣръ за обяснение на третѣ измѣрения. Срѣщате единъ астрологъ, френологъ или хиромантикъ, за когото предполагате, че има знания, но той не е проявенъ още. Той не е влѣзълъ въ отношения съ никого; никой не е опиталъ знанието му. Този ученъ се намира въ положението на точката — на непроявения животъ. По едно

време къмъ него иде сжщество, което иска да го предизвика, да му каже нѣщо. Астрологътъ започва да се проявява, отива въ посока на разумното сжщество, което се интересува отъ неговото знание. И разумното сжщество отива къмъ астролога. По този начинъ между тѣхъ се образува права линия. Следъ това астрологътъ самъ вече взима друга посока нагоре, и образува плоскостъ. Той влиза въ отношения съ други сжщества, разговаря се съ тѣхъ, учи ги. Като вижда, че много хора се нтересуватъ отъ знанието му, астрологътъ написва една книга, напечатва я и я пуца въ свѣта. По този начинъ той влиза въ свѣта на тритѣ измѣрения.

Следователно, като живѣе на земята, човѣкъ разбира, че животътъ му е подчиненъ на закона за „правилна обмѣна на нѣщата“. Споредъ този законъ, всички сжщества се движатъ между два полюса — даване и взимане. Въ даденъ моментъ, ти или ще давашъ, или ще взимашъ. Ако въ даденъ моментъ твойтъ приятель взима, въ сжщия моментъ ти ще давашъ; ако той дава, ти ще взимашъ. Невъзможно е човѣкъ презъ цѣлия си животъ само да дава, или само да взима. Природата обича да компенсира нѣщата. Ако не сжществуваше законъ за правилна обмѣна, никакви отношения не могатъ да се подържатъ. Този законъ има отношение и къмъ чувствата, мислитѣ и постѣпкитѣ на човѣка. Запримѣръ, ако въ даденъ моментъ една идея дава нѣщо на човѣка,

друга идея трѣбва да взима. Само при това положение идеитѣ могатъ да се реализиратъ. Не се ли релизиратъ, тѣ внасятъ вжтрешно смущение въ човѣка. Не е достатъчно, известна идея само да се реализира. Щомъ се реализира, това трѣбва да стане по правъ пжтъ. Всѣка идея, която не е реализирана по правъ пжтъ, непременно ще внесе въ човѣка известно смущение.

Когато говоримъ за реализиране на известна идея, не е достатъчно само да се реализира тя, но важенъ е и начинътъ, по който става това. Важно е, какво ще донесе тази идея. Запримѣрь, за земедѣльца не е достатъчно само да има ниви и жито, но нивитѣ му трѣбва да бждатъ добре изорани, наторени и посѣти. Отъ това зависи, какво жито ще се роди. Отъ друга страна, важно е да не падне градъ върху нивитѣ, или да не стане наводнение. Това сж условия, необходими за земедѣльца. Обаче, за окултния ученикъ сж нужни още нѣкои условия. Къмъ всички тия условия той трѣбва да приложи своята мисль и чувство. Като приложи мисль и чувство, житнитѣ класове ще бждатъ по-едри и вкусни. Съ мисльта си човѣкъ може да развие ония чувства и способности въ себе си, които не сж добре развити. Ако нѣкой не е музикаленъ, съ мисльта си той може да развие своето музикално чувство. За това се иска постоянство. Като мисли известно време върху даденъ центъръ, човѣкъ отправя къмъ него повече кръвь и по този

начинъ го храни. Ако житото е отгледано съ пѣсни, съ радостъ и любовъ, хлѣбътъ, направенъ отъ него, ще бжде хранителенъ, ще внесе особена енергия въ човѣка. Този методъ на работа трѣбва да се приложи и къмъ мѣсенето и печенето на хлѣба. Който прави хлѣбъ, трѣбва да бжде здравъ, жизнерадостенъ и добъръ човѣкъ.

Съвременнитѣ хора се натѣкватъ на мжнотии, които не знаятъ, какъ да решатъ. Искатъ ли правилно да решатъ мжнотиитѣ си, тѣ трѣбва да се учатъ отъ напредналитѣ сѣщества. Понѣкога човѣкъ може да се учи и отъ растенията и животнитѣ.

Срѣщате две кучета: едното куче е голѣмо, силно, лошо по характеръ, злобно, а другото — малко, добро, съ остра муцуна — интелигентно и хитро. Господарѣтъ подхвърля една костъ на дветѣ кучета. Малкото кученце се затичва къмъ костъта, съ намѣрение да я опита. Въ този моментъ голѣмото куче пристига. Като вижда костъта предъ кученцето, то веднага се навежда и се готви да се хвърли върху него. Кученцето взима костъта, поставя я предъ голѣмото куче и се отдалечава. Съ това то иска да му каже: Заповѣдай, костъта е за тебе. Азъ ти я донасямъ, безъ да искамъ нѣщо отъ нея.

Добре ли постѣпва кученцето? Умно и хитро е малкото кученце. То отстѣпва костъта на голѣмото куче, съ което спасява кожата си. Не е ли готово да отстѣпи, кожата му ще

бжде одрана. Ако едно кученце знае, какъ да се справи съ мъчнотията си, колко повече човѣкъ трѣбва да знае, какъ да решава мъчни-тъ си задачи.

Какво представя голѣмото и силно куче въ човѣшкия животъ? Голѣмото куче не е нищо друго, освенъ сѣдбата на човѣка. За да се справишъ разумно съ сѣдбата си, ти трѣбва да бждешъ готовъ да приемешъ всичко, което тя ти изпраща. Видишъ ли, че тя се готви да се нахвърли върху тебе, веднага отстъпи. Тя иска да вземе костъта отъ устата ти. Вземи тази костъ, сложи я предъ нея и кажи: Заповѣдай, костъта е твоя. Щомъ не се противишъ на сѣдбата си, бжди увѣренъ, че тя нѣма да те преследва. Боришъ ли се съ нея, кожата ти ще одере.

Следователно, искате ли да се справите разумно съ сѣдбата си, вслушвайте се въ Божествения законъ, който въ всички случаи ви нашепва, какъ трѣбва да постѣпвате. Ти бързашъ, искашъ въ нѣколко години да станешъ ученъ. Нѣщо въ тебе ти нашепва: Не бързай! Щомъ чуешъ този гласъ, вслушай се въ него и не бързай. Бързашъ ли, ще се осакатишъ. Ти започвашъ една работа, но я отлагашъ, вижда ти се мъчна. Този гласъ ти нашепва: Побързай малко, не отлагай! Нѣкога седишъ и не знаешъ, какво да правишъ. Този гласъ ти казва: Спри! Чакай, докато въпросътъ се изясни. Нѣкога си затворилъ спирачкитѣ и се чудишъ, защо работата ти не върви. Извед-

нѣжъ чувашъ, гласътъ ти нашепва: Отвори спирачкитѣ! Каквото гласътъ ти каже, слушай го. Така, именно, сѣдбата ще разбере, че има работа съ уменъ човѣкъ, и ще бѣде по-снизходителна къмъ тебе.

Като ученици на окултна школа, отъ васъ се иска постоянство въ мисли, въ чувства и въ постѣпки. Искате ли да усилите паметътъ си — постоянствайте. Окултната наука е наука на приложение. Изберете единъ методъ и го прилагайте съ постоянство. Започнете първо съ решаване на малкитѣ мѣжнѣтии и постепенно отивайте къмъ голѣмитѣ. Какво прави детето? То започва отъ първо отдѣленіе и постепенно се издига нагоре. Кога синътъ може да получи своята наследствена частъ? Когато стане пълнолѣтенъ. Докато не е дошълъ до пълнолѣтие, никакво наследство не му се дава. Каквото е отношението на бащата къмъ сина, такова е отношението на разумната природа къмъ цѣлото човѣчество. Съвременното човѣчество не е дошло още до своето пълнолѣтие, поради което се намира подъ настойничество и не може да прави каквото иска. Единъ день, когато достигне пълнолѣтието си, то ще излѣзе отъ настойничеството и ще решава въпроситѣ по другъ начинъ. Днесъ човѣчеството се намира подъ закона на необходимостта, а когато стане пълнолѣтно, ще се намира подъ закона на свободата. Нѣкои религиозни мислятъ, че сѣ свободни отъ закона. Обаче, дойде ли гладътъ, болестъ-

та, страданието, смъртта, тѣ виждатъ, че не сж свободни. Само съвършениятъ човѣкъ е господарь на положението.

Искате ли да бждете последователни въ живота си, започнете отъ точката и постепенно вървете напредъ — къмъ правата линия, къмъ плоскостта и най-после къмъ тѣлото — къмъ явленията отъ триизмѣрния свѣтъ. Какво значи да се движи човѣкъ по права линия въ живота си? Представете си, запримѣрь, че искате да отидете на планината и търсите човѣкъ да ви придружи. Срѣщате единъ свой приятелъ и го запитвате направо: Можешъ ли да дойдешъ съ мене на планината? Вие го запитвате направо, и той трѣбва да ви отговори по сжщия начинъ. Ако се движи по права линия, той ще ви отговори, може или не може — споредъ работата, която му предстои. Започне ли да извъртва, да обикаля въпроса, той се движи по крива линия. Природата си служи съ прави и съ криви линии, но никога не ги размѣства: дето сж нужни прави линии, такива поставя; дето сж нужни криви линии, съ криви си служи. Движението по права линия е едно отъ хармоничнитѣ движения въ природата. Да се движи човѣкъ хармонично, това значи, да задава разумно въпроситѣ и да отговаря разумно. Като следва правия пжтъ на живота, човѣкъ може да реализира програмата, която му е дадена. Щомъ реализира своята програма, той едновременно реализира частъ отъ Божествената програма. Затова,

именно, е призванъ човѣкъ на земята. За да реализира програмата си, човѣкъ трѣбва да вѣрва, че всичко, къмъ което душата му се стреми, е постижимо. Всѣки човѣкъ носи бждещето си въ своето съзнание. Бждещето на човѣка зависи отъ възможноститѣ, които сж вложени въ него. Колкото по-голѣми сж възможноститѣ му, толкова по-свѣтло е неговото бждеще.

Често се говори за миналото, настоящето и бждещето. Това сж три момента въ човѣшкия животъ, скрити въ съзнанието му. За да проникне въ тия моменти, човѣкъ трѣбва да изучава окултнитѣ науки. Чрезъ тѣхъ той се запознава съ силитѣ и възможноститѣ, които сж вложени въ него. Чрезъ окултнитѣ науки човѣкъ може да се предпази отъ нѣкои нещастия и неприятности въ живота. Чрезъ тѣзи науки той познава себе си. Казано е: „Познай себе си!“ Къмъ това познаване се стреми всѣки човѣкъ. Това е една отъ задачитѣ на неговия животъ.

– Само свѣтлиятъ пѣтъ на мъдростъта води къмъ истината.

*

37. Лекция отъ Учителя, държана
на 19 юний, 1927 г. София.

Съдържание

	стр.
1. Светото мѣсто	3
2. Тритѣ зрънца	13
3. Здрави връзки	29
4. Възпитание и самовъзпитание . . .	40
5. Реализиране на желанията	52
6. Дветѣ страни	60
7. Планетни влияния	74
8. Скрити сили	89
9. Образи на реалността	100
10. Справяне	109
11. Хигиенични правила	119
12. Координиране на силитѣ	133
13. Свѣтлиятъ кръгъ	155
14. Седмиятъ кръгъ на живота	163
15. Хармонични положения	177
16. Трениране	188
17. Типове и образи	200
18. Три посоки	210